สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์ประยุกต์แห่งประเทศไทย

Research Programme No. 49

Building Research and Development Study of
housing, school building an related technology
aspect and services

โครงการวิจัย ที่ ๔๙/๑

โครงการพัฒนาที่อยู่อาศัยในชนบท

รายงานฉบับที่ ๑

รายงานผลการศึกษาข้อมูลเบื้องต้น
สภาพที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อมของเกษตรกรในชนบท

โดย

ฝ่ายวิจัยการก่อสร้าง

สวป., กรุงเทพฯ 2519

ไม่พิมพ์เผยแพร่

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์ประยุกต์แห่งประเทศไทย

Research Programme No. 49

Building Research and Development Study of
housing, school building and related technology
aspect and services

โครงการวิจัย ที่ ๔๙/๑
โครงการพัฒนาที่อยู่อาศัยในชนบท

รายงานฉบับที่ ๑
รายงานผลการศึกษาข้อมูลเบื้องต้น
สภาพที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อมของเกษตรกรในชนบท

โดย

ฝ่ายวิจัยการก่อสร้าง

สวป., กรุงเทพฯ 2519
ไม่พิมพ์เผยแพร่

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์ประยุกต์แห่งประเทศไทย

Research Programme No. 49

Building Research and Development Study of
housing, school building and related technology
aspect and services

โครงการวิจัย ที่ ๔๙/๑
โครงการพัฒนาที่อยู่อาศัยในชนบท

รายงานฉบับที่ ๑
รายงานผลการศึกษาข้อมูลเบื้องต้น
สภาพที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อมของเกษตรกรในชนบท

โดย

ฝ่ายวิจัยการก่อสร้าง

สวป., กรุงเทพฯ 2519
ไม่พิมพ์เผยแพร่

สารบาญ

		หน้า
๑.	คำนำ	๑
๒.	บทนำ	๓
	๒.๑ โครงการพัฒนาที่อยู่อาศัยในชนบท	๓
	๒.๒ ขอบเขตของการทำงานขั้นการสำรวจ	๔
	๒.๓ การดำเนินการสำรวจหาข้อมูลโดยสังเขป	๕
	๒.๔ ข้อชี้แจงบางประการ	๘
	– ข้อชี้แจงเกี่ยวกับข้อมูลที่ได้จากการสำรวจ	๘
	– ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการสำรวจ	๙
๓.	ผลการสำรวจ	๑๑
	๓.๑ หมวดโครงสร้างหมู่บ้าน	๑๒
	๓.๒ หมวดโครงสร้างของครอบครัว	๑๔
	๓.๓ หมวดชีวิตประจำวัน	๑๕
	๓.๔ หมวดที่ดินสำหรับอยู่อาศัยและที่ดินเพื่อการเกษตร	๑๗
	๓.๕ หมวดการประกอบอาชีพ รายได้ และภาวะหนี้สิน	๑๘
	๓.๖ หมวดบ้านพักอาศัยและสิ่งก่อสร้าง	๒๐
	๓.๗ หมวดเครื่องใช้และครุภัณฑ์	๒๕
๔.	ภาพประกอบโครงการ	๒๗
๕.	ท้ายบท	๖๒
๖.	ตารางข้อมูลทางสถิติที่ได้จากการสำรวจ	๖๓
	ตารางที่ ๑ อาชีพของเกษตรกรตามลำดับความสำคัญในภาคต่าง ๆ	๖
	" ๒ โครงสร้างหมู่บ้าน	๖๔
	" ๓ พาหนะที่ใช้ได้สะดวกสำหรับการคมนาคมระหว่างชุมชน	๖๘
	" ๔ การติดต่อทางด้านสื่อมวลชน	๗๒
	" ๕ จำนวนสมาชิกในครอบครัว	๗๖
	" ๖ บุคคลในครอบครัวจำแนกตามอายุ	๘๐
	" ๗ การศึกษา	๘๔
	" ๘ กรรมสิทธิ์ในที่ดินอยู่อาศัย	๘๘

			หน้า
ตารางที่	๙	กรรมสิทธิ์ในที่ดินทำการเกษตร	๙๖
"	๑๐	ขนาดเนื้อที่กรรมสิทธิ์ที่ดินทำการเกษตร	๙๖
"	๑๑	อาชีพ	๑๐๐
"	๑๒	เกี่ยวกับการประกอบอาชีพ	๑๐๔
"	๑๓	รายได้แยกตามอาชีพ	๑๐๘
"	๑๔	สาเหตุของหนี้สิน	๑๑๖
"	๑๕	การกู้ยืม	๑๑๖
"	๑๖	ลักษณะและชนิดของบ้านพักอาศัย	๑๒๐
"	๑๗	สภาพการใช้ที่อยู่อาศัย	๑๒๔
"	๑๘	ประมาณเนื้อที่ของห้องต่าง ๆ ในบ้าน	๑๒๘
"	๑๙	เนื้อที่ทั้งหมดในบ้านเป็นตารางเมตร	๑๓๒
"	๒๐	เนื้อที่บ้านเป็นตารางเมตรต่อคน	๑๓๖
"	๒๑	ส่วนที่อำนวยความสะดวก (ครัว)	๑๔๐
"	๒๒	ส่วนที่อำนวยความสะดวก (ห้องน้ำ และ ห้องส้วม)	๑๔๒
"	๒๓	ส่วนก่อสร้างอื่นประกอบบ้านพักอาศัย	๑๔๔
"	๒๔	การก่อสร้างบ้านอยู่อาศัย	๑๔๖
"	๒๕	การก่อสร้าง สร้างโดย	๑๔๘
"	๒๖	อายุของบ้านพักอาศัย	๑๕๐
"	๒๗	สภาพปัจจุบันของบ้านพักอาศัย	๑๕๔
"	๒๘	ความพอใจในลักษณะและคุณภาพของบ้านที่อาศัยอยู่	๑๕๖
"	๒๙	วัสดุโครงสร้างของบ้าน	๑๕๘
"	๓๐	สาเหตุที่ทำให้เกิดความเสียหายด้านโครงสร้าง	๑๖๐
"	๓๑	ระยะชวงเสา	๑๖๒
"	๓๒	ระยะชวงเสา ระยะแคบสุด ระยะกว้างสุด	๑๖๖
"	๓๓	ระยะความสูงของพื้นบ้าน	๑๗๐
"	๓๔	ลักษณะวัสดุประกอบที่ใช้ทำพื้น	๑๗๔
"	๓๕	ลักษณะวัสดุประกอบที่ใช้ทำผนัง	๑๗๖
"	๓๖	ลักษณะวัสดุประกอบที่ใช้ทำหลังคา	๑๗๘

			หน้า
ตารางที่	๓๗	ลักษณะวัสดุประกอบใช้ทำหน้าต่าง ฝ้าเพดาน	๑๘๐
"	๓๘	ลักษณะวัสดุประกอบใช้ทำบันได	๑๘๒
"	๓๙	การขนส่งวัสดุ	๑๘๔
"	๔๐	ครุภัณฑ์บริเวณห้องนอน	๑๘๖
"	๔๑	ครุภัณฑ์บริเวณเนื้อที่เอนกประสงค์	๑๘๘
"	๔๒	ครุภัณฑ์บริเวณห้องครัว	๑๙๐

๗. ภาคผนวก ๑๙๔

- ลักษณะดินฟ้าอากาศของประเทศไทย ๑๙๕
- จำนวนประชากรและการใช้ที่ดิน ๑๙๙
- รายได้ประชากร ๒๐๐
- ค่าใช้จ่ายของชาวนา ๒๐๑
- ตัวอย่างแบบสอบถาม ๒๐๖

		หน้า
ตารางที่ ๙	ครรมสิทธิ์ในที่ดินทำการเกษตร	๔๖
" ๑๐	ขนาดเนื้อที่กรรมสิทธิ์ที่ดินทำการเกษตร	๔๖
" ๑๑	อาชีพ	๑๐๐
" ๑๒	เกี่ยวกับการประกอบอาชีพ	๑๐๔
" ๑๓	รายได้แยกตามอาชีพ	๑๐๔
" ๑๔	สาเหตุของหนี้สิน	๑๑๖
" ๑๕	การกู้ยืม	๑๑๖
" ๑๖	ลักษณะและชนิดของบ้านพักอาศัย	๑๒๐
" ๑๗	สภาพการใช้ที่อยู่อาศัย	๑๒๔
" ๑๘	ประมาณเนื้อที่ของห้องต่าง ๆ ในบ้าน	๑๒๔
" ๑๙	เนื้อที่ทั้งหมดในบ้านเป็นตารางเมตร	๑๓๖
" ๒๐	เนื้อที่บ้านเป็นตารางเมตรต่อคน	๑๓๖
" ๒๑	ส่วนที่อำนวยความสะดวก (ครัว)	๑๔๐
" ๒๒	ส่วนที่อำนวยความสะดวก (ห้องน้ำ และ ห้องส้วม)	๑๔๖
" ๒๓	ส่วนก่อสร้างอื่นประกอบบ้านพักอาศัย	๑๔๔
" ๒๔	การก่อสร้างบ้านอยู่อาศัย	๑๔๖
" ๒๕	การก่อสร้าง สร้างโดย	๑๔๘
" ๒๖	อายุของบ้านพักอาศัย	๑๕๐
" ๒๗	สภาพปัจจุบันของบ้านพักอาศัย	๑๕๔
" ๒๘	ความพอใจในลักษณะและคุณภาพของบ้านที่อาศัยอยู่	๑๕๖
" ๒๙	วัสดุโครงสร้างของบ้าน	๑๕๘
" ๓๐	สาเหตุที่ทำให้เกิดความเสียหายด้านโครงสร้าง	๑๖๐
" ๓๑	ระยะชวงเสา	๑๖๖
" ๓๒	ระยะชวงเสา ระยะแคบสุด ระยะกว้างสุด	๑๖๖
" ๓๓	ระยะความสูงของพื้นบ้าน	๑๗๐
" ๓๔	ลักษณะวัสดุประกอบที่ใช้ทำพื้น	๑๗๔
" ๓๕	ลักษณะวัสดุประกอบที่ใช้ทำผนัง	๑๗๖
" ๓๖	ลักษณะวัสดุประกอบที่ใช้ทำหลังคา	๑๗๘

			หน้า
ตารางที่	๓๗	ลักษณะวัสดุประกอบใช้ทำหน้าต่าง ฝ้าเพดาน	๑๘๐
"	๓๘	ลักษณะวัสดุประกอบใช้ทำบันได	๑๘๒
"	๓๙	การขนส่งวัสดุ	๑๘๔
"	๔๐	ครุภัณฑ์บริเวณห้องนอน	๑๘๖
"	๔๑	ครุภัณฑ์บริเวณเนื้อที่เอนกประสงค์	๑๘๘
"	๔๒	ครุภัณฑ์บริเวณห้องครัว	๑๙๐

๗. ภาคผนวก ๑๙๔

- ลักษณะดินฟ้าอากาศของประเทศไทย ๑๙๕
- จำนวนประชากรและการใช้ที่ดิน ๑๙๙
- รายได้ประชากร ๒๐๐
- ค่าใช้จ่ายของชาวนา ๒๐๑
- ตัวอย่างแบบสอบถาม ๒๐๖

			หน้า
ตารางที่	๙	ครรมสิทธิ์ในที่ดินทำการเกษตร	๙๖
"	๑๐	ขนาดเนื้อที่กรรมสิทธิ์ที่ดินทำการเกษตร	๙๖
"	๑๑	อาชีพ	๑๐๐
"	๑๒	เกี่ยวกับการประกอบอาชีพ	๑๐๔
"	๑๓	รายได้แยกตามอาชีพ	๑๐๘
"	๑๔	สาเหตุของหนี้สิน	๑๑๖
"	๑๕	การกู้ยืม	๑๑๖
"	๑๖	ลักษณะและชนิดของบ้านพักอาศัย	๑๒๐
"	๑๗	สภาพการใช้ที่อยู่อาศัย	๑๒๔
"	๑๘	ประมาณเนื้อที่ของห้องต่าง ๆ ในบ้าน	๑๒๘
"	๑๙	เนื้อที่ทั้งหมดในบ้านเป็นตารางเมตร	๑๓๒
"	๒๐	เนื้อที่บ้านเป็นตารางเมตรต่อคน	๑๓๖
"	๒๑	ส่วนที่อำนวยความสะดวก (ครัว)	๑๔๐
"	๒๒	ส่วนที่อำนวยความสะดวก (ห้องน้ำ และ ห้องส้วม)	๑๔๒
"	๒๓	ส่วนก่อสร้างอื่นประกอบบ้านพักอาศัย	๑๔๔
"	๒๔	การก่อสร้างบ้านอยู่อาศัย	๑๔๖
"	๒๕	การก่อสร้าง สร้างโดย	๑๔๘
"	๒๖	อายุของบ้านพักอาศัย	๑๕๐
"	๒๗	สภาพปัจจุบันของบ้านพักอาศัย	๑๕๔
"	๒๘	ความพอใจในลักษณะและคุณภาพของบ้านที่อาศัยอยู่	๑๕๖
"	๒๙	วัสดุโครงสร้างของบ้าน	๑๕๘
"	๓๐	สาเหตุที่ทำให้เกิดความเสียหายด้านโครงสร้าง	๑๖๐
"	๓๑	ระยะชวงเสา	๑๖๒
"	๓๒	ระยะชวงเสา ระยะแคบสุด ระยะกว้างสุด	๑๖๖
"	๓๓	ระยะความสูงของพื้นบ้าน	๑๗๐
"	๓๔	ลักษณะวัสดุประกอบที่ใช้ทำพื้น	๑๗๔
"	๓๕	ลักษณะวัสดุประกอบที่ใช้ทำผนัง	๑๗๖
"	๓๖	ลักษณะวัสดุประกอบที่ใช้ทำหลังคา	๑๗๘

๑. คำนำ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ได้กำหนดการพัฒนาประเทศเป็น ๒ ส่วนใหญ่ ๆ อย่างสัมพันธ์กัน คือการพัฒนาเขตในเมืองและการพัฒนาเขตชนบท จากข้อเท็จจริงที่ได้ดำเนินการพัฒนาประเทศที่ผ่านมานั้น ปรากฏว่า การพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมส่วนใหญ่มีผลต่อเขตเมืองเป็นส่วนมาก ทำให้ประชากรในเขตเมืองมีความเป็นอยู่อย่างดีได้ระดับมาตรฐาน แต่สภาพทางเศรษฐกิจและสังคมในชนบทกลับเปลี่ยนแปลงไปน้อย ประชากรในเขตชนบทซึ่งมีจำนวนกว่า ๘๐% ของประชากรทั้งประเทศยังมีความเป็นอยู่ล้าหลัง และมีรายได้ต่ำ เหตุนี้ทำให้ชาวชนบทอพยพเข้ามาเผชิญโชคในเมืองใหญ่เป็นจำนวนมาก และก่อให้เกิดผลเสียต่อการพัฒนาประเทศเป็นอย่างยิ่ง

ดังนั้น การจะพัฒนาประเทศให้ได้ผลอย่างจริงจัง จำเป็นต้องหันมาพิจารณาปัญหาความล้าหลังของชาวชนบทอย่างละเอียด ตลอดระยะเวลาที่แล้วมารัฐบาลได้พยายามที่จะเข้าถึงปัญหาต่าง ๆ ในชนบทเพื่อนำมาแก้ไขในนโยบาย กำหนดเป็นแนวทางในการพัฒนา แต่การดำเนินงานยังไม่สมบูรณ์ และได้ผลดีตามเป้าหมายที่คาดไว้ ชนกลุ่มใหญ่ในชนบทจึงยังมีความเป็นอยู่ล้าหลังชนกลุ่มน้อยในเมืองอย่างห่างไกล สาเหตุที่ทำให้เขตชนบทไม่เจริญได้สัดส่วนพอกับเขตในเมืองนั้นมีอยู่หลายประการด้วยกัน เช่น สภาพเศรษฐกิจ สังคม อาชีพ การศึกษาวิทยาการสมัยใหม่ สุขภาพอนามัย การเป็นอยู่ที่เกี่ยวข้องกับที่อยู่อาศัย ผังเมือง แหล่งทำกิน ลักษณะการคมนาคม เป็นต้น สาเหตุต่าง ๆ เหล่านี้ได้มีผู้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลอยู่บางแล้วเป็นบางส่วน และส่วนที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับปัญหาที่อยู่อาศัยนั้น ยังไม่มีหน่วยงานใดได้กระทำอย่างจริงจัง ฝ่ายวิจัยการก่อสร้าง สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์ประยุกต์แห่งประเทศไทย จึงได้กำหนดที่จะทำการศึกษาวิจัยในเรื่องการพัฒนาที่อยู่อาศัยในชนบทขึ้น เพื่อช่วยให้การแก้ไขปัญหาชนบทสามารถมองแง่มุมได้ละเอียดมากยิ่งขึ้น

อย่างไรก็ตาม ฝ่ายวิจัยการก่อสร้าง ได้ตระหนักถึงความสำคัญในปัญหานี้เป็นอย่างดี การสำรวจสู่ทางที่จะพัฒนาชนบทในด้านที่อยู่อาศัย จึงหวังผลที่สมบูรณ์ที่สุด โดยพยายามขอความร่วมมือจากหน่วยงานที่เคยทำงานด้านพัฒนาชนบททั้งหลาย ทั้งที่เป็นของรัฐและภาคเอกชน เพื่อการประสานงานและสนับสนุนโครงการนี้ เช่น กรมพัฒนาชุมชน กรมการปกครอง การพัฒนาลุ่มน้ำแม่กลอง และสำนักงานบูรณะชนบท เป็นต้น

ฝ่ายวิจัยการก่อสร้าง ได้ตั้งเป้าหมายการสำรวจเพื่อทราบความเป็นอยู่ที่แท้จริงของเกษตรกรในชนบททั่วประเทศ โดยเน้นหนักในเรื่องชุมชนและที่อยู่อาศัย ในการศึกษาขั้นต้น พบว่า เขตชนบทนั้นปัญหาด้านการขาดแคลนที่อยู่อาศัยมีไม่มาก เพราะชาวชนบทสามารถสร้างบ้านของตนเองได้ โดยใช้วัสดุที่หาได้ในท้องถิ่นและใช้เทคนิคการก่อสร้างแบบดั้งเดิมที่ไม่ต้องการความชำนาญในเชิงช่าง ดังนั้น ปัญหาเรื่องที่อยู่อาศัยในชนบทจึงเป็นเรื่องของการกำหนดขนาดและมาตรฐานชุมชนอยู่อาศัยมากกว่า จะเกิดการขาดแคลนที่อยู่อาศัย และเรื่องมาตรฐานนี้เป็นเรื่องที่ไม่สามารถกำหนดขึ้นมาง่าย ๆ ได้โดยปราศจากการศึกษาสภาพข้อเท็จจริงในปัจจุบัน เพราะ

สถาปนิกหรือนักวางแผนไม่อาจจะระบุความต้องการแทนบุคคลเหล่านั้น จึงจำเป็นต้องศึกษาเพื่อเข้าใจและยอมรับถึงความพยายามของคนในชนบทที่มีวิธีการเป็นของตนเอง จักสร้างบ้านตอบสนองความต้องการ และแก้ไขปัญหาของตนอย่างแท้จริง เท่าที่ความรู้และความสามารถของตนจะพึงมี

ฝ่ายวิจัยการก่อสร้าง ได้เริ่มเข้าทำการสำรวจอย่างจริงจัง เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๗ และเสร็จสิ้นในปี ๒๕๑๘ การดำเนินการแปรข้อมูลและงานสรุปได้พบกับอุปสรรคบางประการ จนทำให้ใช้เวลาถึง ๑ ปีเต็ม จึงได้จัดพิมพ์รายงานฉบับนี้ออกเผยแพร่ข้อมูลนี้ ฝ่ายวิจัยการก่อสร้าง หวังเป็นอย่างยิ่งว่า เอกสารฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานขั้นต่อไปของหน่วยงานต่าง ๆ เช่น การเคหะแห่งชาติ สำนักงานปฏิรูปที่ดิน สำนักงานบูรณะชนบท สำนักงานสถิติ สภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ ฯลฯ และผู้ที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ บ้างตามสมควร

ฝ่ายวิจัยการก่อสร้าง
สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์ประยุกต์แห่งประเทศไทย
กันยายน ๒๕๑๙

๒. บทนำ

๒.๑ โครงการพัฒนาที่อยู่อาศัยในชนบท

จุดมุ่งหมาย ฝ่ายวิจัยการก่อสร้าง ได้ตั้งจุดมุ่งหมายของโครงการไว้เป็น ๓ หัวข้อใหญ่ด้วยกัน คือ.—

๑. เพื่อรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นที่จำเป็น ให้สามารถเข้ากับสภาพข้อเท็จจริงของประชากรในเขตชนบทในด้านต่าง ๆ ได้ เช่น การทำกิน การศึกษา การคมนาคม ลักษณะการขยายตัวของชุมชน เป็นต้น

๒. เพื่อนำข้อมูลเหล่านี้มาวิเคราะห์หาลู่ทางในการกำหนดรูปแบบของชุมชนในชนบทให้เป็นสัดส่วนพอดี และเหมาะสมกับการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งในอุตสาหกรรมขนาดย่อม เช่น อุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้าง หรืออุตสาหกรรมการเกษตรอื่น ๆ

๓. เพื่อนำผลที่วิเคราะห์ได้มาประกอบวิจัยต้นแบบที่อยู่อาศัยให้ถูกต้อง และเหมาะสมกับสภาพสังคมและเศรษฐกิจของชุมชนนั้น ๆ

แผนการดำเนินงาน แบ่งออกเป็น ๓ ขั้น คือ .—

๑. การสำรวจหาข้อมูล

๒. การวิเคราะห์วิจัยกำหนดรูปแบบของชุมชนและต้นแบบที่อยู่อาศัยของเกษตรกรในชนบท

๓. การพัฒนาต้นแบบ

เอกสารฉบับนี้ เป็นรายงานการดำเนินงานขั้นการสำรวจหาข้อมูล การทำงานขั้นนี้ได้ส่งเจ้าหน้าที่ซึ่งประกอบด้วย สถาปนิก และนักสังคมวิทยา ไปทำการสำรวจและสัมภาษณ์เกษตรกรในชนบท โดยวิธีสุ่มตัวอย่างการสำรวจ แบ่งออกเป็นภาค ๆ ทั่วประเทศตามลักษณะการปกครอง คือ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ ในการสัมภาษณ์ใช้แบบสอบถามที่ ฝ่ายวิจัยการก่อสร้าง จัดทำขึ้น ประกอบด้วยหมวดใหญ่ ๆ ดังนี้ .—

- หมวดโครงสร้างหมู่บ้าน เพื่อทราบถึงองค์ประกอบชุมชนและสวัสดิการต่าง ๆ ในหมู่บ้าน เช่น สถานีอนามัย โรงเรียน ตลาด ประปา ไฟฟ้า การคมนาคม ฯลฯ
- หมวดทั่วไป เพื่อทราบภูมิหลังของผู้ถูกสัมภาษณ์โครงสร้างของครอบครัว จำนวนสมาชิกการศึกษา การเจ็บไข้ได้ป่วย การดูแลรักษา โจรผู้ร้าย และภัยธรรมชาติ ฯลฯ

– หมวดที่ดิน เพื่อทราบถึงประเภทการใช้ที่ดิน จำนวนที่ดิน กรรมสิทธิ์ในที่ดิน ฯลฯ

– หมวดการทำงาน เพื่อทราบถึงอาชีพหลัก อาชีพรอง ฯลฯ -

– หมวดรายได้รายจ่าย ออมทรัพย์ หนี้สิน

– หมวดชีวิตประจำวัน ศึกษาภาระกิจ เริ่มตั้งแต่ตื่นนอนจนกระทั่งเข้านอน รวมทั้งการทำบุญในวันพระ วันนักขัตฤกษ์ด้วย

– หมวดที่อยู่อาศัยและสิ่งก่อสร้าง เพื่อทราบถึงชนิดของบ้าน ขนาดเนื้อที่ใช้สอย โครงสร้างที่ใช้ สภาพการกันแดดกันฝนในปัจจุบัน การก่อสร้าง การต่อเติมและซ่อมแซม ฯลฯ

– หมวดการใช้วัสดุก่อสร้าง ศึกษาเกี่ยวกับวัสดุท้องถิ่นวัสดุที่นำไปจากแหล่งอื่น วัสดุอุตสาหกรรมสมัยใหม่ และการขนส่ง

– หมวดครุภัณฑ์และสิ่งของเครื่องใช้ภายในบ้าน ได้ศึกษาเกี่ยวกับจำนวนและชนิดของครุภัณฑ์และสิ่งของเครื่องใช้ภายในบ้าน เช่น ตู้เสื้อผ้า เตียง โต๊ะ เก้าอี้ ฯลฯ

การสำรวจทั่วประเทศตามโครงการในปี ๒๕๑๘ ซึ่งเป็นการดำเนินงานในปีที่ ๒ ได้สิ้นสุดลงเมื่อเดือนกันยายน ๒๕๑๘ ได้ทำการสำรวจทั่วประเทศ ๓๙ หมู่บ้าน ใน ๓๙ อำเภอ จำนวนแบบสอบถามทั้งสิ้น ๖๒๔ ชุด

๑.๒ <u>ขอบเขตของการทำงานขั้นการสำรวจ</u>

การทำงานขั้นการสำรวจกำหนดขึ้นเพื่อทราบความต้องการด้านที่พักอาศัยในชนบท โดยมีขอบเขต ดังนี้ .–

๑. การสำรวจเพื่อทราบถึงความต้องการด้านที่อยู่อาศัยและด้านอื่นที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับที่อยู่อาศัยของเกษตรกรในชนบทเท่านั้น

๒. สำหรับการทำการเกษตรของสถานีทดลองทางการเกษตรของวัดและของโรงเรียน จะยกเว้นไม่ทำการสำรวจ

๓. บุคคลที่จะสำรวจตามที่ระบุไว้ในข้อ ๑ นั้น จะยกเว้นไม่สำรวจ ถ้าบุคคลนั้นมีบ้านพักอาศัยที่ดีแล้ว

๔. การทำงานขั้นนี้กำหนดขึ้นเพื่อให้ทราบว่า บุคคลที่มีอาชีพต่าง ๆ ที่อาศัยอยู่ในชนบทจะมีความเดือดร้อนในเรื่องที่อยู่อาศัยหรือไม่ มีความต้องการในการปรับปรุง หรือมีความต้องการที่จะมีบ้านใหม่หรือไม่

๕. นอกจากนี้ เพื่อจะทราบว่า ในเมื่อบุคคลดังกล่าวมีความต้องการในการปรับปรุงดังกล่าวแล้ว บุคคลต่าง ๆ ในแต่ละอาชีพนั้นจะมีความสามารถในการปรับปรุง หรือมีบ้านใหม่ได้มากน้อยเพียงใด

๖. เมื่อทราบถึงความต้องการและความสามารถในการปรับปรุง หรือมีบ้านใหม่ของบุคคลต่าง ๆ แล้วก็จะกำหนดแนวทางแก้ไขปรับปรุงในเรื่องบ้านพักอาศัยให้ได้มาตรฐานถูกต้องตามความต้องการ และความสามารถของบุคคลเหล่านั้นต่อไป

๗. ต้องการทราบถึงการใช้เนื้อที่ใช้สอยของบ้านในชนบทโดยละเอียด รวมทั้งข้อมูลเบื้องต้นทางด้านโครงสร้าง, วัสดุก่อสร้าง และลักษณะสำคัญ เพื่อนำมาประกอบในงานขั้นออกแบบต่อไป

๑.๓ <u>การดำเนินการสำรวจหาข้อมูลโดยสังเขป</u>

การได้มาซึ่งข้อมูลสำหรับโครงการพัฒนาที่อยู่อาศัยในชนบทนี้ ได้มา ๒ ทาง คือ จากการส่งเจ้าหน้าที่ไปสำรวจและสัมภาษณ์เกษตรกรในชนบททางหนึ่ง และอีกทางหนึ่ง คือ หาข้อมูลจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชนบท เช่น สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท สำนักงานปฏิรูปที่ดิน สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักงานบูรณะ–ชนบท กรมการปกครอง กรมพัฒนาชุมชน กองเศรษฐกิจการเกษตร และอำเภอต่าง ๆ ทุกอำเภอที่ได้ทำการสำรวจ

ในการสำรวจหาข้อมูลโดยส่งเจ้าหน้าที่ไปทำการสำรวจเองนั้น ไม่สามารถจะทำการสำรวจได้ทุกจังหวัดทุกอำเภอทั่วประเทศ เพราะมีปัญหาในเรื่องระยะเวลาในการดำเนินการ เงินทุนสำหรับค่าใช้จ่ายมีอย่างจำกัดและกำลังคนที่มีอยู่น้อย ดังนั้น คณะทำงานจึงเลือกใช้วิธีการสุ่มตัวอย่าง (Sampling) ซึ่งในการสุ่มตัวอย่างสำหรับการสำรวจครั้งนี้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแยกกลุ่ม (Stratified Sampling) โดยแยกประเทศไทยเป็น ๔ ภาค คือ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ ตามลักษณะการปกครองและเนื่องจากลักษณะภูมิประเทศ และภูมิอากาศของแต่ละภาคก็แตกต่างกัน จึงนำเอาแต่ละภาคมาแยกกลุ่มเพื่อเลือกจังหวัดที่จะสำรวจ ในขั้นนี้ได้กำหนดอาชีพของเกษตรกรและจำนวนประชากรเฉลี่ยต่อ ๑ หมู่บ้านเป็นหลัก กลุ่มอาชีพนี้ได้แยกออกเป็นกลุ่มเกษตรกรที่ประกอบอาชีพด้วยการ ทำนา, ทำไร่, กลุ่มทำสวนยางพารา และมะพร้าว, กลุ่มทำสวนผลไม้, กลุ่มเลี้ยงสัตว์, กลุ่มทำเหมืองแร่, กลุ่มประมง และประกอบอาชีพอื่น ๆ นอกจากที่กล่าวมาแล้ว

*ตารางที่ ๑ แสดงอาชีพสำคัญของราษฎรตามลำดับความสำคัญ โดยจำแนกเป็นรายภาคของประเทศไทย

ภาค	อาชีพของราษฎรเรียงตามลำดับความสำคัญ		
	๑	๒	๓
เหนือ	๑	๒	๕
ตะวันออกเฉียงเหนือ	๑	๕	๒
กลาง	๑	๕	๗
ใต้	๑	๓	๕

*แหล่งที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

รหัสอาชีพใช้แทนอาชีพต่าง ๆ คือ .–

๑. ทำนาปลูกข้าว ๒. ทำไร่ (เช่น ข้อ, ข้าวโพด, อ้อย, มันสัมปะหลัง) ๓. ทำสวนยาง หรือสวนมะพร้าว ๔. ทำสวนผลไม้ ๕. เลี้ยงสัตว์ ๖. เหมืองแร่ ๗. ประมง ๘. อื่น ๆ

คณะทำงานได้เลือกจังหวัดตัวแทนเพื่อทำการสำรวจ โดยเลือกตามความสำคัญของอาชีพของเกษตรกร และจากจำนวนประชากรเฉลี่ยต่อ ๑ หมู่บ้าน ในการพิจารณาดังกล่าวได้พยายามที่จะให้รอบคอบมากที่สุด

จากการพิจารณาดังกล่าว ได้จังหวัดตัวแทนของแต่ละภาค ดังนี้ .–

<u>ภาคเหนือ</u> ได้เลือกตัวแทนเพื่อทำการสำรวจ ๕ จังหวัด คือ .–

จังหวัดเชียงใหม่ เป็นจังหวัดที่สำคัญที่สุด อาชีพหลักของเกษตรกร คือ ทำนา อาชีพรอง คือ การเลี้ยงสัตว์ จำนวนประชากรเฉลี่ยต่อ ๑ หมู่บ้านสูง (ประมาณ ๑๒๖๙ คน)

จังหวัดเชียงราย อาชีพที่สำคัญที่สุดของเกษตรกร คือ การทำนา อาชีพรอง คือ การเลี้ยงสัตว์ จำนวนประชากรเฉลี่ยต่อ ๑ หมู่บ้านสูง (ประมาณ ๑๒๐๗ คน)

จังหวัดเพชรบูรณ์ อาชีพที่สำคัญที่สุดของเกษตรกร คือ ทำนา อาชีพรอง คือ การทำไร่ จำนวนประชากรเฉลี่ยต่อ ๑ หมู่บ้าน ปานกลาง (ประมาณ ๖๖๔ คน)

จังหวัดสุโขทัย อาชีพที่สำคัญที่สุดของเกษตรกร คือ ทำนา อาชีพรอง คือ ทำไร่ จำนวนประชากรเฉลี่ยต่อ ๑ หมู่บ้านค่อนข้างน้อย (ประมาณ ๔๕๔ คน)

จังหวัดตาก อาชีพที่สำคัญที่สุดของเกษตรกร คือ ทำนา อาชีพรอง คือ เลี้ยงสัตว์ จำนวนประชากรเฉลี่ยต่อ ๑ หมู่บ้านค่อนข้างน้อย (ประมาณ ๓๔๑)

<u>หมายเหตุ</u> ภาคเหนือ มีจำนวนประชากรเฉลี่ยต่อ ๑ หมู่บ้าน ประมาณ ๗๐๔ คน

<u>ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ</u> ได้เลือกตัวแทนเพื่อทำการสำรวจ ๔ จังหวัด คือ .-

จังหวัดนครราชสีมา, อุดรธานี, อุบลราชธานี อาชีพที่สำคัญที่สุดของเกษตรกร คือ การทำนา อาชีพรอง คือ การเลี้ยงสัตว์ จำนวนประชากรต่อ ๑ หมู่บ้าน เฉลี่ยประมาณ ๖๐๒ คน, ๗๐๔ คน, ๕๘๖ คน ตามลำดับ

จังหวัดขอนแก่น อาชีพที่สำคัญที่สุดของเกษตรกร คือ การทำนา อาชีพรอง คือ การทำไร่ จำนวนประชากรเฉลี่ยต่อ ๑ หมู่บ้าน ประมาณ ๖๑๔ คน

สำหรับภาคตะวันออกเฉียงเหนือนี้ จำนวนประชากรเฉลี่ยต่อ ๑ หมู่บ้านใกล้เคียงกัน จำนวนประชากรเฉลี่ยต่อ ๑ หมู่บ้านของภาคนี้ คือ ๘๗๕ คน จังหวัดที่มีจำนวนประชากรเฉลี่ยต่อ ๑ หมู่บ้านมากที่สุด คือ จังหวัดชัยภูมิ (๗๕๑ คน) น้อยที่สุด คือ จังหวัดนครพนม (๔๘๐ คน)

<u>ภาคกลาง</u> เนื่องจากจังหวัดต่าง ๆ ในภาคกลางอยู่ใกล้ บางจังหวัดสามารถเดินทางไปสำรวจ และกลับได้ในวันเดียว จึงได้ทำการสำรวจในภาคกลาง ๑๓ จังหวัด คือ .-

จังหวัดจันทบุรี, จังหวัดนนทบุรี อาชีพที่สำคัญที่สุดของเกษตรกร คือ การทำนา อาชีพรอง คือ การทำสวนผลไม้

จังหวัดฉะเชิงเทรา, สิงห์บุรี, สุพรรณบุรี, อ่างทอง อาชีพที่สำคัญที่สุดของเกษตรกร คือ การทำนา อาชีพรอง คือ การเลี้ยงสัตว์

จังหวัดชลบุรี, จังหวัดระยอง อาชีพที่สำคัญที่สุดของเกษตรกร คือ การทำนา อาชีพรอง คือ การทำไร่

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา, เพชรบุรี, สมุทรสาคร อาชีพที่สำคัญที่สุดของเกษตรกร คือ การทำนา อาชีพรอง คือ อาชีพอื่น ๆ

จังหวัดสมุทรสงคราม อาชีพหลักคือ อาชีพอื่น ๆ อาชีพรอง คือ ค้าขาย

<u>ภาคใต้</u> เลือกตัวแทนเพื่อทำการสำรวจ ๓ จังหวัด คือ จังหวัดระนอง จังหวัดภูเก็ต และจังหวัดสงขลา สำหรับภาคใต้นี้ อาชีพหลักของเกษตรกร คือ การทำนา อาชีพรอง คือ ทำสวนยางพารา และสวนมะพร้าว และยังมีอาชีพที่ขึ้นหน้าขึ้นตา คือ การทำเหมืองแร่และประมง ซึ่งต่างกับเกษตรกรที่ประกอบอาชีพด้วยการทำนา ทำไร่ และเลี้ยงสัตว์ ซึ่งได้สำรวจมามากแล้วในภาคอื่น ดังนั้น ในภาคใต้ ฝ่ายวิจการการก่อสร้าง จึงมีความประสงค์ที่จะสำรวจที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อมของเกษตรกรที่ประกอบอาชีพด้วยการทำเหมืองแร่ ทำการประมง ทำสวนมะพร้าว และยางพารา ดังนี้ .-

จังหวัดระนอง เน้นที่จะสำรวจที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อมของเกษตรกรที่ประกอบอาชีพด้วยการทำเหมืองแร่ และประมง

จังหวัดสงขลา เน้นที่จะสำรวจที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อมของเกษตรกรที่ประกอบอาชีพ ทำการประมง และสวนยางพารา

จังหวัดภูเก็ต เน้นที่จะสำรวจที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อมของเกษตรกรที่ประกอบอาชีพด้วยการทำสวนมะพร้าว

สำหรับการสำรวจระดับอำเภอ ก็พิจารณาในทำนองเดียวกัน ส่วนการสำรวจในระดับหมู่บ้านนั้น ได้ขอคำปรึกษาจากอำเภอ โดยชี้แจงจุดมุ่งหมาย และความต้องการในการสำรวจ ซึ่งทางอำเภอได้ให้ความช่วยเหลือแนะนำหมู่บ้าน เพื่อทำการสำรวจตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ เป็นอย่างดี

การสำรวจในครั้งนี้ เชื่อว่า ข้อมูลโดยเฉพาะด้านที่อยู่อาศัย และเรื่องที่เกี่ยวข้องที่ได้จากตัวแทนของกลุ่มต่าง ๆ นี้ สามารถนำไปใช้ในการดำเนินงานขั้นต่อไปตามแผนการดำเนินงานได้เป็นอย่างดีตามจุดมุ่งหมายของโครงการที่ได้กำหนดเอาไว้

<u>หมายเหตุ</u> ตัวเลขแสดงจำนวนประชากรเฉลี่ยต่อ ๑ หมู่บ้านในแต่ละภาค และตัวเลขแสดงจำนวนประชากรเฉลี่ยต่อ ๑ หมู่บ้านของจังหวัดต่าง ๆ ดังกล่าว ฝ่ายวิจัยการก่อสร้าง คำนวณจากข้อมูลที่ได้จากสำนักงานสถิติแห่งชาติ ปี พ.ศ. ๒๕๐๒

๒.๔ <u>ข้อชี้แจงบางประการ</u>

- <u>ข้อชี้แจงเกี่ยวกับข้อมูลที่ได้จากการสำรวจ</u>

จุดมุ่งหมายใหญ่ของการสำรวจครั้งนี้เน้นหนักเพื่อศึกษาด้านชุมชน, ที่อยู่อาศัย และสิ่งที่เกี่ยวข้องกับที่อยู่อาศัยโดยเฉพาะ วิธีการสำรวจนอกจากเป็นการสัมภาษณ์เกษตรกรโดยตรง โดยใช้แบบสอบถามที่ฝ่ายวิจัยการก่อสร้าง จัดทำขึ้นแล้ว เจ้าหน้าที่ที่ทำการสำรวจจะต้องสังเกตสิ่งแวดล้อม มีการสเกตช์แผนผัง รูปตัดเท่าที่จำเป็นของตัวบ้าน และถ่ายรูปประกอบส่วนที่สำคัญและตัวบ้านทั้งหลัง สภาพและแผนผังหมู่บ้าน โดยขอความร่วมมือจากผู้ใหญ่บ้านและผู้นำทางด้วย

ส่วนข้อมูลประกอบด้านสภาพเศรษฐกิจ สภาพสังคม การศึกษา ตลอดจนด้านสุขภาพอนามัย ฝ่ายวิจัยการก่อสร้าง ได้สำรวจโดยวิธีสัมภาษณ์และนำมาประกอบการพิจารณาร่วมกับเอกสารที่มีผู้อื่นได้ศึกษาไว้แล้ว

ข้อมูลต่าง ๆ เหล่านี้ ฝ่ายวิจัยการก่อสร้าง จะได้นำมาวิเคราะห์เพื่อใช้ในการกำหนดรูปแบบของชุมชน และต้นแบบที่อยู่อาศัยของเกษตรกรในขั้นต่อไป

- <u>ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการสำรวจ</u>

๑. การสำรวจหาข้อมูลสำหรับโครงการนี้ จำเป็นต้องใช้วิธีสัมภาษณ์ ทำให้เสียเวลามากในวันหนึ่ง ๆ สามารถทำการสำรวจได้เพียงกลุ่มละ ๔ – ๕ หลังเท่านั้น (การสำรวจในครั้งนี้ คณะสำรวจแบ่งออกเป็น ๓ กลุ่ม)

๒. ปัญหาเกี่ยวกับบ้านที่เข้าทำการสำรวจ การตั้งถิ่นฐานบ้านเรือนในชนบท มี ๓ ลักษณะที่แตกต่างกัน ๒ แบบแรก คือ แบบบ้านเรือนรวมกันอยู่เป็นกลุ่ม ๆ(Cluster Settlement) มีเนื้อที่ไร่นาอยู่ห่างออกไปจากบริเวณหมู่บ้าน, แบบตั้งบ้านเรือนตามแนวเส้นทางคมนาคม(Linear Settlement) ตั้งบ้านเรือนอยู่ตามริมแม่น้ำลำคลองบนสองฟากถนน การตั้งบ้านเรือนในลักษณะ ๒ ลักษณะนี้ การเดินจากบ้านหนึ่งไปยังอีกบ้านหนึ่งเสียเวลาไม่มาก แต่ถ้าเป็นการตั้งบ้านเรือนแบบกระจัดกระจาย (Scattered Settlement) บ้านเรือนตั้งอยู่อย่างกระจัดกระจายในบริเวณไร่นา การเดินจากบ้านหนึ่งไปยังอีกบ้านหนึ่งเสียเวลามาก

๓. บางแห่งชาวบ้านไม่ค่อยกล้าให้ความร่วมมือ อาจจะเป็นเพราะสถานะการณ์บ้านเมือง คณะสำรวจต้องใช้เวลานานมากในการอธิบายจนเขายอมรับว่า เราเป็นผู้ที่เขาไว้ใจได้จึงทำการสัมภาษณ์ได้ หรือชาวบ้านบางคนมีความเห็นว่า งานนี้ไม่เกิดประโยชน์กับตน การตอบคำถามจึงตอบอย่างเสียไม่ได้ หรือไม่ตรงกับความจริง เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่จะต้องเป็นกันเองกับชาวบ้านให้มากที่สุด เพื่อให้ได้ข้อมูลที่แท้จริง

๔. การสำรวจกระทำในเวลาประมาณ ๑๐.๐๐ น. จนถึงเวลาประมาณ ๑๗.๐๐ น. ซึ่งเป็นเวลาที่หัวหน้าครอบครัวส่วนใหญ่ออกไปทำงานในไร่นา แต่การสำรวจจำเป็นต้องมีการสเก็ตและถ่ายรูปบ้าน จึงต้องเข้าสัมภาษณ์ที่บ้าน ผู้ที่อยู่บ้านส่วนใหญ่เป็นภรรยา, ลูกสาวของหัวหน้าครอบครัว หรือคนแก่ ดังนั้น ข้อมูลทางด้านรายได้ รายจ่าย หนี้สิน ผลิตผลทางการเกษตรเหล่านี้ อาจจะเป็นข้อมูลที่ไม่ถูกต้องสมบูรณ์

๕. ปัญหาในด้านภาษาพูด ชาวชนบทอาจเข้าใจภาษาภาคกลางได้ แต่เวลาที่ตอบคำถามส่วนมากจะตอบด้วยภาษาท้องถิ่น บางครั้งทำให้เสียเวลาในการทำความเข้าใจ แต่ภายหลังคณะทำงานได้ว่าจ้างคนทำทางท้องถิ่นเข้าไปช่วย ปัญหานี้จึงหมดไป

นอกจากนี้ ปัญหาปลีกย่อยต่าง ๆ ที่ได้พบมา เช่น เมื่อเข้าไปในหมู่บ้าน ไม่สามารถติดต่อกับผู้ใหญ่บ้านหรือผู้ช่วยได้ เพราะไม่อยู่ก็จำเป็นต้องทำการสำรวจโดยไม่มีผู้นำสำรวจ ซึ่งในกรณีนี้ต้องเสียเวลามากในการทำความเข้าใจกับชาวบ้าน ปัญหาเรื่องฝน ปัญหาเรื่องการคมนาคมเข้าสู่หมู่บ้าน ฯลฯ

ปัญหาดังกล่าวล้วนเป็นอุปสรรคทำให้การสำรวจยุ่งยากและล่าช้า ทำให้การสำรวจในบางหมู่บ้านได้ตัวอย่างมาไม่ครบตามจำนวนที่กำหนดเอาไว้ แต่อย่างไรก็ตาม การสำรวจก็พยายามอย่างยิ่งที่จะให้ได้จำนวนตัวอย่างมากที่สุด เพื่อใช้เป็นข้อมูลสำหรับโครงการนี้ให้ได้ผลสมบูรณ์ตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้

๓.๑ หมวดโครงสร้างหมู่บ้าน

๓.๑.๑ ลักษณะหมู่บ้านในชนบท ลักษณะหมู่บ้าน หมู่บ้านในเขตชนบทนั้น เกิดขึ้นจากการรวมตัวของกลุ่มชนเพื่อตั้งถิ่นฐานที่อยู่อาศัย, ทำมาหากินตามแหล่งที่พิจารณาถึงความสำคัญในด้านการเกษตรเป็นสำคัญ โดยมีข้อพิจารณาด้านการปกครอง, ความปลอดภัยจากธรรมชาติ, ศัตรูเป็นข้อรองลงไป อย่างไรก็ตามพอจะกล่าวได้ว่า การเจริญเติบโตของหมู่บ้านจะสามารถแบ่งออกเป็น ๓ ลักษณะ ดังนี้ .-

๓.๑.๑.๑ หมู่บ้านที่เกิดขึ้นและเจริญเติบโตเป็นแนวยาวตามเส้นทางคมนาคม (Linear type) หมู่บ้านเหล่านี้ก่อตัวเกิดขึ้นตามสองฝากแม่น้ำ ลำคลอง หรือถนนสำคัญ ๆ ที่จะทำให้การติดต่อกับสังคมภายนอกเป็นไปได้โดยสะดวก

๓.๑.๑.๒ หมู่บ้านกลุ่ม (Cluster type) หมู่บ้านประเภทนี้ เหมาะสมกับการปกครองและการวางแผนเป็นอย่างยิ่ง ส่วนใหญ่จะรวมตัวกันขึ้นในที่ ๆ มี หนอง หรือบึงน้ำใหญ่ หรือเป็นที่ดินที่เหมาะสมในการเกษตร ไร่, อยู่ลึกเข้าไปจากแม่น้ำ, และถนนใหญ่ หมู่บ้านพวกนี้จะรวมกันเป็นกลุ่ม มีขนาดประมาณ ๕๐ - ๒๐๐ หลังคาเรือน

๓.๑.๑.๓ หมู่บ้านกระจาย (Scattering) มีอยู่น้อยมากในภาคกลาง ส่วนมากจะเกิดจากการย้ายมาตั้งหลักแหล่งบุกเบิกที่ดินเป็นของตนเอง

ด้านโครงสร้างหมู่บ้าน พบว่า ผู้ใหญ่บ้าน วัด และโรงเรียน มีอยู่เกือบทุกหมู่บ้าน ส่วนสถานีอนามัย สถานีตำรวจ ตลาด ยังมีอยู่น้อยในแต่ละภาค น้ำใช้ (บ่อน้ำ) มีการขุดบ่อน้ำใช้รวมมากในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ ส่วนภาคกลางมีบ่อน้ำใช้รวมอยู่น้อย เนื่องจากมีบางแห่งใช้น้ำประปา การใช้ไฟฟ้ามีน้อยมาก พบมากที่สุดในภาคกลาง ก็พบว่ามีไฟฟ้าใช้ ๓ หมู่บ้าน จากหมู่บ้านที่ทำการสำรวจ ๑๒ หมู่บ้าน หมู่บ้านที่มีไฟฟ้า บ่อน้ำ ตลาด สถานีตำรวจ และสถานีอนามัยส่วนใหญ่จะเป็นหมู่บ้านที่ตั้งบ้านเรือนอยู่เป็นกลุ่มมีพื้นที่ไร่นาอยู่ห่างออกไป เนื่องจากหมู่บ้านที่ตั้งบ้านเรือนลักษณะนี้ง่ายต่อการนำสาธารณูปโภคต่าง ๆ ซึ่งอำนวยความสะดวกให้แก่ชาวบ้านเข้าไปใช้ แต่การตั้งบ้านเรือนลักษณะนี้มีข้อเสียคือ เกษตรกรต้องเสียเวลามากในการเดินทางไปประกอบอาชีพ และไม่สะดวกในการรักษาทรัพย์สินในไร่นา เช่น ผลิตผลที่รอการเก็บเกี่ยว เครื่องมือ สิ่งของในการทำไร่ทำนา ด้านโครงสร้างหมู่บ้านนี้มีลักษณะคล้ายคลึงกันทุกภาค มีแตกต่างกันไปบ้าง ดังแสดงในตารางที่ ๒

ผลการสำรวจโดยวิธีสุ่มตัวอย่างทั่วประเทศ และหมู่บ้านพบว่าโครงสร้างของหมู่บ้านนี้ประกอบด้วยส่วนสำคัญ ๆ ดังนี้

๑.	ผู้ใหญ่บ้าน	มีอยู่ประมาณ	๔๗.๔๔%	ของจำนวนหมู่บ้านที่ทำการสำรวจ
๒.	วัดและโรงเรียน	๘๔% วัด	" "	๔๒% "
๓.	สถานีอนามัย	"	๓๔.๗๕%	"
๔.	ตลาดหรือร้านค้าในหมู่บ้าน	"	๓๓.๗๔%	"
๕.	สถานีตำรวจ	"	๒๑.๗๕%	"
๖.	ไฟฟ้า	"	๑๘.๕๐%	"
๗.	น้ำใช้ในกรณีที่ไม่อยู่ติดคลอง	มีอยู่ประมาณ	๗๑.๒๕%	

๓.๑.๒ พาหนะที่ใช้สะดวกสำหรับการคมนาคมระหว่างชุมชน

การคมนาคมระหว่างชุมชนที่ใช้มากที่สุด คือ รถยนต์ ซึ่งเป็นรถโดยสารขนาดเล็ก รองลงมาโดยทั่วไปของทุกภาค คือ เดินเท้า ในภาคกลาง และภาคใต้ มีการใช้ทางเรือบ้าง พาหนะอื่น ๆ นอกจากนี้ มี จักรยาน จักรยานยนต์ ถนนที่ใช้เป็นเส้นทางคมนาคมส่วนใหญ่มีสภาพเป็นหลุมเป็นบ่อ บางแห่งถนนขาดเนื่องจากน้ำเซาะ ถนนบางตอนน้ำท่วมรถยนต์ไม่สามารถผ่านได้ เหล่านี้ทำให้เสียเวลามากและไม่สะดวก ในการเดินทางติดต่อกับชุมชนภายนอก (ดูข้อเปรียบเทียบการใช้พาหนะในการติดต่อกับชุมชนภายนอกของแต่ละภาคจากตารางที่ ๓)

๓.๑.๓ การติดต่อทางด้านสื่อมวลชน จากการสำรวจ สรุปได้ว่า สื่อสารมวลชนที่ไปยังหมู่บ้านชนบทนั้นที่สำคัญมี ๓ ทางด้วยกัน คือ ทางหนังสือพิมพ์ วิทยุ และทางบุคคล หรือหน่วยงานเคลื่อนที่ ทางโทรทัศน์เกือบจะไม่มีบทบาทเลย

- ทางหนังสือพิมพ์ ได้รับความนิยมน้อย เพราะความไม่สะดวกในการขนส่ง และชาวชนบทไม่ใคร่ชอบอ่านหนังสือ หนังสือพิมพ์ที่พบส่วนใหญ่เป็นหนังสือรายสัปดาห์
- ทางวิทยุ เป็นสื่อมวลชนที่ได้รับความสนใจมากที่สุด เพราะ เกษตรกรนิยมที่จะพักผ่อนโดยการฟังวิทยุ หรือฟังวิทยุในระหว่างการทำงาน ในภาคเหนือพบบ้านที่มีวิทยุ ๗๖% ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบ ๖๐% ภาคกลางพบ ๗๗% ภาคใต้พบมากที่สุด ๖๐%
- ทางบุคคล โดยผ่านกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หรือพระสงฆ์ เป็นการติดต่อที่ได้ผลที่สุด แต่ส่วนใหญ่จะเป็นเฉพาะ ๆ เรื่องไปเท่านั้น หน่วยงานเคลื่อนที่ของราชการ หรือบริษัทของเอกชนก็เช่นกัน จะเดินทางไปสู่หมู่บ้านเมื่อมีความต้องการที่จะเข้าถึง และเผยแพร่ข้อความต่าง ๆ ให้กับประชาชนในท้องที่นั้น ๆ หน่วยงานดังกล่าวได้แก่ หน่วยงานด้านการเกษตร, สุขาภิบาล

เป็นต้น ปัจจุบันการติดต่อโดยวิธีนี้มีอยู่เสมอ ๆ (รายละเอียดเปรียบเทียบดูจากตารางที่ ๔)

๓.๒ หมวดโครงสร้างของครอบครัว

๓.๒.๑ แต่ก่อนครอบครัวของเกษตรกร จะมีลักษณะเป็นบ้านกลุ่ม อันประกอบด้วย บ้านบิดามารดา บุตรธิดา และครอบครัวบุตรธิดาอยู่รวมกัน หรืออยู่ในบริเวณที่ใกล้เคียงกันไปมาหาสู่ได้สะดวก ลักษณะเช่นนี้จึงทำให้ครอบครัวไทยมีขนาดใหญ่ เรียกว่า บ้านกลุ่ม

ปัจจุบันลักษณะแบบนี้ได้เปลี่ยนแปลงไปบ้าง เริ่มตั้งแต่การแยกครอบครัวออกไปอย่างเด็ดขาด และหันไปประกอบอาชีพอื่น เพราะบิดามารดาไม่มีรถ ที่จะยกให้เป็นที่ทำมาหากินได้พอเพียงประการหนึ่ง และครอบครัวที่สามารถส่งเสริมให้บุตรธิดาเรียนในชั้นมัธยมศึกษา อาชีวะ ฯลฯ ก็จะไปประกอบอาชีพที่ตนเรียนมา ทั้งสองประการนี้ เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้บุตรธิดาจำเป็นต้องแยกตัวเป็นอิสระ ประกอบอาชีพตามสติปัญญา หรือความสมัครใจของตน อย่างไรก็ดี ตามที่ได้สัมภาษณ์ขอเท็จจริง หัวหน้าครอบครัวส่วนมากได้ให้ทัศนะคติว่า ถ้าบุตรหรือธิดาของตนแต่งงานไปก็สมควรที่จะแยกออกไปตั้งครอบครัวของตนเอง แต่ถ้าหากยังไม่มีความสามารถจะทำอย่างนั้นได้ก็จำเป็นต้องอยู่กับครอบครัวเดิมไปก่อน

๓.๒.๒ ในด้านจำนวนสมาชิกในครอบครัว มีตั้งแต่ ๑ คน จนถึงมากกว่า ๑๒ คน ส่วนเปอร์เซ็นต์สูงสุดของผู้อาศัยอยู่ในบ้าน คือ ภาคเหนือ ๔ – ๖ คน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๓ – ๗ คน ภาคกลาง ๕ – ๗ คน ภาคใต้ ๓ – ๕ คน ส่วนจำนวนสมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย ภาคเหนือ ๕.๗๕ คน หรือ ๖ คน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๖.๙๑ คน หรือ ๗ คน ภาคกลาง ๗.๒๗ คน หรือ ๗ คน ภาคใต้ ๖.๔๕ คน หรือ ๖ คน เฉลี่ยทั่วประเทศจำนวนสมาชิกของครอบครัวในชนบท ๖.๖๑ คน หรือ ๗ คน (ดูรายละเอียดประกอบเปรียบเทียบแต่ละภาค จากตารางที่ ๕)

๓.๒.๓ สมาชิกในครอบครัวจำแนกตามอายุ สมาชิกในครอบครัวของทุกภาค ช่วงอายุ ๐ – ๑๐ ปี และ ๑๑ – ๒๐ ปี มีเปอร์เซนต์สูงที่สุดรองลงมาคือ ช่วงอายุ ๒๑ – ๓๐ ปี และช่วงอายุที่สูงขึ้น เปอร์เซ็นต์จะลดลงมาเรื่อย ๆ จนถึงช่วงอายุ ๕๑ – ๖๐ ปี และมากกว่ามีเปอร์เซ็นต์ต่ำที่สุด ทั้งนี้ เนื่องจากสมาชิกในครอบครัวเมื่อยังโตเป็นหนุ่มเป็นสาวก็หันไปทำงานอื่น ๆ ในเมือง หรือแต่งงานแยกครอบครัวออกไปตั้งครอบครัวใหม่ สมาชิกในครอบครัวส่วนใหญ่จึงเป็นเด็กอายุ ๑๑ – ๒๐ ปี ซึ่งจะมีบทบาทสำคัญในไม่กี่ปี

๓.๒.๔ สมาชิกในครอบครัวจำแนกตามอายุ สมาชิกในครอบครัวของทุกภาค ช่วงอายุ ๐ – ๑๐ ปี และ ๑๑ – ๒๐ ปี มีเปอร์เซนต์สูงที่สุดรองลงมาคือ ช่วงอายุ ๒๑ – ๓๐ ปี และช่วงอายุที่สูงขึ้น เปอร์เซ็นต์จะลดลงมาเรื่อย ๆ จนถึงช่วงอายุ ๕๑ – ๖๐ ปี และมากกว่ามีเปอร์เซ็นต์ต่ำที่สุด ทั้งนี้ เนื่องจากสมาชิกในครอบครัวเมื่อยังโตเป็นหนุ่มเป็นสาวก็หันไปทำงานอื่น ๆ ในเมือง หรือแต่งงานแยกครอบครัวออกไปตั้งครอบครัวใหม่ สมาชิกในครอบครัวส่วนใหญ่จึงเป็นเด็กอายุ ๑๑ – ๒๐ ปี ซึ่งจะมีบทบาทสำคัญในไม่กี่ปี

ข้างหน้า รายละเอียดเปรียบเทียบของแต่ละภาค ดูจากตารางที่ ๖

๓.๒.๔ การศึกษา ชาวชนบทส่วนมากมีมาตรฐานการศึกษาต่ำมาก ผู้ที่อ่านหนังสือไม่ออกเขียนไม่ได้มีอยู่เป็นจำนวนมาก จากที่สำรวจปรากฏว่า ภาคเหนือมีถึง ๓๘% ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มี ๓๒% ภาคกลางมี ๓๔% ภาคใต้ มี ๓๗% สำหรับผู้ที่เรียนหนังสือ เมื่อจบประถมปีที่ ๔ แล้ว ก็ต้องออกมาช่วยบิดามารดาประกอบอาชีพ มีส่วนน้อยที่มีฐานะดีสามารถส่งบุตรธิดาให้เรียนสูง ๆ ได้ และบุตรธิดาที่ได้เรียนสูง ๆ จะไม่นิยมกลับไปยึดถืออาชีพเดิมของบิดามารดาเลย (ดูรายละเอียดเปรียบเทียบแต่ละภาค ในตารางที่ ๗)

๓.๓ หมวดชีวิตประจำวัน

ชีวิตประจำวันของชาวเกษตรกรแบ่งเป็น ๒ แบบ คือ ในฤดูทำงาน และนอกฤดูทำงาน

- ในฤดูทำงาน เกษตรกรโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ชาวนาชาวไร่ จำเป็นจะต้องจัดระยะเวลาให้เหมาะสมกับการประกอบอาชีพของตน ทั้งนี้ เนื่องมาจากที่ซึ่งทำการเพาะปลูกเป็นสำคัญ ถ้าที่ดินที่ใช้ประโยชน์ดังกล่าวอยู่ใกล้ที่พักอาศัยของตน ชาวนาชาวไร่ก็ไม่จำเป็นต้องออกแต่เช้านัก แต่ถ้าหากที่เพาะปลูกอยู่ไกล บุคคลเหล่านี้จำเป็นต้องตื่นแต่เช้ามืด เพื่อชดใช้ระยะเวลาที่จำเป็นต้องเสียไปในการเดินทาง อย่างไรก็ตาม โดยปกติชาวนาชาวไร่จะออกจากบ้านแต่เช้า ประมาณเวลา ๐๔.๐๐ – ๐๗.๐๐ น. และจะกลับถึงบ้านประมาณ ๑๙.๐๐ น. ระยะนี้ชาวนา ชาวไร่จะใช้บ้านพักอาศัยเฉพาะในการหลับนอนเท่านั้น บางกรณีที่การเดินทางไม่สะดวก ชาวนา ชาวไร่จำเป็นต้องมีโรงนาปลูกชั่วคราวในที่นาของตน โดยไม่ต้องกลับมาบ้านพักอาศัยเลย ในกรณีนี้ชาวนาจะให้ผู้สูงอายุ หรือเด็กที่ช่วยงานไม่ได้เป็นผู้เฝ้าบ้าน ไม่เช่นนั้นก็จะฝากเพื่อนบ้านให้ช่วยดูแลแทนจนสิ้นฤดูทำนา

- นอกฤดูทำงาน ชาวนาจะพักผ่อนอยู่กับบ้าน ซ่อมแซมเครื่องมือทำนา หรือออกรับจ้างในต่างถิ่นเพื่อหารายได้มาจุนเจือครอบครัว โดยย้ายไปอยู่แห่งอื่นชั่วคราว หรือไปเช้าเย็นกลับ ผู้ที่อยู่บ้านจึงเป็นกลุ่มผู้สูงอายุหรือเด็ก สำหรับชาวไร่นั้น ส่วนใหญ่จะทำงานตลอดปีโดยปลูกพืชไร่ (พืชชนิดหมุนเวียน) การว่างงานจึงไม่ค่อยปรากฏ

- ในด้านการพักผ่อน บุคคลเหล่านี้ชอบที่จะสังสรรค์กันในหมู่เพื่อนบ้าน โดยใช้ลานบ้านของผู้ใดผู้หนึ่ง หรือใช้บริเวณวัดเป็นที่ชุมนุม ด้านการทัศนาจร ชาวนาไม่ค่อยมีโอกาสท่องเที่ยวมากนัก เนื่องมาจากไม่มีเวลาว่างพอ หรือการขาดทุนทรัพย์ การชมมหรสพก็เห็นว่าเป็นเรื่องสิ้นเปลือง นอกจากจะได้ดูฟรีในงานเทศกาลประจำปีที่จัดให้มีขึ้น ส่วนใหญ่พวกนี้จะมีการพักผ่อน

เป็นประจำโดยการฟังวิทยุอยู่กับบ้าน

– สำหรับบุคคลอาชีพอื่น ส่วนมากจะทำงานเกือบทั้งปี ยกเว้นชาวประมงที่ต้องหยุดออกทะเลในหน้ามรสุม ชาวประมงจึงมีโอกาสอยู่บ้านมากกว่าชาวนา และชาวไร่เล็กน้อย

– สิ่งเหล่านี้พอประเมินได้ว่า เกษตรกรใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับกิจกรรมนอกบ้าน จะใช้บ้านพักอาศัยก็ต่อเมื่อมีงานที่ต้องการจะประกอบพิธีทางประเพณี หรือทางศาสนา หรือใช้เฉพาะหลับนอนเท่านั้น อีกประการหนึ่ง อาจเป็นเหตุเนื่องมาจากอุปนิสัยและสิ่งแวดล้อม กล่าวคือ เป็นผู้ที่ชอบอยู่ในที่โล่งแจ้ง ประกอบกับการจัดเนื้อที่ภายในบ้านไม่ถูกสุขลักษณะ เช่น ห้องนั่งเล่นอากาศร้อนเนื่องมาจากเพดานหลังคาไม่มี แสงในบ้านน้อยไปทำให้สว่างไม่พอ เนื้อที่ใช้สอยขนาดของบ้านไม่พอที่จะใช้ทำอย่างอื่นได้นอกจากนอน และชาวนา ชาวสวน ชาวไร่ มีบริเวณรอบ ๆ บ้านกว้างขวาง การมีชีวิตอยู่นอกชายคา จึงเป็นชีวิตของตนเป็นส่วนใหญ่

– กิจกรรมชีวิตประจำวันของเกษตรกรในฤดูทำงาน

เช้า	๐๕.๓๐	ตื่นนอน, ทุ่งถม
	๐๖.๐๐	ทำงาน
	๐๗.๓๐	ทำงาน
	๐๘.๐๐	อาหารเช้า
	๐๙.๐๐	ทำงาน
	๑๐.๐๐	ทำงาน
	๑๑.๐๐	ทำงาน
เที่ยง	๑๒.๐๐	อาหารกลางวัน
	๑๓.๐๐	พักผ่อน
	๑๔.๐๐	พักผ่อน
	๑๕.๐๐	ทำงาน
บ่าย	๑๖.๐๐	ทำงาน
	๑๗.๐๐	ทำงาน
เย็น	๑๘.๐๐	พักผ่อน, อาบน้ำ
	๑๙.๐๐	อาหารค่ำ

ค่ำ	๒๐.๐๐	พักผ่อน
	๒๑.๐๐	นอน
	๒๒.๐๐	นอน
	๒๓.๐๐	นอน
กลางคืน	๒๔.๐๐	นอน

- วันพระ, วันนักขัตฤกษ์ ชาวชนบทนั้นมีชีวิตที่ผูกพันกับวัดและพระเป็นอย่างมาก จะเห็นได้จากชีวิตของเด็กในชนบท จะมีการศึกษาเริ่มต้นที่วัด เมื่อมีอายุครบบวชก็อยู่วัด ภายหลังที่มีครอบครัวมีลูกหลาน ก็จะต้องไปวัดอยู่เสมอจนกระทั่งบั้นปลายของชีวิต ความผูกพันนี้ จากที่ได้ในการสำรวจข้อเท็จจริง เป็นความผูกพันที่ไม่เปลี่ยนแปลงไปเลย อย่างไรก็ตาม ชาวชนบทที่จะไปประกอบพิธีทางศาสนาที่วัดนั้น มักนิยมไปในตอนเช้าและรีบกลับมาประกอบอาชีพตามเดิม นอกจากผู้สูงอายุ จึงอยู่ที่วัดตลอดทั้งวัน

๓.๔ <u>ที่ดินสำหรับอยู่อาศัยและที่ดินเพื่อการเกษตร</u>

๓.๔.๑ กรรมสิทธิ์ในที่ดินอยู่อาศัย ที่ดินสำหรับอยู่อาศัยส่วนใหญ่เป็นของตนเอง คือ ภาคเหนือกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง ๗๑% ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๘๔% ภาคกลาง ๖๖% และภาคใต้ ๗๖% รองลงมาคือ อาศัยอยู่ในที่ของพ่อแม่ญาติพี่น้อง หรือผู้อื่น ๆ โดยไม่เสียค่าเช่า ที่อยู่อาศัยโดยเสียค่าเช่ามีอยู่เป็นจำนวนน้อยที่สุด ดูรายละเอียดเปรียบเทียบแต่ละภาค ในตารางที่ ๘

๓.๔.๒ กรรมสิทธิ์ในที่ดินทำการเกษตร เกษตรกรที่ประกอบอาชีพด้วยการทำนา ทำไร่ ทำสวน จากที่ได้สำรวจส่วนใหญ่ที่ดินเพื่อการเกษตรเป็นของตนเอง ภาคเหนือกรรมสิทธิ์ในที่ดินทำการเกษตรเป็นของตนเอง ๖๔% ภาคตะวันออกเฉียงเหนือพบ ๗๖% ภาคกลางพบ ๕๓% ภาคใต้พบ ๓๔% รองลงมา คือเช่าโดยเสียค่าเช่า นอกจากนี้ก็มีพวกที่อาศัยที่ดินผู้อื่นทำการเกษตรโดยไม่เสียค่าเช่า บางรายมีที่ดินเพื่อทำการเกษตรเป็นของตนเองและยังเช่าผู้อื่นอีกด้วย ดูรายละเอียดเปรียบเทียบแต่ละภาคจากตารางที่ ๙

๓.๔.๓ ขนาดเนื้อที่กรรมสิทธิ์ที่ดินทำการเกษตรของแต่ละครอบครัว จากข้อมูลที่ได้พบว่า เกษตรกรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีขนาดเนื้อที่กรรมสิทธิ์ที่ดินทำการเกษตร ๑๑ – ๒๐ ไร่ และ ๒๑ – ๓๐ ไร่ มีเปอร์เซนต์สูงสุด ส่วนภาคเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ เกษตรกรมีขนาดเนื้อที่กรรมสิทธิ์ที่ดินทำการเกษตร ๑๑ ไร่ และต่ำกว่ามีเปอร์เซนต์สูงสุด สำหรับค่าเฉลี่ย

ขนาดเนื้อที่กรรมสิทธิ์ที่ดินทำการเกษตรของแต่ละภาค คือ ภาคเหนือเฉลี่ย ๑๗.๐๖ ไร่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเฉลี่ย ๒๖.๓๑ ไร่ ภาคกลางเฉลี่ย ๑๘.๘๗ ไร่ ภาคใต้เฉลี่ย ๑๙.๖๔ ไร่ เฉลี่ยทั่วประเทศเกษตรกรมีขนาดเนื้อที่กรรมสิทธิ์ที่ดินทำการเกษตร ๒๐.๓๖ ไร่ หรือประมาณ ๒๐ ไร่ ดูรายละเอียดจากตารางที่ ๑๐

๓.๕ <u>หมวดการประกอบอาชีพ, รายได้ และภาระหนี้สิน</u>

<u>ชาวนา</u> โดยปกติทำนาปีละครั้ง เนื่องมาจากการทำนาของชาวนาส่วนใหญ่ยังต้องอาศัยธรรมชาติ สำหรับนาบางที่ซึ่งการชลประทานสามารถไปถึง ก็อาจทำได้ปีละ ๒ ครั้ง แต่ส่วนมากชาวนาไม่สามารถทำนาได้ปีละ ๒ ครั้ง เนื่องมาจากการทำนาครั้งที่ ๒ ชาวนาจะต้องประสบกับปัญหาในการจัดหาพันธุ์ข้าว การชลประทาน และอื่น ๆ

ในด้านตลาด ชาวนาขายข้าวได้ในราคาต่ำ รายได้จึงน้อยและยากจน ในปีหนึ่งชาวนาจะมีรายได้หลักเพียง ๑ ครั้งเท่านั้น รายได้นี้ ชาวนาจะต้องนำไปใช้จ่ายในด้านต่าง ๆ รวมทั้งการชำระหนี้ที่ตนเองกู้มาจากผู้อื่นด้วย เนื่องจากตนไม่มีเงินทุนอยู่ก่อน ดังนั้นชาวนาจะไม่ค่อยมีเงินเหลือเก็บ เมื่อหมดหน้านาแล้วก็มักจะออกไปทำงานรับจ้างด้วยการขายแรงงาน เพื่อให้ได้เงินมาใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน ชาวนาจึงเป็นอาชีพที่ลำบากและยากจนกว่าอาชีพอื่น

<u>ชาวไร่</u> อาชีพทำไร่ในปีหนึ่งจะทำเพียงครั้งเดียวหรือหลายครั้งก็ได้ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับพืชที่เพาะปลูก สำหรับทำไร่ก็ต้องอาศัยธรรมชาติ เช่นเดียวกับการทำนา ยกเว้นในที่บางแห่งที่ชลประทานไปถึง แต่อาชีพการทำไร่ยังดีกว่าการทำนา โดยที่ว่าการทำพืชไร่บางอย่างสามารถปลูกได้ปีละหลายครั้ง จึงทำให้ชาวไร่มีรายได้ตลอดปี เพราะฉะนั้นถึงแม้ว่าการทำไร่ในบางฤดูจะได้รับความเสียหายอันเนื่องมาจากธรรมชาติ ก็ยังสามารถได้รับรายได้มาชดเชยจากการปลูกพืชครั้งใหม่ สำหรับชาวไร่ที่ปลูกพืชได้เพียงปีละครั้ง เช่น ไร่มันสัมปะหลัง ไร่อ้อย พวกนี้จะมีลักษณะคล้ายชาวนา คือ ชาวไร่จะต้องเข้าสหพันธ์ และสหพันธ์จะเป็นผู้ออกทุนให้ก่อน เมื่อชาวไร่ได้เงินก็ต้องนำมาใช้หนี้สิน พวกนี้จึงมีรายได้ต่ำและยากจนคล้ายคลึงกับชาวนา สำหรับผู้ที่ทำไร่ชนิดปลูกพืชหมุนเวียนจะมีรายได้ดีกว่าปีทุนหมุนเวียนตลอดปี แต่การทำไร่ก็เหมือนกับการทำนา ในด้านการลงทุนและหวังผล ส่วนใหญ่ชาวไร่ยังมีฐานะดีกว่าชาวนาเล็กน้อย

สำหรับชาวไร่ที่ปลูกพืชปีละครั้ง มักจะหารายได้ทางอื่นมาจุนเจือครอบครัว โดยการเลี้ยงสัตว์และรับจ้าง

<u>ชาวสวน</u> ชาวสวนส่วนใหญ่นับได้ว่ามีรายได้และความเป็นอยู่ดี ได้มาตรฐาน เนื่องจากชาวสวนสามารถขายผลผลิตได้ปีละหลายครั้ง หรือขายได้เป็นจำนวนมาก ๆ ใน ๑ ปี ในด้านการลงทุนก็ใช้ทุนมากในระยะเริ่มแรก สำหรับส่วนที่อยู่ในระยะเริ่มงานและยังไม่สามารถขายผลผลิตได้ พวกนี้มักจะไปรับจ้างสวนอื่น ๆ พอมีรายได้เป็นค่าใช้จ่ายประจำวัน เพื่อรอจนกว่าจะได้รับรายได้จากการขาย ผลผลิตในอนาคตจนสามารถทำให้ปรับปรุงฐานะตนเองเป็นเจ้าของสวนต่อไป

<u>ชาวประมง</u> ในกลุ่มชาวประมง ได้แบ่งออกเป็น .-

- นายทุนที่มีเรือและจ้างลูกจ้างในการทำประมง พวกนี้จะทำประมงน้ำลึก และมีรายได้ดี มีฐานะและความเป็นอยู่ดี
- ชาวประมงที่มีเรือและออกทำประมงเอง ส่วนใหญ่จะทำประมงน้ำตื้น พวกนี้รายได้ไม่แน่นอน แต่อาศัยแรงงานภายในครอบครัว จึงทำให้ค่าใช้จ่ายน้อยลง รายได้จากการประมงจึงพอใช้จ่ายสำหรับสมาชิกในครอบครัว และมีเงินเหลือเก็บอยู่บ้าง

  สำหรับชาวประมงน้ำตื้นแล้ว ในปีหนึ่ง ๆ ทำได้เพียงไม่กี่เดือน ดังนั้น รายได้จากการประมงจึงไม่พอจ่าย พวกนี้จำเป็นต้องประกอบอาชีพอื่นด้วย เช่น เลี้ยงสัตว์ ทำไร่ หรือรับจ้างเพื่อให้มีรายได้พอเพียงในการใช้จ่ายในครอบครัว
- ลูกเรือ พวกนี้มีอาชีพรับจ้างพวกนายทุนทำประมง ส่วนใหญ่มีรายได้แน่นอนเป็นเงินเดือน และรายจ่ายมักจะเป็นรายจ่ายในการเลี้ยงดูครอบครัว พวกนี้จึงมีรายได้และรายจ่ายที่แน่นอน
- อาชีพอื่น นอกจากอาชีพทั้ง ๔ ชนิด ที่กล่าวมาแล้วก็ยังมีอาชีพอื่น ๆ ในชนบทอีก เช่น นาเกลือ, นาปลา, ทอผ้าไหม เครื่องปั้นดินเผา, จักสาน เป็นต้น อาชีพบางอย่างทำดูกันไป เช่น ทำนาในฤดูทำนา และหมดหน้านา ก็ประกอบอาชีพทำเครื่องปั้นดินเผา แต่จากการสัมภาษณ์ เห็นว่า เป็นชนกลุ่มน้อยที่มีความสำคัญน้อยในระยะนี้ ในอนาคต ถ้ามีการส่งเสริมให้ชาวนาที่ว่างทำงานอาชีพอย่างอื่นนอกฤดูทำนา เช่น อุตสาหกรรมในครอบครัว เพื่อเพิ่มพูนรายได้อีกทางหนึ่งแล้ว ความเป็นอยู่ของตนจะดีขึ้นอย่างไม่ต้องสงสัย
- ในด้านอาชีพหลักและอาชีพรอง เนื่องจากการเลือกสำรวจได้กำหนดเอาอาชีพของเกษตรกรเป็นหลักดังบรรยายไว้ แต่แรกในหัวข้อการดำเนินการสำรวจหาข้อมูลโดยสังเขป ผลจึงออกมาตามที่ได้กำหนดไว้ ดูรายละเอียด อาชีพหลักและอาชีพรองของเกษตรกรในตารางที่ ๑๑ ส่วนในเรื่องเกี่ยวกับการเดินทางไปประกอบอาชีพ เกษตรกรไปที่ทำกินและกลับทุก ๆ วัน มีจำนวนมากที่สุดเนื่องจาก

ลักษณะของหมู่บ้านที่ทำการสำรวจเป็นแบบตั้งบ้านเรือนอยู่เป็นกลุ่ม มีไร่นาอยู่ห่างออกไปมากกว่าแบบที่ตั้งบ้านเรือนอยู่ในไร่นาของตนเอง มีบ้านที่ที่ทำกินอยู่ห่างจากที่อยู่อาศัยมาก เมื่อถึงฤดูทำงานต้องย้ายไปอยู่ในที่ทำกินชั่วคราว รายละเอียดเปรียบเทียบเกี่ยวกับการเดินทางไปที่ทำกิน ดูจากตารางที่ ๑๒

- รายละเอียดเกี่ยวกับรายได้แยกตามอาชีพ ปรากฏว่า เกษตรกรทั้งประเทศส่วนใหญ่มีรายได้ของครอบครัวไม่เกินเดือนละ ๕๐๐ บาท ข้อมูลทางสถิติเกี่ยวกับรายได้ในรายงานเล่มนี้ บางข้อไม่อาจนำมาใช้ได้ เช่นรายได้ของเกษตรกรที่ประกอบอาชีพด้วยการทำสวน หรือทำประมง ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพราะจำนวนตัวอย่างมีน้อยมาก ในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคกลาง เน้นที่จะสำรวจเกษตรกรที่ประกอบอาชีพด้วยการทำนา ทำไร่ ส่วนภาคใต้ เน้นที่จะสำรวจเกษตรกรที่ประกอบอาชีพด้วยการประมง สวนแร่ สวนยางพารา และสวนมะพร้าว (ดูรายละเอียดของแต่ละภาคจากตารางที่ ๑๓)

- สาเหตุของหนี้สินเกิดจากสาเหตุคล้ายคลึงกันทุกภาค กล่าวคือ ส่วนใหญ่กู้เงินมาเพื่อใช้ในการลงทุนและใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน สาเหตุอื่น ๆ ที่รองลงมาคือ กู้เงินมาเพื่อใช้ในการรักษาพยาบาล และซื้อสิ่งของเครื่องใช้ อย่างไรก็ตาม เกษตรกรที่ไม่มีหนี้สินก็มีอยู่เป็นจำนวนไม่น้อย คือ ภาคเหนือพบว่า ครอบครัวเกษตรกรที่ไม่มีหนี้สินมีอยู่ ๒๗% ภาคตะวันออกเฉียงเหนือพบ ๑๒% ภาคกลางพบ ๒๕% ภาคใต้พบมากถึง ๔๒% (รายละเอียดของแต่ละภาค ดูจากตารางที่ ๑๔)

- การกู้ยืม เกษตรกรของทุกภาคโดยทั่วไป นิยมกู้ยืมเงินจากญาติพี่น้อง เพราะส่วนใหญ่ไม่เสียดอกเบี้ย ถ้าไม่สามารถกู้ยืมจากญาติพี่น้อง ก็จะกู้จากนายทุนเอกชนเป็นส่วนใหญ่ เพราะถึงแม้ว่าจะเสียดอกเบี้ยแพง แต่ก็ได้รับเงินรวดเร็วทันความต้องการ อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันเกษตรกรจำนวนไม่น้อยสามารถกู้เงินได้จากธนาคารหรือสหกรณ์ กล่าวคือ ภาคเหนือ พบว่า มีการกู้ยืมจากธนาคาร หรือสหกรณ์ ๑๔% ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบ ๑๓% ภาคกลางพบ ๑๕% ภาคใต้พบ ๔% (รายละเอียดการกู้ยืม ดูจากตาราง ๑๕)

๓.๖ หมวดบ้านพักอาศัยและสิ่งก่อสร้าง

๓.๖.๑ ลักษณะทั่วไป บ้านในชนบทส่วนใหญ่เป็นบ้านที่ใช้เนื้อที่ประโยชน์ใช้สอย บนพื้นเดียวกัน แต่ยกพื้นขึ้นให้พ้นดินเพื่อป้องกันน้ำท่วม ความชื้น และสัตว์ร้าย จึงยกพื้นขึ้นเหนือระดับดิน จะมากหรือน้อยนั้นแล้วแต่ความจำเป็นและความเหมาะสม สำหรับเกษตรกรที่ปลูกเป็นเพิงชั้นเดียวติดดิน และยกพื้นเฉพาะที่จะนอนก็มีอยู่บ้าง แต่เป็นไปในลักษณะชั่วคราว วัสดุทั่วไปเป็นไม้ไผ่ ไม้ท้องถิ่นหรือไม้เนื้อแข็ง ทั้งนี้ แล้วแต่ฐานะของเจ้าของ การเจาะหน้าต่างมีน้อย ทำให้เนื้อที่ภายในห้องไม่

สว่างพอเพียง ฝ้าเพดานไม่มี หลังคาสังกะสีเป็นสื่อนำความร้อนจากแสงแดดทำให้ภายในห้องร้อน ใช้ประโยชน์ในตอนกลางวันไม่ได้

- กล่าวในรายละเอียด ที่อยู่อาศัยในชนบทปัจจุบันส่วนใหญ่เป็นบ้านเดี่ยว ลักษณะบ้านส่วนใหญ่ เป็นบ้านชั้นเดียวใต้ถุนสูง (พื้นบ้านอยู่สูงจากพื้นดินตั้งแต่ ๑๐๐ ซม.ขึ้นไป) ในภาคเหนือพบบ้านชั้นเดียวใต้ถุนสูง ๔๗% ภาคตะวันออกเฉียงเหนือพบมากที่สุด คือ ๘๕% ภาคกลาง พบ ๖๕% ภาคใต้ พบ ๓๑% ที่พบมากรองลงมาคือบ้านชั้นเดียวใต้ถุนเตี้ย (ในภาคใต้พบบ้านชั้นเดียวใต้ถุนเตี้ยมากกว่าใต้ถุนสูง คือ พบ ๓๒%) (รายละเอียดเปรียบเทียบแต่ละภาคดูจากตารางที่ ๑๖)
- ในด้านสภาพการใช้ที่อยู่อาศัย ส่วนใหญ่ใช้เป็นที่อยู่อาศัยแต่เพียงอย่างเดียว รองลงมาคือใช้เป็นทั้งที่อยู่อาศัยและประกอบอุตสาหกรรมในครัวเรือน หรือใช้เป็นที่อยู่อาศัยและเลี้ยงสัตว์ (การใช้เป็นที่อยู่อาศัยและเลี้ยงสัตว์ไม่พบในภาคใต้) มีบางที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัยและร้านค้า (รายละเอียดเปรียบเทียบแต่ละภาคดูจากตารางที่ ๑๗)

๓.๖.๒ เนื้อที่ใช้สอยหลัก แบ่งออกเป็น

- ส่วนที่เปิดโล่งไม่มีผนังกั้นเป็นสัดส่วน แต่อาจจะแยกชนิดการใช้สอย ได้ด้วยระดับ ส่วนที่ว่านี้ คือ ห้องนั่งเล่น ชาน ห้องรับแขก ครัว เป็นต้น
- ส่วนที่ปิดมิดชิดได้แก่ ห้องนอน ห้องเก็บทรัพย์สินมีค่า ส่วนนี้มักจะปิดมิดชิดแข็งแรง มีหน้าต่างน้อย
- ส่วนอื่นนอกจากนี้ เช่น ห้องน้ำ ที่เก็บของ หรือคอกสัตว์ มักจะอยู่ใต้ถุนหรือห่างจากตัวบ้าน
- รายละเอียดเนื้อที่ของห้องต่าง ๆ ในบ้าน บ้านชนบทในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เนื้อที่ห้องนอนและห้องอเนกประสงค์ใหญ่กว่าในภาคอื่น ๆ คือมีเนื้อที่ ๑๖ – ๒๐ ตารางเมตร เป็นเปอร์เซ็นต์สูงสุด ภาคกลางและภาคเหนือ เนื้อที่ห้องนอนและห้องอเนกประสงค์ มีเนื้อที่ ๑๑ – ๑๕ ตารางเมตร เป็นเปอร์เซ็นต์สูงสุด ส่วนภาคใต้ เนื้อที่ห้องนอน และห้องอเนกประสงค์มีเนื้อที่น้อยที่สุด คือมีเนื้อที่ ๖–๑๐ ตารางเมตร เป็นเปอร์เซ็นต์สูงสุด ส่วนเนื้อที่ห้องอื่น ๆ เช่น ครัว ชานนอกบ้าน ฯลฯ และค่าเฉลี่ยของห้องต่าง ๆ เปรียบเทียบแต่ละภาคดูจากตารางที่ ๑๘

- เนื้อที่ทั้งหมดในบ้านเป็นตารางเมตร ในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคกลาง เนื้อที่ทั้งหมดในบ้าน ๕๐–๖๐ ตารางเมตร บีเปอร์เซ็นต์สูงสุด ภาคใต้ เนื้อที่ทั้งหมดในบ้านน้อยกว่าภาคอื่น คือเนื้อที่ ๓๑–๔๐ ตารางเมตร บีเปอร์เซ็นต์สูงสุด สำหรับค่าเฉลี่ยเนื้อที่ทั้งหมดในบ้าน คือ ภาคเหนือ เฉลี่ย ๖๓.๔๕ ม^{2} ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เฉลี่ย ๖๔.๒๕ ม^{2} ภาคกลาง เฉลี่ย ๖๔.๐๕ ม^{2} ส่วนภาคใต้เฉลี่ย ๔๘.๔๔ ม^{2} (รายละเอียดของแต่ละภาค ดูจากตารางที่ ๑๙)
- เนื้อที่บ้านเป็นตารางเมตรต่อ ๑ คน ภาคเหนือ เนื้อที่บ้าน ๘ – ๑๐ ตารางเมตร ต่อ ๑ คน บีเปอร์เซ็นต์สูงสุด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ เนื้อที่บ้าน ๕ – ๗ ตารางเมตร ต่อ ๑ คน บีเปอร์เซ็นต์สูงสุด สำหรับค่าเฉลี่ยเนื้อที่บ้านเป็นตารางเมตรต่อ ๑ คน คือ ภาคเหนือเฉลี่ย ๑๓.๒๗ ตารางเมตร ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๑๑.๙๔ ตารางเมตร ภาคกลางเฉลี่ย ๑๑.๐๔ ตารางเมตร ภาคใต้ เฉลี่ย ๙.๒๗ ตารางเมตร เฉลี่ยทั่วประเทศ ๑๑.๙ ตารางเมตร หรือประมาณ ๑๖ ตารางเมตร ต่อ ๑ คน รายละเอียดเปรียบเทียบเนื้อที่บ้านเป็นตารางเมตรต่อ ๑ คน ของแต่ละภาค ดูจากตารางที่ ๒๐
- สิ่งที่อำนวยความสะดวก (โครงสร้างของบ้าน)
  - ครัว ลักษณะเกือบทั้งหมดเป็นลักษณะครัวซึ่งไม่แยกจากตัวบ้าน คือ ภาคเหนือพบ ๙๒% ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบ ๘๕% ภาคกลางพบ ๘๖% ภาคใต้พบ ๙๗% ลักษณะครัวซึ่งแยกจากตัวบ้านก็มีบ้าง แต่มีจำนวนน้อยมาก ซึ่งคล้ายคลึงกันทุกภาค ดูรายละเอียดเปรียบเทียบแต่ละภาค จากตารางที่ ๒๑
  - ห้องส้วม บ้านในชนบทส่วนใหญ่ไม่มีห้องส้วม พบว่า ภาคเหนือบ้านที่ไม่มีห้องส้วม ๗๐% ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๕๔% ภาคกลางพบ ๕๙% และภาคใต้พบว่า ไม่มีห้องส้วมถึง ๘๕% และที่มีห้องส้วมส่วนใหญ่เป็นชนิดแยกจากตัวบ้าน รายละเอียดดูจากตารางที่ ๒๒
- สิ่งก่อสร้างอื่นประกอบบ้านพักอาศัย ภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบยุ้งหรือฉางเก็บข้าวมาก ภาคเหนือพบว่ามียุ้งหรือฉางเก็บข้าว ๕๖% ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบ ๖๘% ส่วนภาคกลางและภาคใต้พบน้อย คือ ภาคกลางพบ ๑๗% ภาคใต้พบ ๔% คอกสัตว์พบไม่มากนัก คือ ภาคเหนือพบ ๒๕% ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบ ๘% ภาคกลางพบ ๑๓% ภาคใต้ บ้านที่ทำการสำรวจไม่มีคอกสัตว์เลย ดูรายละเอียดจากตารางที่ ๒๓

๓.๖.๓ การก่อสร้างที่อยู่อาศัย

- ส่วนใหญ่ การก่อสร้างที่อยู่อาศัยของเกษตรกรทุกภาค สร้างเสร็จในครั้งเดียว โดยสร้างเอง หรือขอแรงเพื่อนบ้านช่วยกันสร้าง การจ้างช่างรับเหมาสร้างมีจำนวนน้อย นอกจากภาคกลาง คือ ในภาคเหนือพบว่า จ้างผู้รับเหมาสร้าง ๘% ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบ ๑๑% ภาคกลางพบมากที่สุด คือ ๒๖% ภาคใต้พบมากรองลงมาคือ ๑๗% (ดูรายละเอียดจากตารางที่ ๒๔ และตารางที่ ๒๕)

๓.๖.๔ สภาพของบ้านพักอาศัย

- ที่อยู่อาศัยส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง ๑ – ๕ ปี คือ ภาคเหนือพบ ๕๖% ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบ ๔๕% ภาคกลาง พบ ๔๖% ภาคใต้ พบ ๖๐% รองลงมาที่พบมากคือ มีอายุระหว่าง ๖–๑๐ ปี บ้านที่มีอายุเกิน ๑๐ ปีขึ้นไปพบน้อย ดูรายละเอียดจากตารางที่ ๒๖ ส่วนสภาพโดยทั่วไปเนื่องจากอายุของบ้านไม่มากนัก ส่วนใหญ่อยู่ในสภาพพอใช้ (ดูรายละเอียดจากตารางที่ ๒๗)
- ความพอใจในลักษณะและคุณภาพ โดยทั่วไปมีความพอใจในลักษณะและคุณภาพ ส่วนที่ตอบว่า ไม่พอใจส่วนใหญ่เนื่องจากสภาพบ้านทรุดโทรม ไม่พอใจเพราะเนื้อที่ใช้สอย เล็ก ไม่พอใจเพราะยังทำไม่เสร็จ (ดูรายละเอียดจากตารางที่ ๒๘)

๓.๖.๕ ลักษณะโครงสร้าง

- วัสดุโครงสร้าง วัสดุโครงสร้างส่วนมากใช้ไม้แปรรูป ภาคเหนือพบ ๗๐% ภาคตะวันออกเฉียงเหนือพบมากที่สุด ๙๓% ภาคกลางพบ ๘๕% ภาคใต้พบ ๕๐% รองลงมา คือใช้ไม้แปรรูปผสมไม้ไผ่ ที่ใช้โครงสร้างเป็นไม้ไผ่ทั้งหมดมีน้อยมากคือ ภาคเหนือ พบ ๒% ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไม่พบเลย ภาคกลาง พบ ๑% ภาคใต้พบมากที่สุด คือ ๘% โครงสร้างที่เป็นไม้แปรรูป และคอนกรีตเสริมเหล็ก พบมากในภาคเหนือ และภาคใต้ คือภาคเหนือพบ ๑๖% ภาคใต้พบ ๑๕% สำหรับในภาคกลางพบ ๖% ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบ ๒% รายละเอียดวัสดุโครงสร้าง(ดูจากตารางที่ ๒๙)
- ความเสียหายด้านโครงสร้าง ความเสียหายด้านโครงสร้าง เนื่องจาก มด, ปลวก มีเปอร์เซ็นต์สูงสุดของทุกภาค ภาคเหนือ พบ ๖๐% ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบ ๖๙% ภาคกลาง พบ ๕๓% ภาคใต้ พบ ๑๐๐% ความเสียหายด้านอื่น ๆ คือ แดด ฝน ลม พายุมีมาก รองลงมา (ดูรายละเอียดจากตารางที่ ๓๐)

- ระยะช่วงเสา ระยะช่วงเสาที่นิยมใช้กันทุกภาค คือ ๖.๐๐ เมตร ๖.๕๐ เมตร และ ๓.๐๐ เมตร ระยะช่วงเสาที่แคบคือ ๐.๕๐ – ๐.๙๐ เมตร ระยะที่กว้างมาก ๆ คือ มากกว่า ๔.๑๐ เมตร ก็มีปรากฏบ้าง มีเปอร์เซ็นต์การใช้น้อยที่สุด (ดูรายละเอียดจากตารางที่ ๓๑)

- ระยะช่วงเสาแคบที่สุด และระยะช่วงเสากว้างที่สุด ระยะช่วงเสากว้างที่สุด และระยะช่วงเสาแคบที่สุด ที่นิยมคล้ายคลึงกันทุกภาค คือ ระยะแคบสุดที่สุดที่นิยมใช้ คือ ๑ - ๒ เมตร และต่ำกว่า ระยะกว้างที่สุดที่นิยม คือ ๓ – ๔ เมตร และต่ำกว่า (ดูรายละเอียดจากตารางที่ ๓๒)

- ระยะความสูงของพื้นบ้านจากพื้นดิน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พื้นบ้านอยู่สูงจากพื้นดินมากกว่าภาคอื่น ๆ คือสูง ๑๗๖ – ๑๑๙ ซม. มีเปอร์เซ็นต์สูงสุด ภาคเหนือและภาคกลางคล้ายคลึงกัน คือ พื้นบ้านอยู่สูงจากพื้นดิน ๑๓๖ – ๑๖๙ ซม. มีเปอร์เซ็นต์สูงสุด ภาคใต้ความสูงของพื้นบ้านจากพื้นดินน้อยที่สุด คือ ๗๖ – ๑๑๙ ซม. มีเปอร์เซ็นต์สูงสุด พื้นบ้านอยู่สูงจากพื้นดินต่ำกว่า ๖๖ ซม. มีอยู่น้อย (รายละเอียดดูจากตารางที่ ๓๓)

๓.๖.๖ วัสดุก่อสร้าง

- ลักษณะวัสดุประกอบที่ใช้ทำพื้น นิยมใช้ไม้แปรรูปมากที่สุด รองลงมาคือ ใช้ไม้แปรรูปผสมกับไม้ไผ่ หรือใช้ไม้ไผ่อย่างเดียว ลักษณะที่ใช้ดินเป็นพื้นบ้านพบมากในภาคใต้ ภาคอื่น ๆ ก็มีปรากฏอยู่บ้าง การใช้ไม้แปรรูปทำพื้น ภาคเหนือพบ ๗๐๙ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบ ๙๗๙ ภาคกลาง พบ ๙๓๙ ภาคใต้พบน้อย คือ ๓๙๙ แต่พบว่าใช้คอนกรีตและไม้แปรรูปเป็นพื้นมากกว่าภาคอื่น คือ พบ ๑๗๙ (ดูรายละเอียดจากตารางที่ ๓๔)

- ลักษณะวัสดุประกอบที่ใช้ทำผนัง โดยทั่วไปนิยมใช้ไม้แปรรูป รองลงมาคือ ไม้ไผ่ ส่วนวัสดุอื่นที่ใช้กัน คือ ใบจาก หญ้าคา ตองตึง สังกะสี กระดาษ มีบางที่ก่ออิฐฉาบปูน ดู (รายละเอียดจากตารางที่ ๓.๕)

- ลักษณะวัสดุประกอบที่ใช้ทำหลังคา ภาคเหนือและภาคใต้ ใช้ใบจาก หญ้าคา หรือตองตึงมากที่สุด และรองลงมา คือ ใช้สังกะสี ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคกลาง ใช้สังกะสีมากที่สุด รองลงมา คือ ใช้ใบจาก การใช้กระเบื้องท้องถิ่น หรือกระเบื้องลอนก็มีให้เห็นในบ้านชนบทของทุกภาค ภาคเหนือพบว่า ใช้กระเบื้อง ๑๒๙ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบ ๑๙ ภาคกลาง พบ ๗๙ ภาคใต้ พบ ๕๙ (รายละเอียดดูจากตารางที่ ๓๖

– ลักษณะวัสดุประกอบใช้ทำหน้าต่าง ฝาเพดาน หน้าต่างนิยมใช้ไม้แปรรูปมากที่สุด รองลงมา คือเปิดโล่งโดยไม่ใช้วัสดุใด ที่ใช้วัสดุอื่น คือ ไม้ไผ่ สังกะสี ใบจาก หรือหญ้าคา ส่วนฝ้าเพดาน ภาคเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้พบว่า ใช้ไม้แปรรูปมากที่สุด วัสดุอื่น ๆ ก็ใช้กันบ้าง ส่วนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ ที่ทำการสำรวจไม่พบบ้านที่มีฝ้าเพดานเลย อย่างไรก็ตาม ในทุกภาคบ้านชนบทที่ไม่มีหน้าต่าง หรือฝ้าเพดาน มีจำนวนมากที่สุด คือ ภาคเหนือไม่มีหน้าต่าง ๖๖% ไม่มีฝ้าเพดาน ๙๙% ภาคใต้ไม่มีหน้าต่าง ๖๓% ไม่มีฝ้าเพดาน ๑๐๐% ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไม่มีหน้าต่าง ๕๙% ไม่มีฝ้า ๑๐๐% ภาคกลางไม่มีหน้าต่าง ๔๐% ไม่มีฝ้าเพดาน ๙๙% (รายละเอียดดูจากตารางที่ ๓๗)

– ลักษณะวัสดุประกอบใช้ทำบันได วัสดุที่ใช้ทำบันไดที่พบ มี ๒ ชนิดคือ ไม้ท้องถิ่นกับไม้ไผ่ วัสดุอื่น ๆ นอกจากนี้ ไม่พบในบ้านที่ทำการสำรวจ ไม้ท้องถิ่นนิยมใช้มากที่สุด บ้านที่ไม่ต้องมีบันไดเนื่องจากพื้นบ้านเสมอ พบมากที่สุดในภาคใต้ คือพบ ๔๖% (รายละเอียดดูจากตารางที่ ๓๘)

– การขนส่งวัสดุก่อสร้าง ภาคเหนือและภาคอีสาน จากที่ได้ทำการสำรวจ นิยมขนส่งวัสดุก่อสร้างโดยใช้เกวียน ภาคกลาง การขนส่งโดยเรือมีเปอร์เซ็นต์สูง ภาคใต้ การขนส่งโดยรถบรรทุกมีเปอร์เซ็นต์สูงสุด (ดูรายละเอียดจากตารางที่ ๓๙)

๓.๗ หมวดเครื่องใช้และครุภัณฑ์ ศึกษาเกี่ยวกับชนิดและจำนวนของสิ่งของเครื่องใช้ และครุภัณฑ์ภายในห้องต่าง ๆ คือ ห้องนอน ห้องอเนกประสงค์ และห้องครัว

– สิ่งของเครื่องใช้และครุภัณฑ์บริเวณห้องนอน พบว่าทุกภาคใช้เสื่อหรือพูกมากที่สุด คือ ใช้ปูนอนบนพื้น สิ่งที่พบมากอีกอย่างหนึ่ง คือ หิ้งวางของ ภาคกลางและภาคใต้ นิยมใช้เตียงนอนมากกว่าภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สิ่งของนอกจากนี้ คือ โต๊ะ เก้าอี้ ตู้เสื้อผ้า ฯลฯ ซึ่งพบไม่มาก (ดูรายละเอียดจากตารางที่ ๔๐)

– สิ่งของเครื่องใช้และครุภัณฑ์ บริเวณเนื้อที่อเนกประสงค์ สิ่งของที่พบมากที่สุดบริเวณเนื้อที่อเนกประสงค์ คือ วิทยุ ภาคเหนือพบ ๗๑% ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบ ๖๐% ภาคกลาง พบ ๗๗% ภาคใต้ พบ ๖๐% รองลงมาที่พบมาก คือ หิ้ง รองลงมาอีกคือ โต๊ะ และเก้าอี้ จักรเย็บผ้า ตู้ เปลเด็ก พบบางไม่มาก (ดูรายละเอียดจากตารางที่ ๔๑)

– สิ่งของเครื่องใช้และครุภัณฑ์บริเวณห้องครัว สิ่งของเครื่องใช้ที่พบมากในห้องครัวของบ้านชนบททุกภาค คือ เตาถ่าน ถ้วย จาน ชาม ตุ่มน้ำ กาละมังและอ่างน้ำข้าว ของเหล่านี้นับว่าเป็นสิ่งจำเป็นที่สุด ตู้กับข้าวพบไม่มากนัก คือ ภาคเหนือพบ ๓๘% ภาคตะวันออกเฉียงเหนือพบ ๓๖% ภาคกลางพบมากที่สุดคือ ๖๓% ภาคใต้พบ ๒๘% สิ่งอื่นที่พบคือ ที่เก็บถ่าน โม่ ชั้นวางของ โต๊ะเก้าอี้ (ดูรายละเอียดจากตารางที่ ๔๒)

๔. ภาพประกอบโครงการ

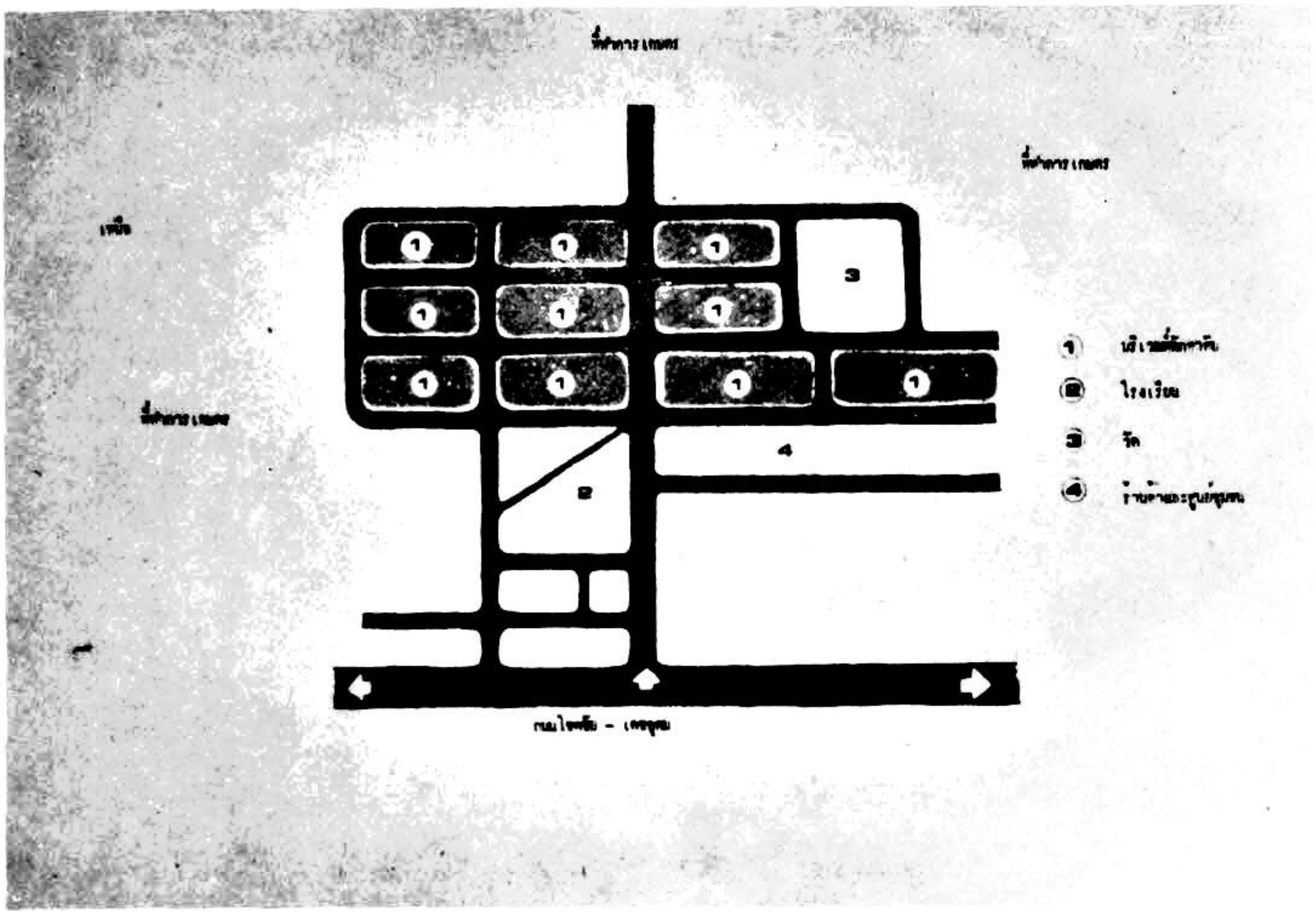

ภาพที่ ๑

แผนที่สังเขป หมู่บ้านบ้านใหม่ไทยเจริญ ตำบลสาระภี อำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา ลักษณะเป็นหมู่บ้านกลุ่ม (Cluster type) ที่พักอาศัยอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม มีพื้นที่ไร่นาอยู่รอบ ๆ หมู่บ้านประเภทนี้ เหมาะสมกับการปกครอง และการวางแผนพัฒนาเป็นอย่างยิ่ง สะดวกในการนำสาธารณูปโภคต่าง ๆ เข้าสู่หมู่บ้าน ในด้านความปลอดภัยจากโจรผู้ร้ายมีมากกว่าลักษณะอื่น ข้อเสียมีอยู่บ้าง คือ เกษตรกรต้องเสียเวลาในการเดินทางไปยังที่ทำการเกษตรของตน และไม่สะดวกในการดูแลทรัพย์สินต่าง ๆ และผลิตผลในไร่ของตน

เลขหมายที่แสดงในภาพ

๑. บริเวณที่พักอาศัย
๒. โรงเรียน
๓. วัด
๔. ร้านค้าและศูนย์ชุมชน

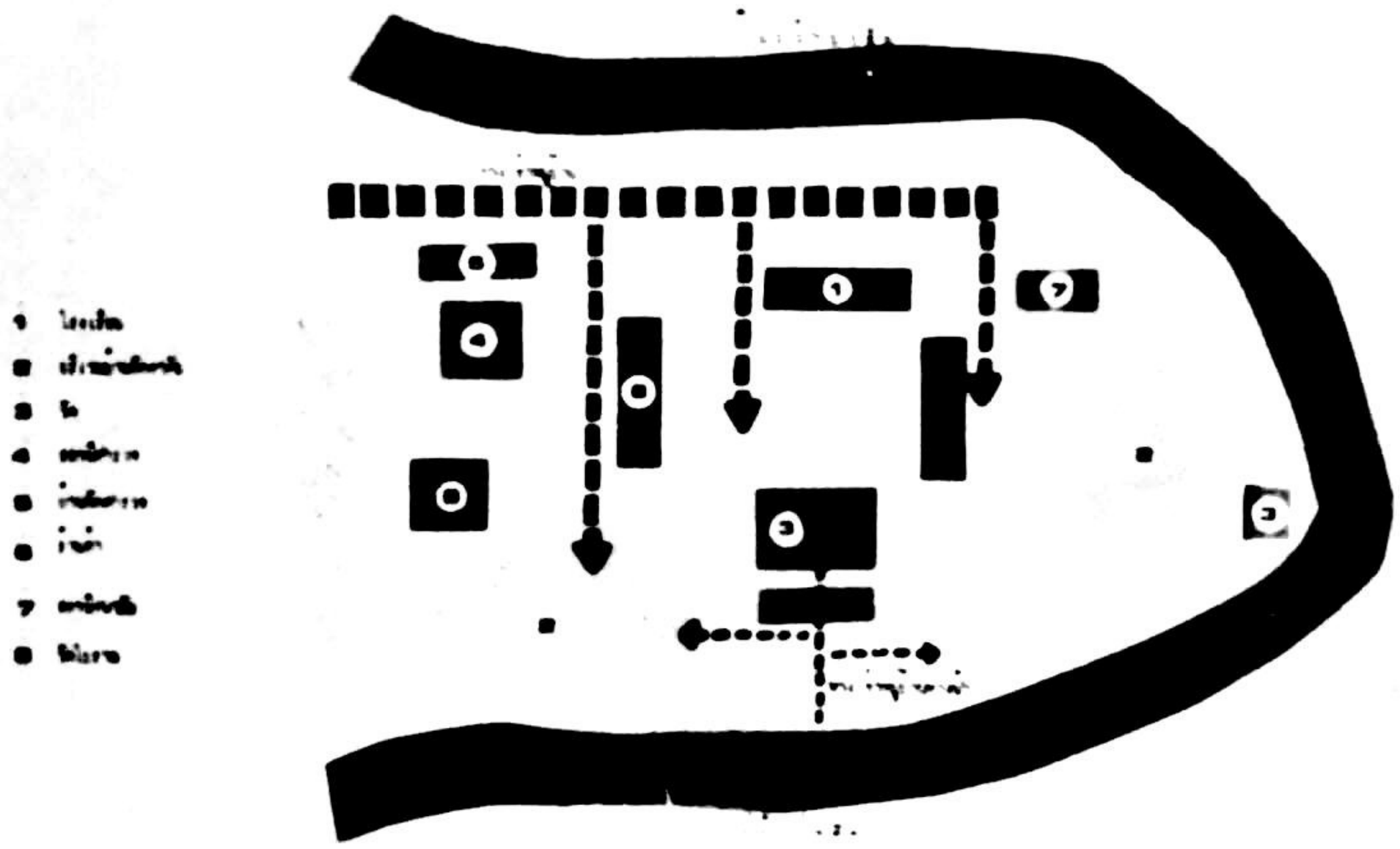

ภาพที่ ๒

แผนที่สังเขป หมู่บ้านหมู่ที่ ๗ ตำบลท่าช้าง อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพด้วยการทำมีด เป็นอุตสาหกรรมในครัวเรือน ซึ่งทำกันมาแต่ดั้งเดิม ทำเลที่ตั้งมีแม่น้ำป่าสักไหลผ่านโดยรอบ ทำให้สะดวกในการคมนาคมขนส่งทั้งทางบกและทางน้ำ การตั้งบ้านเรือนมีลักษณะเป็นกลุ่ม ๒ กลุ่ม ริมแม่น้ำ มีศูนย์รุมชนอยู่ตรงกลาง ทำให้ระยะทางจากกลุ่มบ้านเรือนสู่ศูนย์รุมชนใกล้ สะดวกในการติดต่อ แผนผังและตำแหน่งที่ตั้งของหมู่บ้านนี้นับว่าดี แต่การจัดกลุ่มของศูนย์รุมชนยังสับสน ไม่เป็นสัดส่วนที่ดี

เลขหมายที่แสดงในภาค

๑. โรงเรียน
๒. บริเวณบ้านพักอาศัย
๓. วัด
๔. สถานีตำรวจ
๕. บ้านพักตำรวจ
๖. ร้านค้า
๗. สถานียนามัย
๘. วัดโบราณ

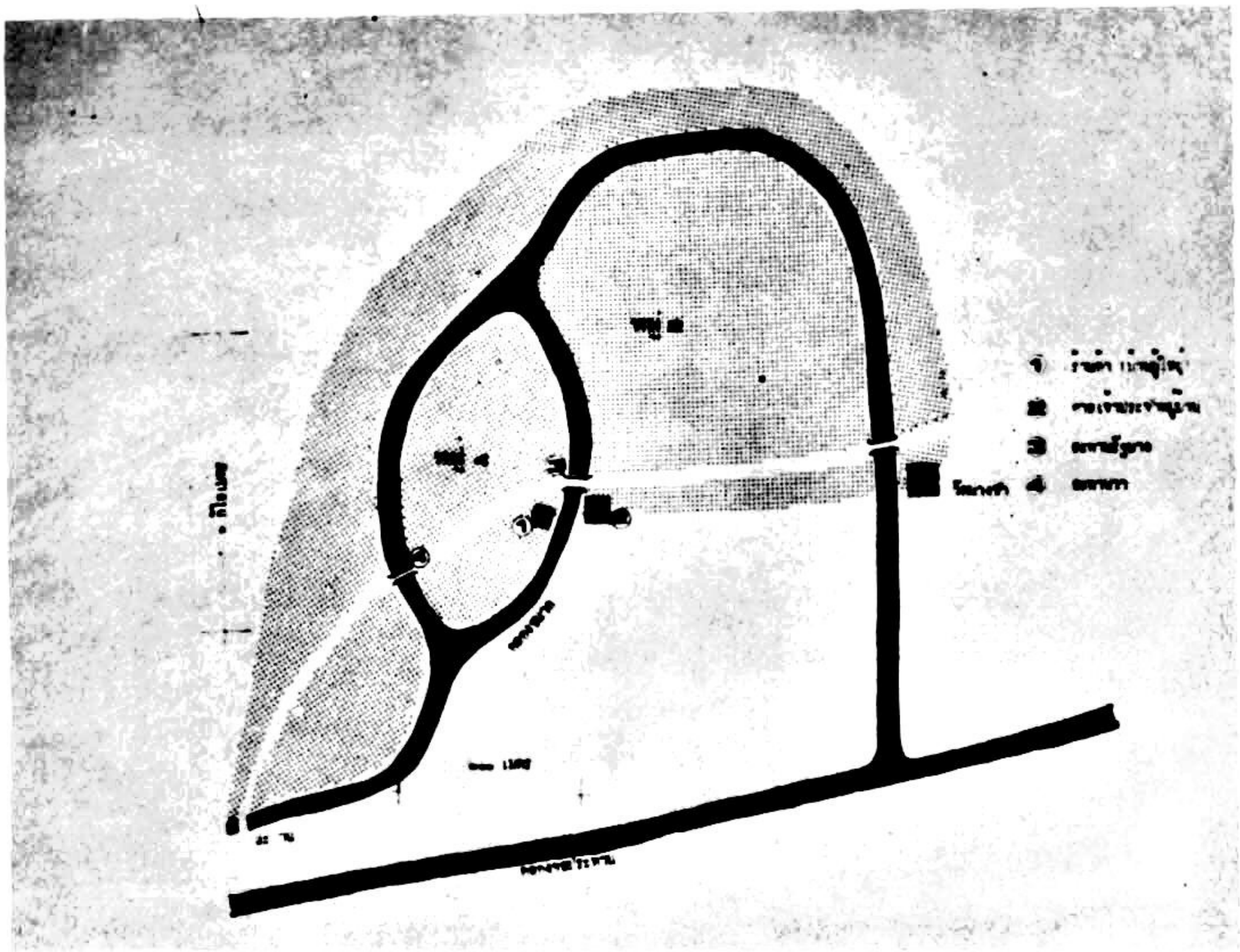

ภาพที่ ๓

แผนที่สังเขป หมู่บ้านหมู่ที่ ๔ ตำบลคลองขนาก อำเภอวิเศษไชยชาญ จังหวัดอ่างทอง ลักษณะเป็นหมู่บ้านกระจาย (Scattering type) การตั้งบ้านเรือนตั้งอยู่อย่างกระจัดกระจายในพื้นที่ไร่นาของตนเอง ลักษณะนี้ การนำเอาสาธารณูปโภคเข้าสู่หมู่บ้านทำได้ยาก ลำบากในการปกครองและพัฒนาหมู่บ้าน และไม่ปลอดภัยจากโจรผู้ร้าย แต่มีข้อดี คือ เกษตรกรไม่เสียเวลาในการเดินทางไปสู่ไร่นา และสามารถดูแลทรัพย์สินผลิตผลการเกษตรของตนได้เต็มที่ หมู่บ้านนี้ได้น้ำเพื่อการเกษตรจากคลองชลประทาน

เลขหมายที่แสดงในภาพ

๑. ร้านค้า
๒. ศาลเจ้าประจำหมู่บ้าน
๓. สะพานรัฐบาล
๔. สะพานวา

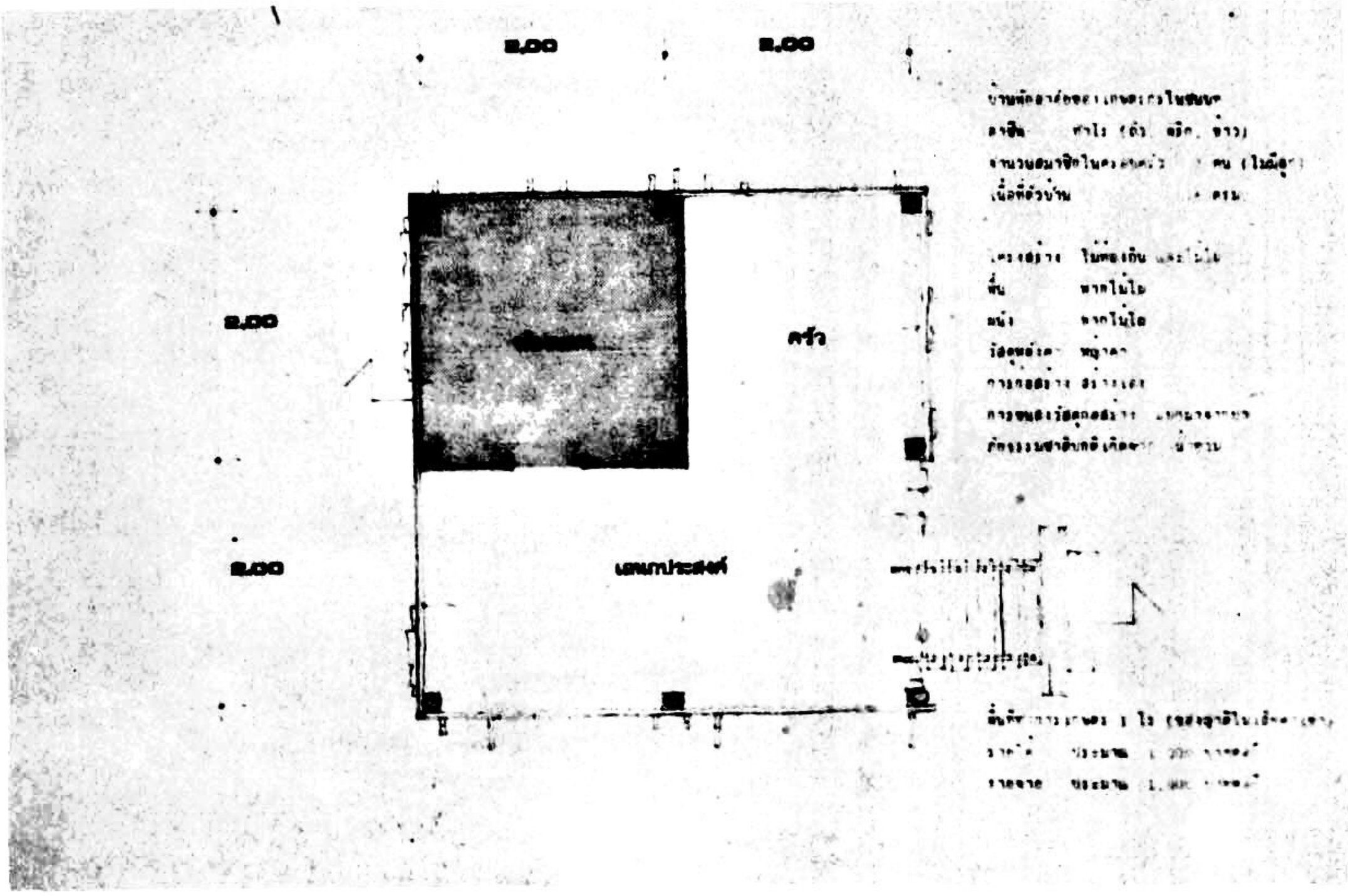

ภาพที่ ๔

ตัวอย่างที่อยู่อาศัยของเกษตรกรในชนบท ตัวอย่างที่ ๑

สถานที่ : หมู่บ้านหมู่ที่ ๗ ต. โป่งน้ำร้อน อ.โป่งน้ำร้อน จ.จันทบุรี

อาชีพ : ทำไร่ (ถั่ว, พริก, ข้าว)

จำนวนสมาชิกในครอบครัว : ๒ คน

เนื้อที่ตัวบ้าน : ๑๖ ตารางเมตร

โครงสร้าง : ไม้ท้องถิ่นและไม่ไผ่

พื้น : ฟากไม้ไผ่

ผนัง : ฟากไม้ไผ่

วัสดุมุงหลังคา : หญ้าคา

การก่อสร้าง : สร้างเอง

การขนส่งวัสดุก่อสร้าง : แบกมาจากป่า

พื้นที่ทำการเกษตร : ๑ ไร่ (ของญาติไม่เสียค่าเช่า)

รายได้ : ประมาณ ๑,๐๐๐ บาทต่อปี

รายจ่าย : ประมาณ ๑,๐๐๐ บาทต่อปี

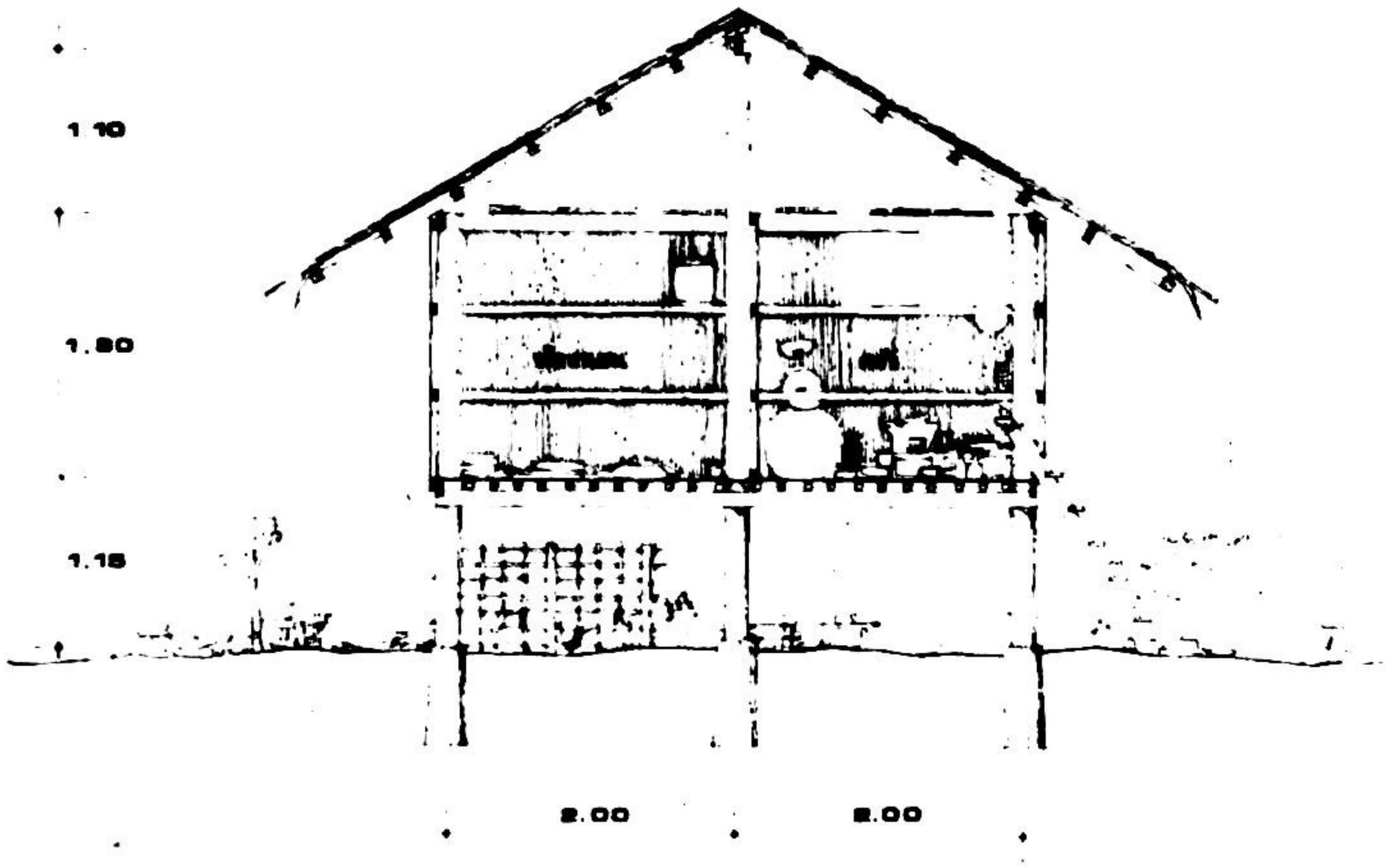

ภาพที่ ๕

ตัวอย่างที่อยู่อาศัยของเกษตรกรในชนบท ตัวอย่างที่ ๑

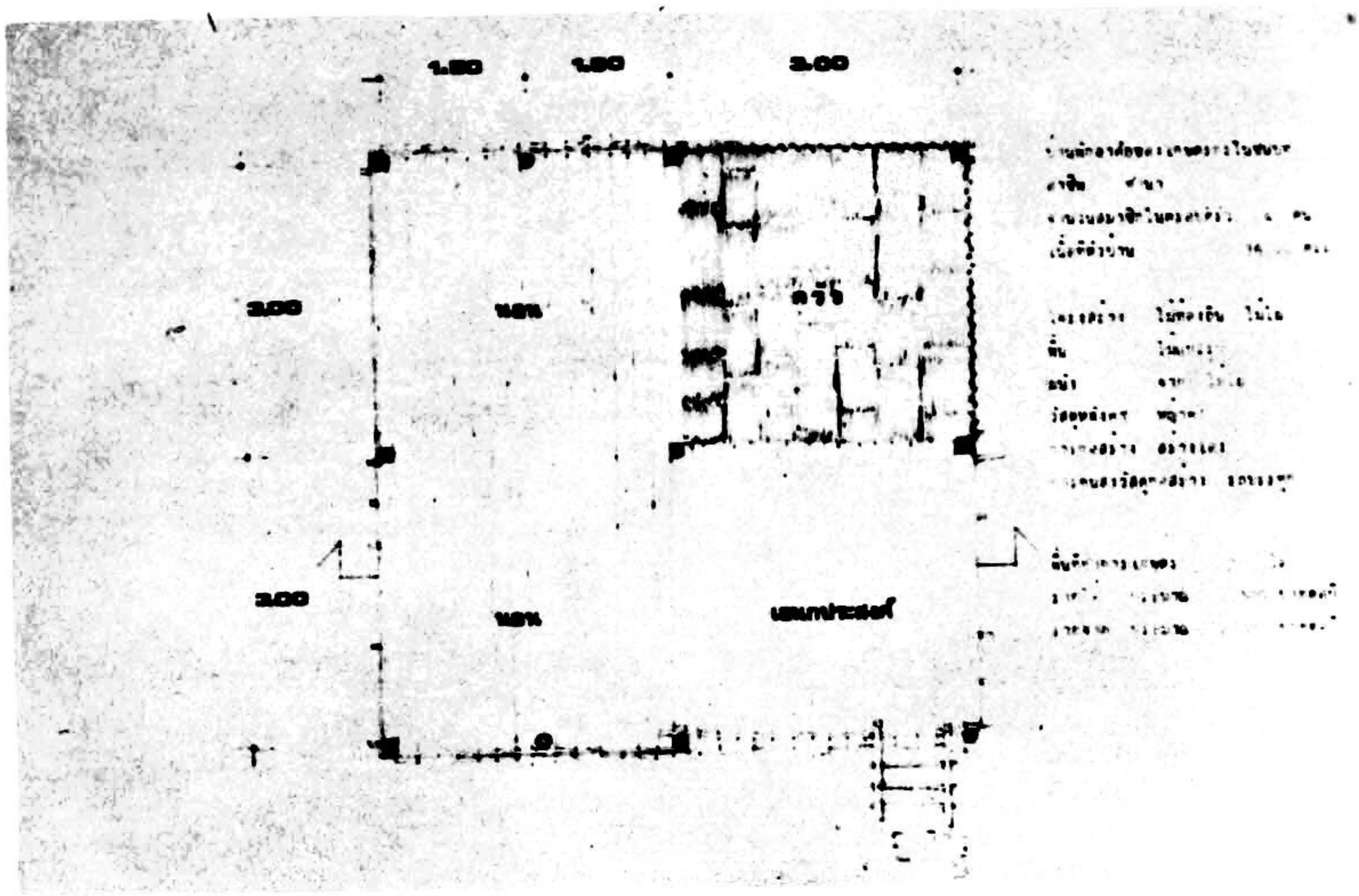

ภาพที่ ๖

ตัวอย่างที่อยู่อาศัยของเกษตรกรในชนบท ตัวอย่างที่ ๒

สถานที่ : หมู่บ้านที่ ๒ ต. สระกระโจม อ. ดอนเจดีย์ จ.สุพรรณบุรี

อาชีพ : ทำนา

จำนวนสมาชิกในครอบครัว : ๔ คน

เนื้อที่ตัวบ้าน : ๑๖ ตารางเมตร

โครงสร้าง : ไม้ท้องถิ่น, ไม้ไผ่

พื้น : ไม้แปรรูป

ผนัง : จาก, ไม้ไผ่

วัสดุมุงหลังคา : หญ้าคา

การก่อสร้าง : สร้างเอง

การขนส่งวัสดุก่อสร้าง : โดยรถยนต์

พื้นที่ทำการเกษตร : ๑๕ ไร่

รายได้ : ประมาณ ๒,๕๐๐ บาทต่อปี

รายจ่าย : ประมาณ ๒,๕๐๐ บาทต่อปี

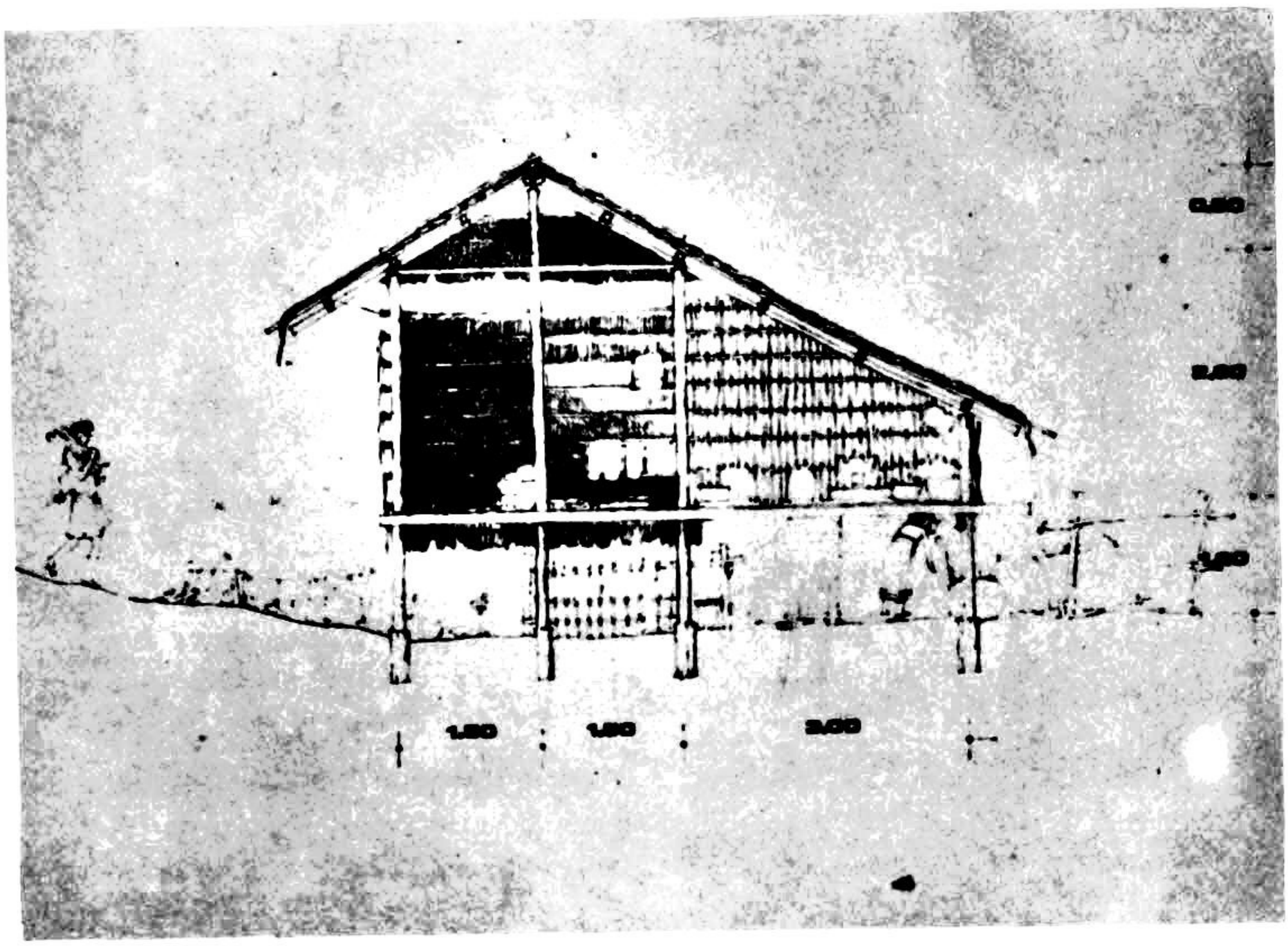

ภาพที่ ๗

ตัวอย่างที่อยู่อาศัยของเกษตรกรในชนบท ตัวอย่างที่ ๒

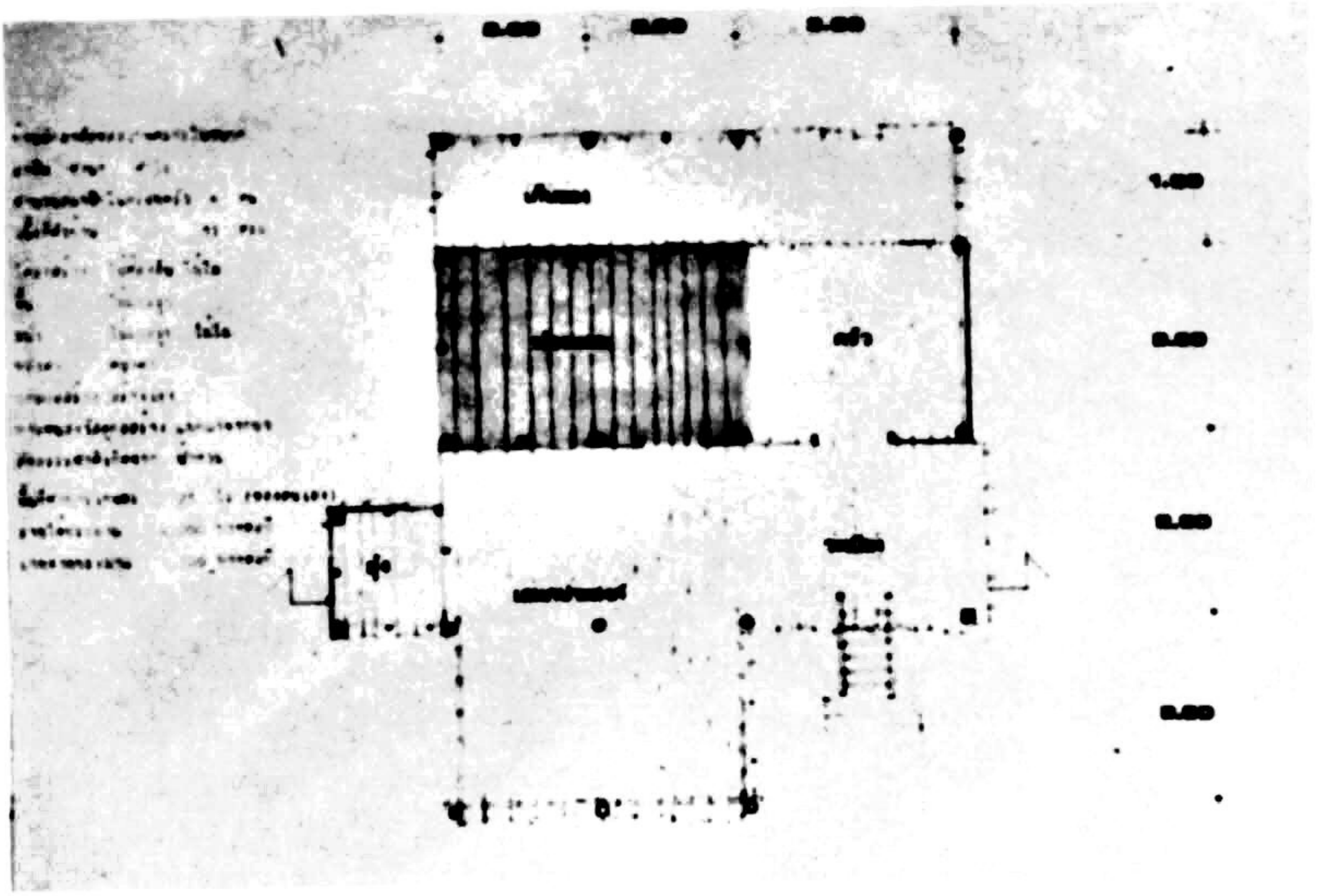

ภาพที่ ๔

ตัวอย่างที่อยู่อาศัยของเกษตรกรในชนบท : ตัวอย่างที่ ๓

สถานที่ : หมู่บ้านหมู่ที่ ๒ ต. สองพี่น้อง อ. ท่ายาง จ. เพชรบุรี

อาชีพ : ทำนา, ทำไร่

จำนวนสมาชิกในครอบครัว : ๖ คน

เนื้อที่ตั้งบ้าน : ๕๐ ตารางเมตร

โครงสร้าง : ไม้ท่อนกลม, ไม้ไผ่

ฝา : ไม้แปรรูป

ผนัง : ไม้แปรรูป, ไม้ไผ่

หลังคา : หญ้าคา

การก่อสร้าง : สร้างเอง

การขนวัสดุก่อสร้าง : แบกมาจากป่า

พื้นที่ทำการเกษตร : ๒๕ ไร่

รายได้ : ประมาณ ๔,๐๐๐ บาทต่อปี

รายจ่าย : ประมาณ ๑,๐๐๐ บาทต่อปี

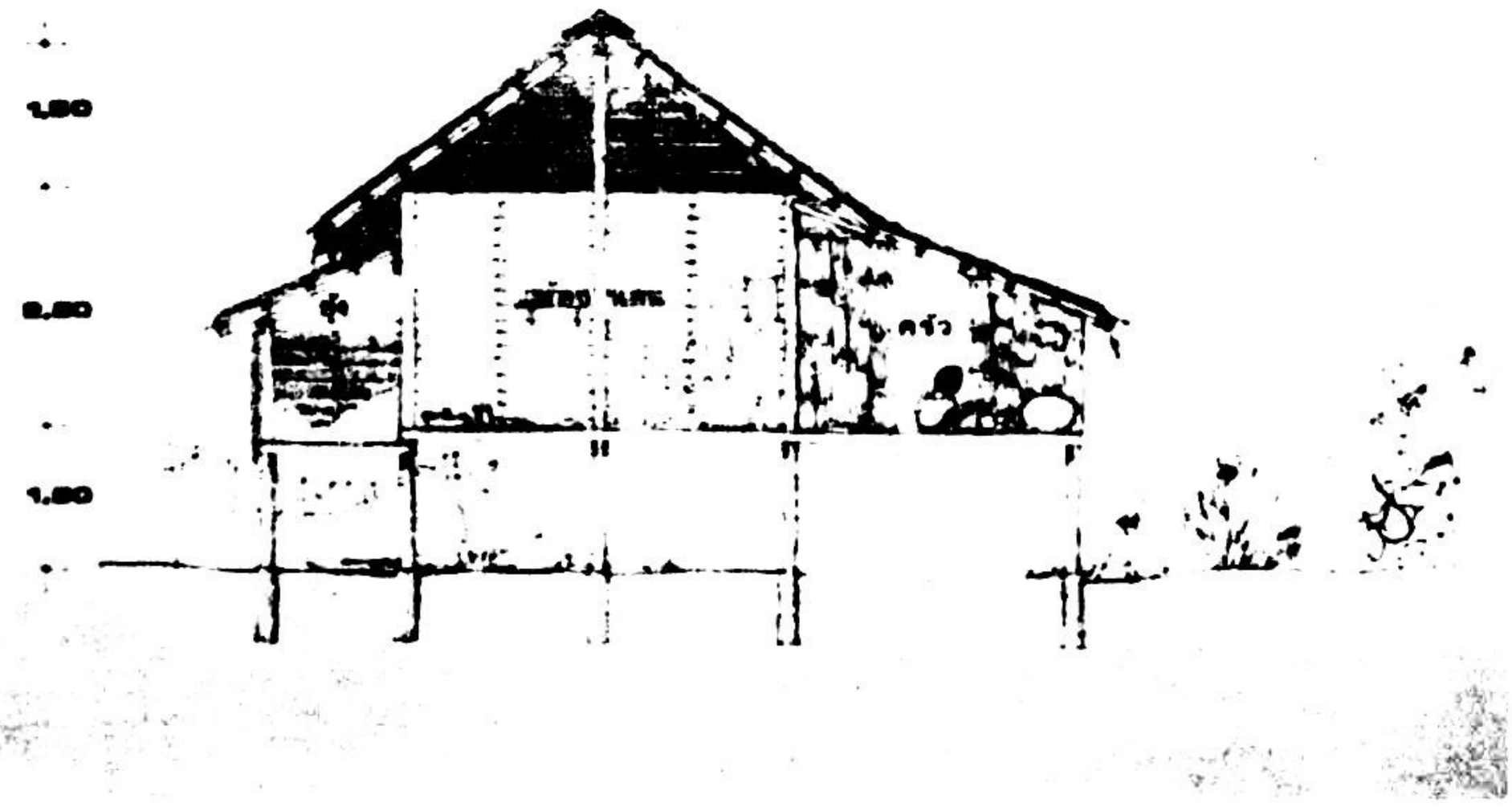

ภาพที่ ๘

ตัวอย่างที่อยู่อาศัยชาวเกษตรกรในระบบ ตัวอย่างที่ ๑

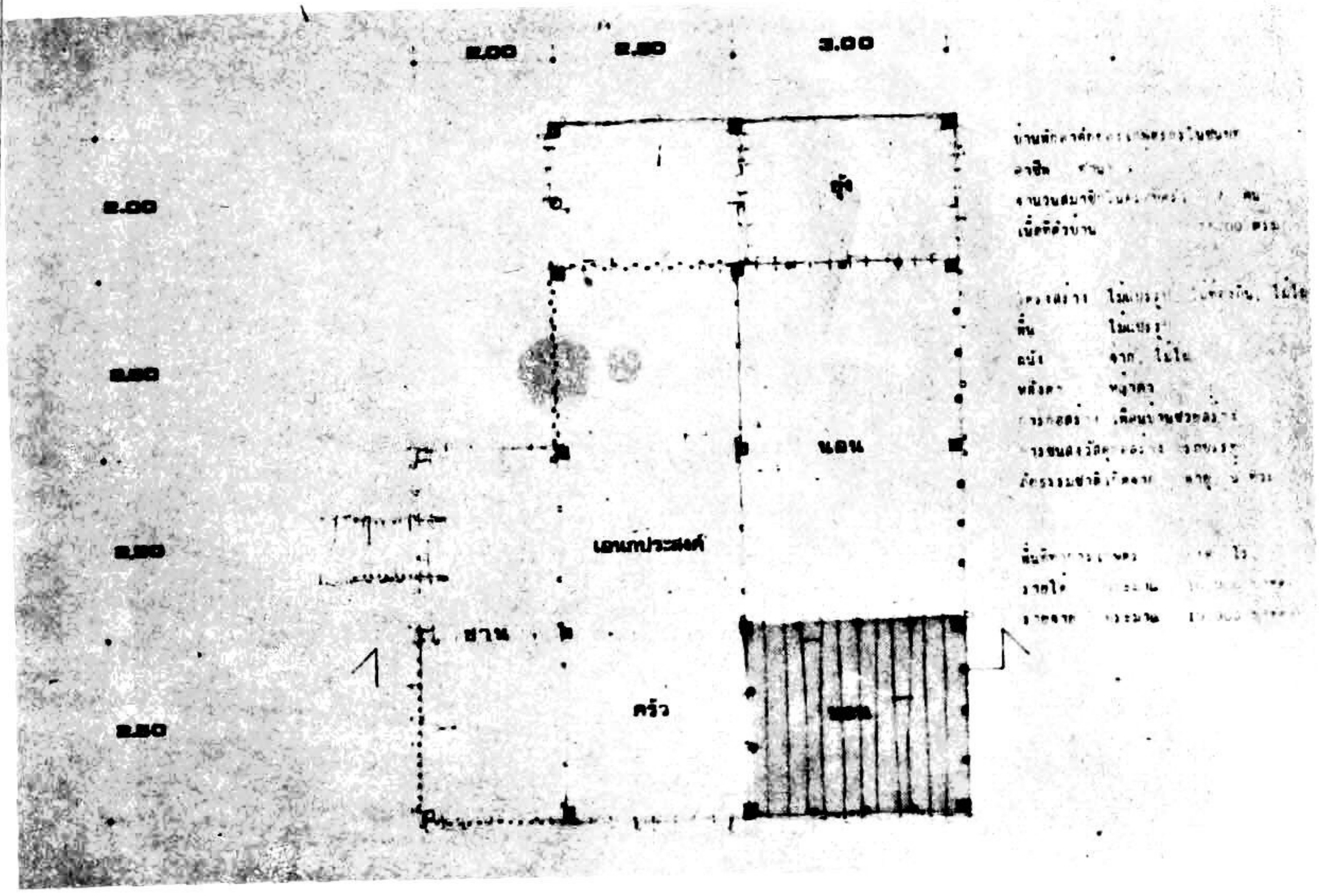

ภาพที่ ๑๐

ตัวอย่างที่อยู่อาศัยของเกษตรกรในชนบท : ตัวอย่างที่ ๔

สถานที่ : หมู่บ้านหมู่ที่ ๔ ต.สระสี่เหลี่ยม อ. พนัสนิคม จ. ชลบุรี

อาชีพ : ทำนา

จำนวนสมาชิกในครอบครัว : ๗ คน

เนื้อที่ตัวบ้าน : ๙๕ ตารางเมตร

โครงสร้าง : ไม้แปรรูป, ไม้ท่อนกลม, ไม้ไผ่

พื้น : ไม้แปรรูป

ผนัง : จาก, ไม้ไผ่

วัสดุมุงหลังคา : หญ้าคา

การก่อสร้าง : เพื่อนบ้านช่วยสร้าง

การขนวัสดุก่อสร้าง : โดยรถยนต์

พื้นที่ทำการเกษตร : ๑๘ ไร่

รายได้ : ประมาณ ๑๐,๐๐๐ บาทต่อปี

รายจ่าย : ประมาณ ๑๐,๐๐๐ บาทต่อปี

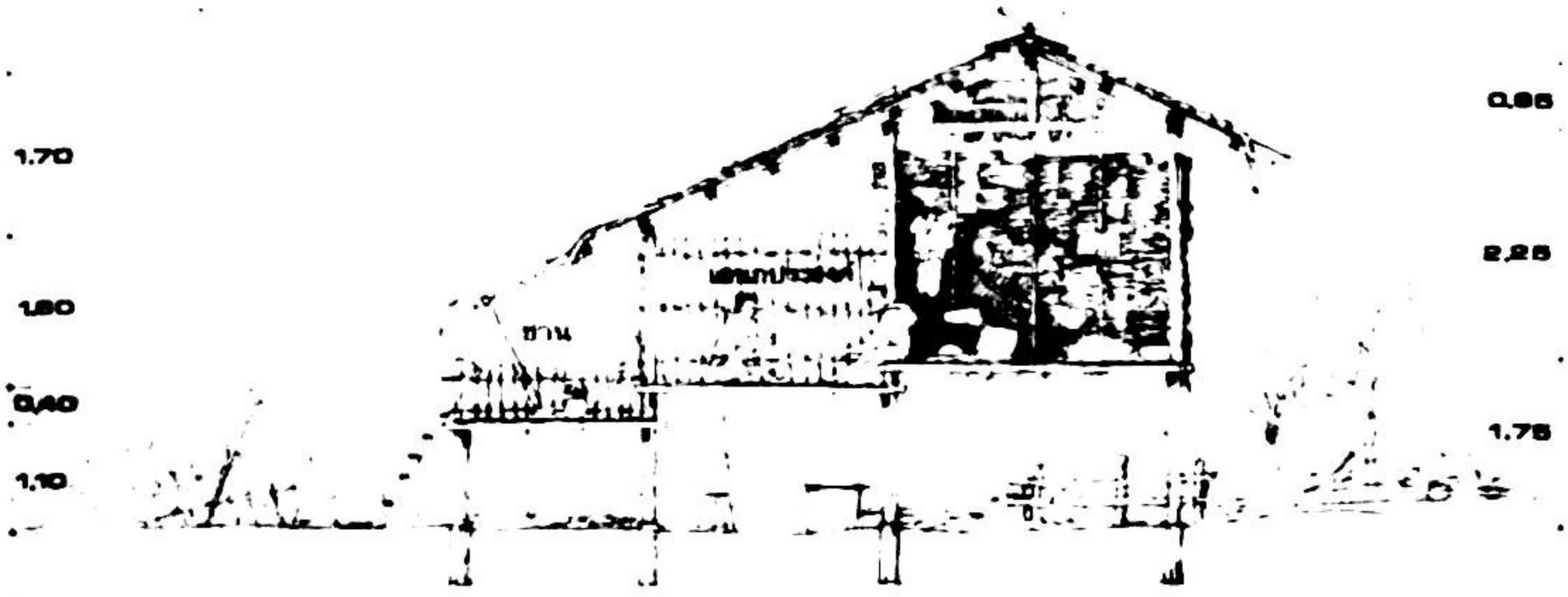

ภาพที่ ๑๑

ตัวอย่างที่อยู่อาศัยของเกษตรกรในชนบท ตัวอย่างที่ ๔

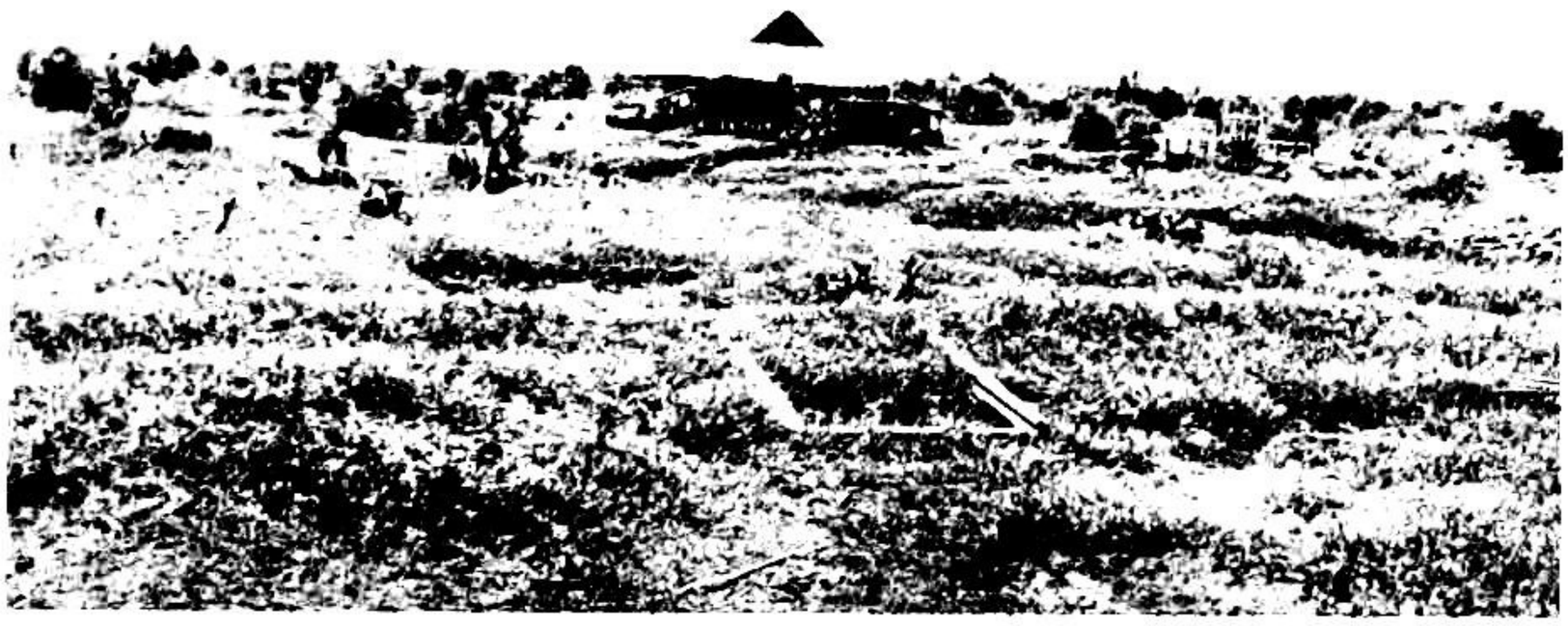

ภาพที่ ๑๒

บ้านชาวไร่ ในหมู่บ้านที่ตั้งบ้านเรือนอย่างกระจัดกระจาย
ที่อยู่อาศัยของแต่ละครอบครัวอยู่อย่างโดดเดี่ยว ในพื้นที่ไร่นาของตนเอง

ภาพที่ ๑๓

หมู่บ้านกลุ่มริมเส้นทางคมนาคม การตั้งบ้านเรือนคำนึงถึงความสะดวกในการเดินการติดต่อกับชุมชนภายนอก และเพื่อความปลอดภัย พื้นที่ไร่นาอยู่ห่างออกไป

ภาพที่ ๑๔

ชาวชนบทมีความผูกพันกับวัดมาก จะพบวัดในเกือบทุกหมู่บ้าน

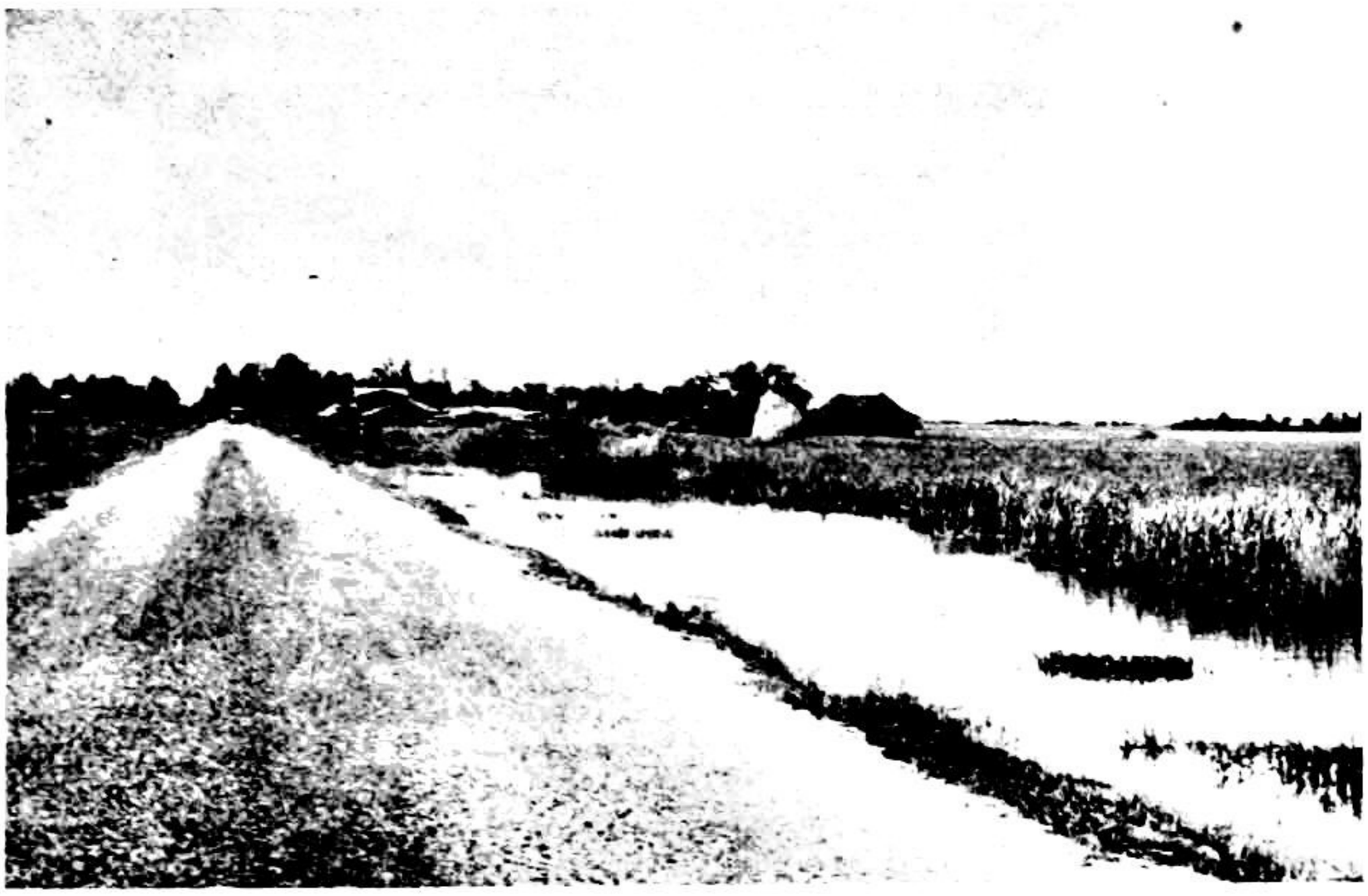

ภาพที่ ๑๕

การคมนาคมระหว่างชุมชนที่สำคัญที่สุดของทุกภาค คือ ทางถนน โดยการใช้รถยนต์โดยสารขนาดเล็ก

ภาพที่ ๑๖

วิทยุ สื่อมวลชนที่ได้รับความสนใจมากที่สุด ชาวชนบทนิยมที่จะพักผ่อนโดยการฟังวิทยุ หรือฟังในขณะทำงาน

ภาพที่ ๑๗

ชาวประมงช่วยแขมเครื่องมือทำมาหากิน เมื่อหยุดออกทะเลในน้ำมรสุม

(ในราวเดือน พฤษภาคม – กันยายน)

ภาพที่ ๑๘

บ้านกลุ่ม ประกอบด้วยบ้านบิดา มารดา บุตรธิดาและครอบครัวของบุตรธิดา อยู่รวมกัน อันเป็นลักษณะเดิมของเกษตรกร แต่ปัจจุบันลักษณะเช่นนี้ค่อย ๆ หายไป

ภาพที่ ๑๙

บ้านในชนบทส่วนใหญ่ใช้เนื้อที่ประโยชน์ใช้สอยบนพื้นเดียวกัน แต่ยกพื้นนั้นให้พ้นดินเพื่อป้องกันน้ำท่วม ความชื้น และสัตว์ร้าย

ภาพที่ ๒๐

บ้านชาวไร่ ซึ่งมีลักษณะเป็นเพิงชั้นเดียวติดดิน ยกพื้นเฉพาะที่นอน
ก็มีอยู่บ้าง แต่ไม่มากนัก

ภาพที่ ๒๑

เนื้อที่ใช้สอยหลักแบ่งเป็นส่วนที่เปิดโล่งไม่มีผนังกั้นเป็นสัดส่วน เช่น บริเวณ นั่งเล่น, รับแขก, ครัว และส่วนที่ปิดมิดชิด ได้แก่ ห้องนอน ห้องเก็บทรัพย์สินมีค่า ส่วนนี้จะปิดมิดชิด แข็งแรง มีหน้าต่างน้อย

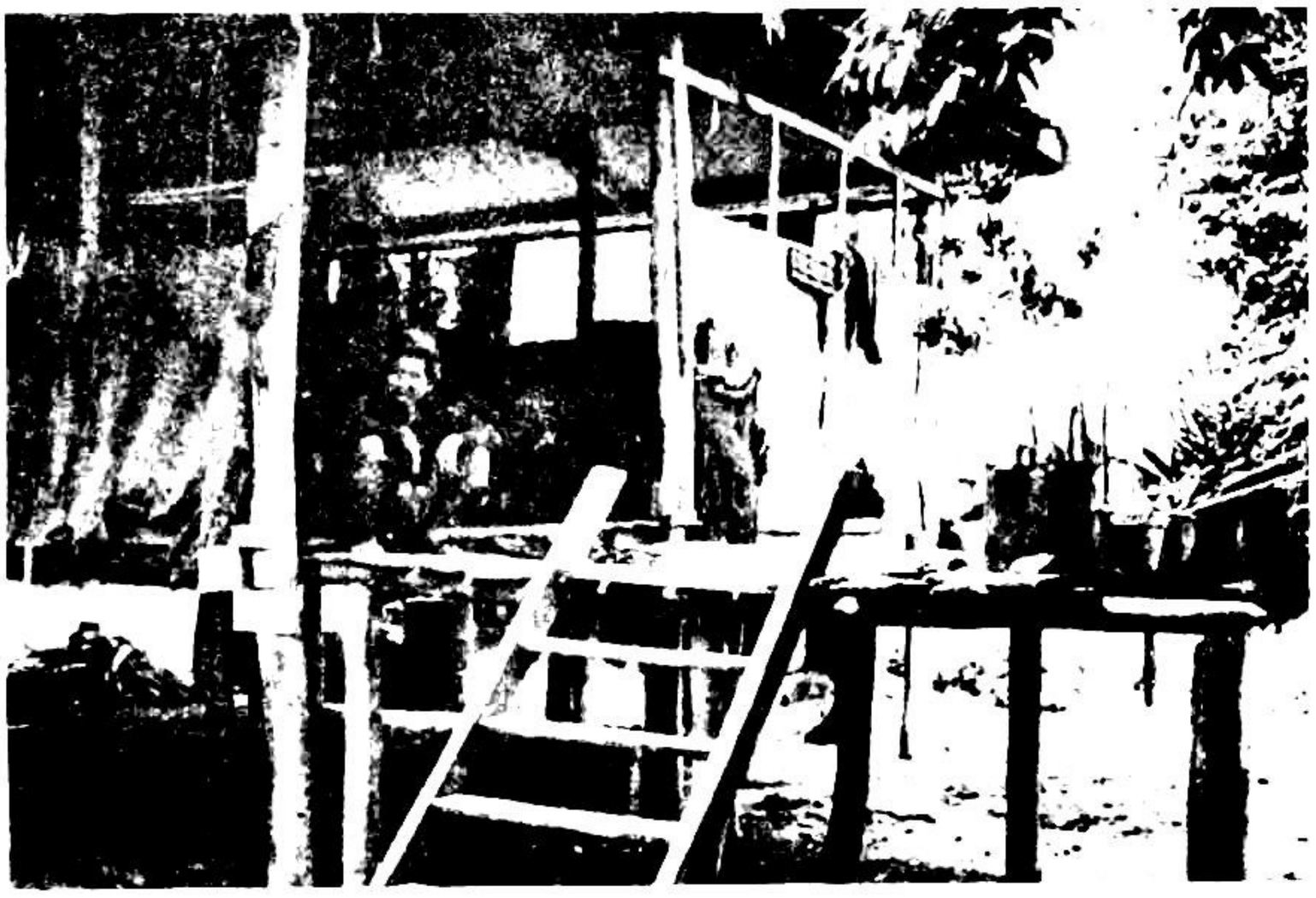

ภาพที่ ๒๒

พื้นและหลังคาที่ต้องการอันดับแรก ผนังใช้อะไรก็ได้ไปก่อน เมื่อพร้อมจึงจะเปลี่ยนเป็นวัสดุที่ถาวร

ภาพที่ ๒๓

ชาวชนบทชอบใช้ชีวิตอยู่กลางแจ้ง แม้ในการต้อนรับแขก

ภาพที่ ๒๔

ในห้องมิดชิด หรือห้องนอน การเจาะหน้าต่างมีน้อย ทำให้เนื้อที่ภายในห้องไม่สว่างเพียงพอ

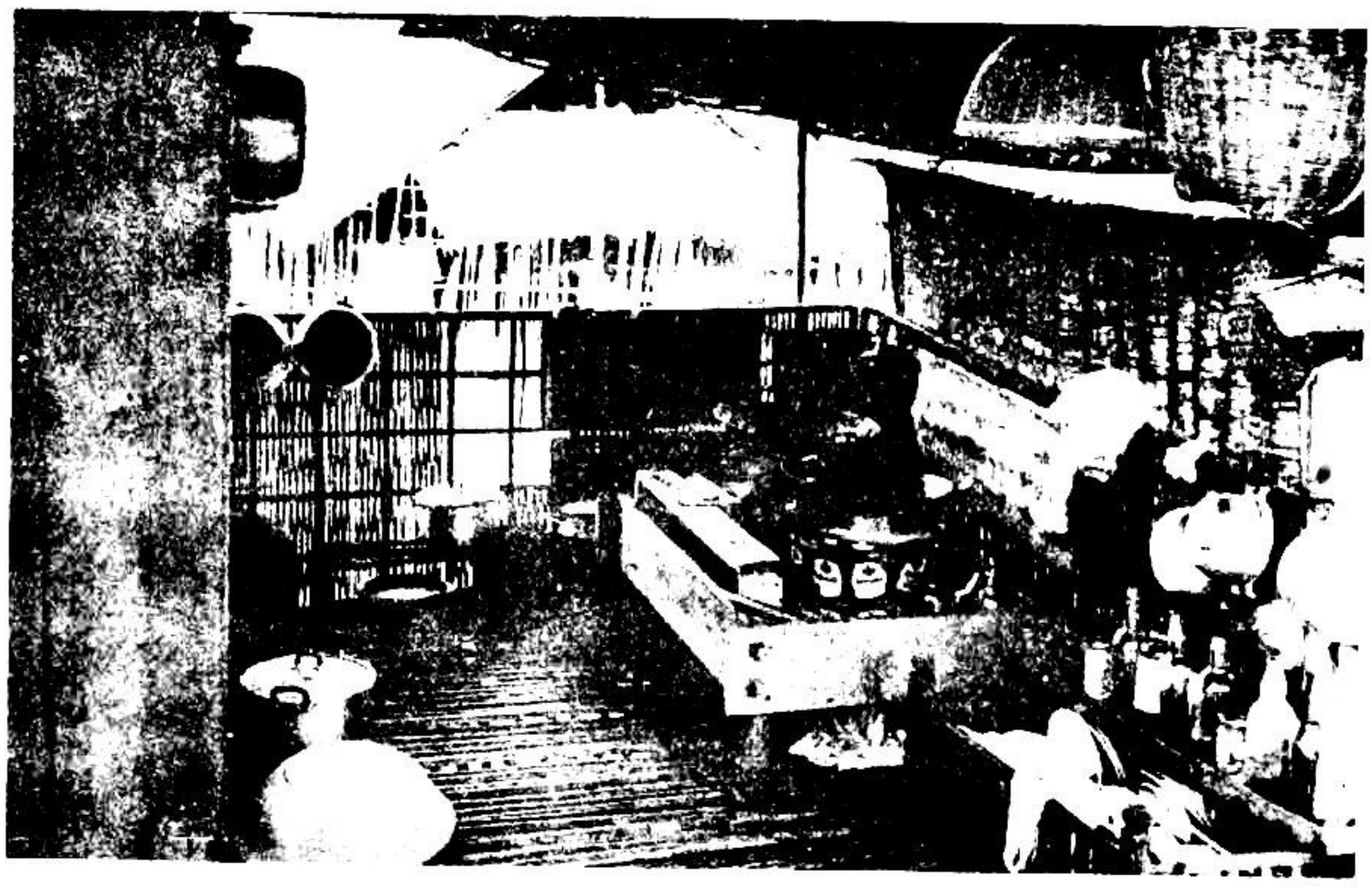

ภาพที่ ๒๕

ครัว ส่วนใหญ่ไม่แยกจากตัวบ้าน แต่พยายามออกแบบให้มีระบบระบายอากาศมากที่สุด

ภาพที่ ๒๖

บ้านในชนบทโดยทั่วไปจะแยกห้องส้วมออกจากตัวบ้าน

ภาพที่ ๒๗

ห้องน้ำ – ส้วม ในระบบบ่อซึมมีอยู่น้อยมากที่รวมอยู่ในตัวบ้าน

ภาพที่ ๒๘

สิ่งก่อสร้างอื่นประกอบบ้านนักอาศัยที่พบโดยทั่วไป คือ
รุ้งจะแยกต่างหากจากตัวบ้าน

ภาพที่ ๒๙

คอกสัตว์หรือที่เก็บเครื่องมือการเกษตร จำเป็นต้องไว้ไต้ถุนบ้านเพื่อความสะดวกและปลอดภัย

ภาพที่ ๓๐

ใช้บ้านเป็นที่อยู่อาศัยและประกอบอุตสาหกรรมในครัวเรือน
โดยใช้ใต้ถุนบ้านเป็นที่ทำงาน

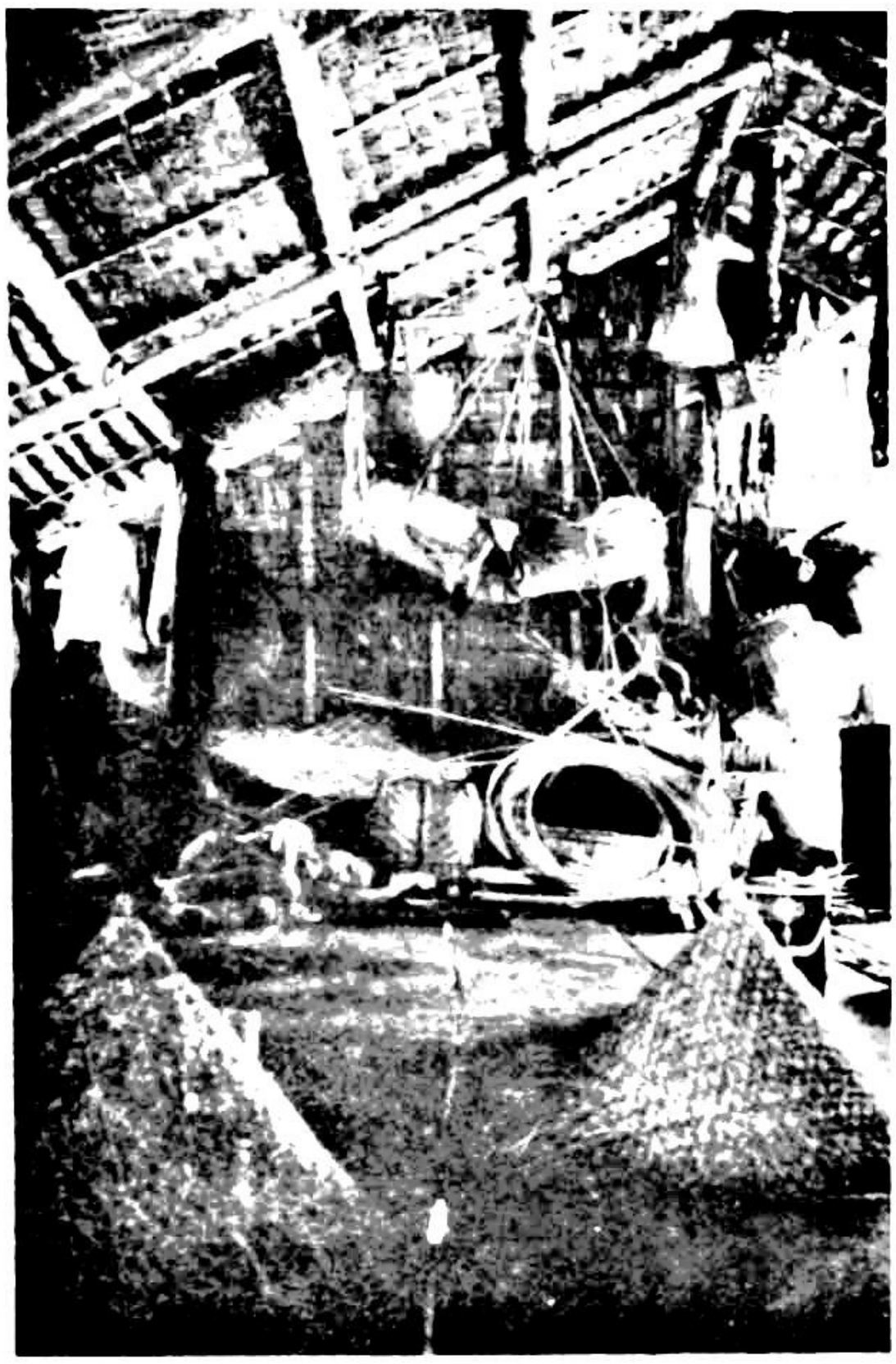

ภาพที่ ๓๐

บริเวณเนื้อที่เอนกประสงค์ที่ชาวชนบทใช้นอน, พักผ่อน ประกอบอุตสาหกรรม และอื่น ๆ

ภาพที่ ๓๒

ลักษณะบันไดโดยทั่วไป วัสดุใช้ไม้ทั้งสิ้น

ภาพที่ ๓๓

ความเสียหายด้านโครงสร้าง ทำให้ต้องมีการซ่อมแซมอย่างครั้ง

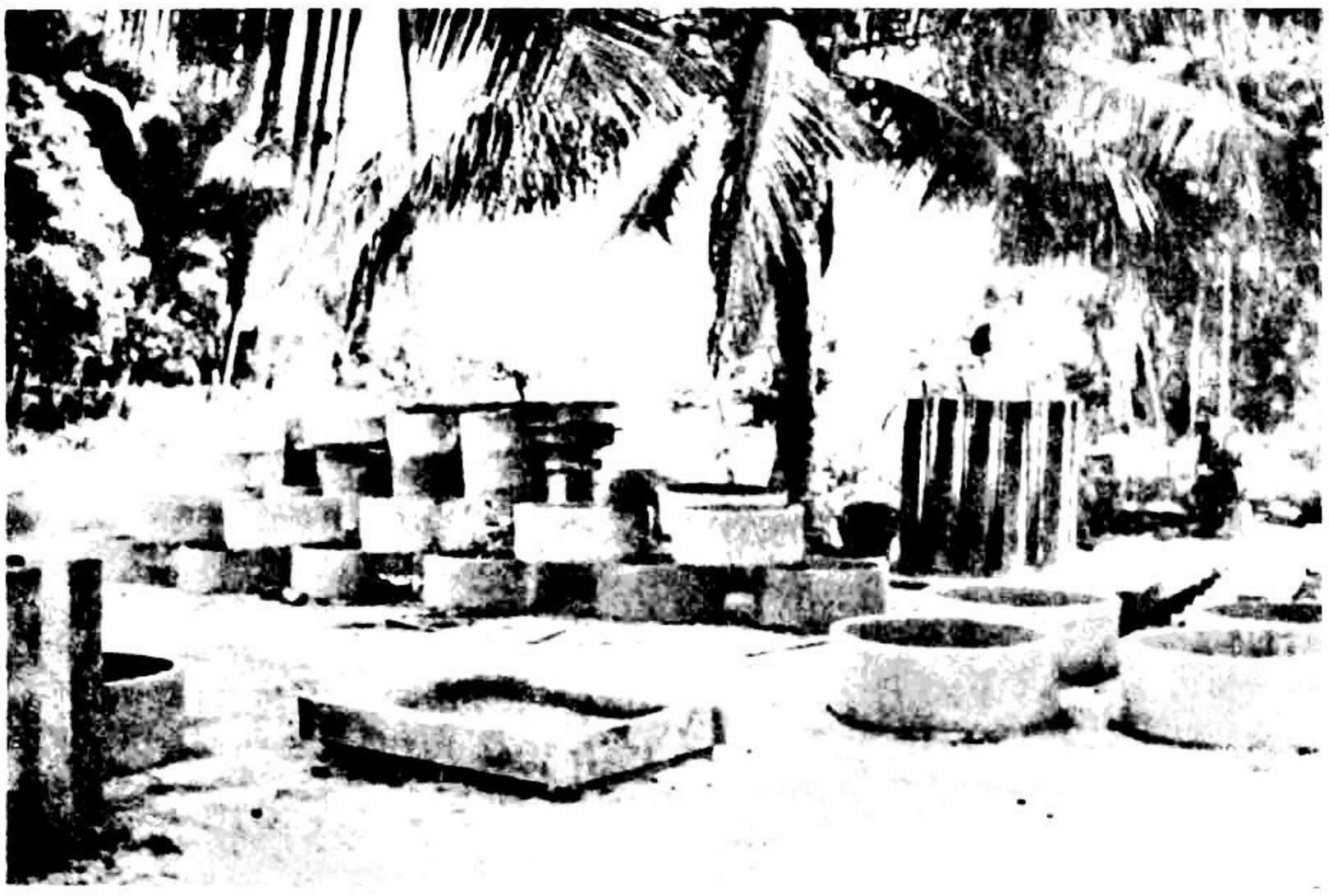

ภาพที่ ๓๔

โรงงานผลิตชิ้นส่วนสำเร็จรูปคอนกรีตเพื่อใช้ในชนบท

๔. <u>ท้ายบท</u> งานขั้นสำรวจหาข้อมูลที่จำเป็นและใกล้เคียงกับสภาพข้อเท็จจริงของประชากรในเขตชนบทในด้านต่าง ๆ ได้ทำสำเร็จลงแล้ว ในด้านที่อยู่อาศัย ข้อมูลที่ได้ทำให้ทราบถึงสภาพที่แท้จริง ซึ่งชาวชนบทได้ใช้วิธีการของตนเอง จัดสร้างบ้านตอบสนองความต้องการและแก้ปัญหาของตนเอง ฝ่ายวิจัยการก่อสร้าง จะได้นำข้อมูลนี้มาใช้ในการดำเนินงาน ตามจุดมุ่งหมายในขั้นต่อไป คือ .—

๑. นำข้อมูลมาวิเคราะห์ หารูปแบบของชุมชนในชนบทที่เหมาะสมและเป็นสัดส่วนที่ดีกับการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งใน Small scale industry เช่น อุตสาห-กรรมวัสดุก่อสร้าง เป็นต้น

๒. นำผลที่ได้จากข้อมูลมาประกอบในการวิจัยต้นแบบที่อยู่อาศัย ให้ถูกต้องและเหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น

๖. ตารางข้อมูลทางสถิติที่ได้จากการสำรวจ

ตารางที่ ๒.๑"โครงสร้างหมู่บ้านของภาคเหนือ

สวนประกอบ	จำนวน ใน หมู่บ้าน	%
ผู้ใหญ่บ้าน	๑๐	๑๐๐
โรงเรียน	๘	๘๐
ตลาด	๓	๓๐
สถานีตำรวจ	๑	๑๐
สถานีอนามัย	๑	๑๐
วัด	๑๐	๑๐๐
ไฟฟ้า	๑	๑๐
น้ำใช้ (บ่อน้ำ)	๙	๙๐
จำนวนหมู่บ้านที่สำรวจ ๑๐ หมู่บ้าน		

ตารางที่ ๖.๒ โครงสร้างหมู่บ้านของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ส่วนประกอบ	จำนวนหมู่บ้าน	ร้อยละ
ผู้ใหญ่บ้าน	๙	๙๐
โรงเรียน	๙	๙๐
ตลาด	๖	๖๐
สถานีตำรวจ	๖	๖๐
สถานีอนามัย	๓	๓๐
วัด	๑๐	๑๐๐
ไฟฟ้า	๑	๑๐
น้ำใช้ (บ่อน้ำ)	๗	๗๐

จำนวนหมู่บ้านที่ทำการสำรวจ ๑๐ หมู่บ้าน

ตารางที่ ๑.๓ โครงสร้างหมู่บ้านของภาคกลาง

ส่วนประกอบ	จำนวนหมู่บ้าน	%
ผู้ใหญ่บ้าน	๑๒	๑๐๐
โรงเรียน	๑๐	๘๓
ตลาด	๕	๔๒
สถานีตำรวจ	—	—
สถานีอนามัย	๕	๔๒
วัด	๑๐	๘๓
ไฟฟ้า	๓	๒๕
บ่อน้ำใช้ (บ่อน้ำรวม)	๓	๒๕

จำนวน ๑๒ หมู่บ้าน

ตารางที่ ๒.๔ โครงสร้างหมู่บ้านของภาคใต้

ส่วนประกอบ	จำนวน ๑๐ หมู่บ้าน	%
ผู้ใหญ่บ้าน	๗	๑๐๐
โรงเรียน	๖	๘๖
ตลาด	๓	๔๓
สถานีตำรวจ	๔	๔๗
สถานีอนามัย	๔	๕๗
วัด	๖	๘๖
ไฟฟ้า	๓	๔๘
น้ำใช้ (ประปา)	๗	๑๐๐

จำนวน ๗ หมู่บ้าน

ตารางที่ ๓.๑ จำนวนบ้านที่มีพาหนะใช้ใกล้เคียงกันสำหรับการคมนาคมระหว่างชุมชนในภาคเหนือ

พาหนะที่ใช้	จำนวน	ร้อย
รถยนต์	๘๓	๔๖
จักรยายนต์	๗	๔
จักรยาน	๑๖	๘
เดินเท้า	๔๖	๒๔
อื่น ๆ	๖	๓
ไม่ตอบ	๔	๓
รวม	๑๘๔	๑๐๐

ตารางที่ ๓.๖ จำนวนบ้านที่มีพาหนะใช้ได้สะดวกสำหรับการคมนาคมระหว่างชุมชน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

พาหนะที่ใช้	จำนวน	ร้อยละ
รถยนต์	๑๖๙	๖๙
จักรยานยนต์	๑๑	๖
จักรยาน	๕	๓
เดินเท้า	๑๑	๖
เรือ	—	—
ไม่ตอบ	๓๐	๑๖
รวม	๒๘๔	๑๐๐

ตารางที่ ๓.๓ จำนวนบ้านที่มีพาหนะใช้ได้สะดวกสำหรับการคมนาคมระหว่างชุมชนในภาคกลาง

พาหนะที่ใช้	จำนวน	%
รถยนต์	๗๙	๔๐
รถไฟ	๔	๒
เรือ	๒๓	๑๒
เดินเท้า	๔๐	๒๐
อื่น ๆ	๗	๔
ไม่ตอบ	๔	๒
รวม	๑๔๕	๑๐๐

ตารางที่ ๓.๔ จำนวนบ้านที่มีพาหนะใช้ไกะคากาะรับการคมนาคมระหว่างชุมชนในภาคใต้

พาหนะที่ใช้	จำนวน	๙
รถยนต์	๖๐	๖๓
จักรยานยนต์	๗	๗
จักรยาน	๑	๑
เดินเท้า	๑๐	๑๑
เรือ	๑๖	๑๗
ไม่ตอบ	—	—
รวม	๙๔	๑๐๐

ตารางที่ ๘๐ การติดต่อทางด้านสื่อมวลชน ในภาคเหนือ

สื่อมวลชน	จำนวน	%
วิทยุ	๑๒๖	๕๐
โทรทัศน์	๑	๑
หนังสือพิมพ์	๔	๓
อื่น ๆ (ภาพยนต์, ลิเก, เพลง)	๑๐๐	๔๐
ไม่ตอบ	๑๖	๖
รวม	๒๔๑	๑๐๐

จำนวน ๑๔๔ หลังคาเรือน

ตารางที่ ๔.๓ การติดต่างด้านสื่อมวลชนในกาญจนบุรี

สื่อมวลชน	จำนวน	%
วิทยุ	๑๘๗	๔๕
โทรทัศน์	๓๖	๙
หนังสือพิมพ์	๖๙	๑๗
อื่น ๆ (ภาพยนต์, ลิเก, ผลง)	๑๒๗	๓๐
รวม	๔๑๕	๑๐๐

จำนวน ๑๙๕ หลังคาเรือน

ตารางที่ ๔๖ การติดต่อทางด้านสื่อมวลชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

สื่อมวลชน	จำนวน	%
วิทยุ	๑๖๗	๔๑
โทรทัศน์	๖	๑
หนังสือพิมพ์	๔๗	๑๑
อื่น ๆ (ภาพยนต์, สิเก, เพลง)	๑๓๖	๓๖
ไม่ตอบ	๖๔	๑๖
รวม	๔๐๐	๑๐๐

จำนวน ๑๔๔ หลังคาเรือน

ตารางที่ ๔.๔ การติดต่อทางด้านสื่อมวลชนในภาคใต้

สื่อมวลชน	จำนวน	%
วิทยุ	๗๔	๕๗
โทรทัศน์	–	–
หนังสือพิมพ์	๑๖	๙
อื่น ๆ (ภาพยนต์, ดิเก, เพลง)	๓๐	๒๓
ไม่ตอบ	๑๔	๑๑
รวม	๑๓๑	๑๐๐

จำนวน ๙๕ หลังคาเรือน

ตารางที่ ๕.๑ จำนวนสมาชิกในครอบครัวในภาคเหนือ

จำนวนสมาชิกในครอบครัว	จำนวน	%
หนึ่งคน	—	—
สองคน	๑๓	๘
สามคน	๒๖	๑๕
สี่คน	๒๘	๑๗
ห้าคน	๒๘	๑๖
หกคน	๒๐	๑๕
เจ็ดคน	๑๘	๑๐
แปดคน	๗	๔
เก้าคน	๑๑	๗
สิบคน	๖	๔
สิบเอ็ดคน	๒	๑
สิบสองคน	๑	(๑)
มากกว่า ๑๒ คน	๑	(๑)
รวม	๑๘๐	๑๐๐

ตารางที่ ๕.๒ จำนวนสมาชิกในครอบครัวในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จำนวนสมาชิกในครอบครัว	จำนวน	%
หนึ่งคน	—	—
สองคน	๓	๒
สามคน	๑๓	๗
สี่คน	๑๔	๘
ห้าคน	๒๗	๑๕
หกคน	๓๐	๑๖
เจ็ดคน	๒๘	๑๕
แปดคน	๒๓	๑๒
เก้าคน	๑๖	๙
สิบคน	๑๔	๘
สิบเอ็ดคน	๖	๓
สิบสองคน	๖	๓
มากกว่า ๑๒ คน	๔	๒
รวม	๑๘๕	๑๐๐

ตารางที่ ๕.๓ จำนวนสมาชิกในครอบครัวในภาคกลาง

จำนวนสมาชิกในครอบครัว	จำนวน	ร้อย
หนึ่งคน	๑	(๑)
สองคน	๔	๒
สามคน	๙	๕
สี่คน	๑๗	๘
ห้าคน	๒๖	๑๓
หกคน	๒๖	๑๓
เจ็ดคน	๓๑	๑๖
แปดคน	๑๘	๙
เก้าคน	๑๗	๘
สิบคน	๑๙	๑๐
สิบเอ็ดคน	๘	๔
สิบสองคน	๑๑	๖
มากกว่า ๑๖ คน	๘	๔
รวม	๑๙๘	๑๐

ตารางที่ ๕.๔ จำนวนสมาชิกในครัวเรือนภาคใต้

จำนวนสมาชิกในครัวเรือน	จำนวน	ร้อยละ
หนึ่งคน	๑	๑
สองคน	๖	๖
สามคน	๙	๑๐
สี่คน	๑๗	๑๘
ห้าคน	๑๓	๑๓
หกคน	๖	๖
เจ็ดคน	๑๘	๑๖
แปดคน	๙	๑๐
เก้าคน	๖	๖
สิบคน	๔	๔
สิบเอ็ดคน	๔	๔
สิบสองคน	๓	๓
มากกว่า ๑๒ คน	๔	๔
รวม	๙๙	๑๐๐

٥	٤	
٤	٩	
٩	١٤	
١٥	٢٤	
٢٥	٣٤	
٣٥	٤٤	
٤٥	٥٤	
٥٥	٦٤	
٦٥	٧٤	
٧٥	٨٤	
٨٥	٩٤	
٩٥	١٠٠	
١٠٠	١٠٤	
١٠٥	١١٠	
١١٠	١١٤	
١١٥	١٢٠	
١٢٠	١٢٤	
١٢٥	١٣٠	
١٣٠	١٣٤	
١٣٥	١٤٠	
١٤٠	١٤٤	
١٤٥	١٥٠	
١٥٠	١٥٤	
١٥٥	١٦٠	
١٦٠	١٦٤	
١٦٥	١٧٠	
١٧٠	١٧٤	
١٧٥	١٨٠	
١٨٠	١٨٤	
١٨٥	١٩٠	
١٩٠	١٩٤	
١٩٥	٢٠٠	
٢٠٠	٢٠٤	
٢٠٥	٢١٠	
٢١٠	٢١٤	
٢١٥	٢٢٠	
٢٢٠	٢٢٤	
٢٢٥	٢٣٠	
٢٣٠	٢٣٤	
٢٣٥	٢٤٠	
٢٤٠	٢٤٤	
٢٤٥	٢٥٠	
٢٥٠	٢٥٤	
٢٥٥	٢٦٠	
٢٦٠	٢٦٤	
٢٦٥	٢٧٠	
٢٧٠	٢٧٤	
٢٧٥	٢٨٠	
٢٨٠	٢٨٤	
٢٨٥	٢٩٠	
٢٩٠	٢٩٤	
٢٩٥	٣٠٠	
٣٠٠	٣٠٤	
٣٠٥	٣١٠	
٣١٠	٣١٤	
٣١٥	٣٢٠	
٣٢٠	٣٢٤	
٣٢٥	٣٣٠	
٣٣٠	٣٣٤	
٣٣٥	٣٤٠	
٣٤٠	٣٤٤	
٣٤٥	٣٥٠	
٣٥٠	٣٥٤	
٣٥٥	٣٦٠	
٣٦٠	٣٦٤	
٣٦٥	٣٧٠	
٣٧٠	٣٧٤	
٣٧٥	٣٨٠	
٣٨٠	٣٨٤	
٣٨٥	٣٩٠	
٣٩٠	٣٩٤	
٣٩٥	٤٠٠	
٤٠٠	٤٠٤	
٤٠٥	٤١٠	
٤١٠	٤١٤	
٤١٥	٤٢٠	
٤٢٠	٤٢٤	
٤٢٥	٤٣٠	
٤٣٠	٤٣٤	
٤٣٥	٤٤٠	
٤٤٠	٤٤٤	
٤٤٥	٤٥٠	
٤٥٠	٤٥٤	
٤٥٥	٤٦٠	
٤٦٠	٤٦٤	
٤٦٥	٤٧٠	
٤٧٠	٤٧٤	
٤٧٥	٤٨٠	
٤٨٠	٤٨٤	
٤٨٥	٤٩٠	
٤٩٠	٤٩٤	
٤٩٥	٥٠٠	
٥٠٠	٥٠٤	
٥٠٥	٥١٠	
٥١٠	٥١٤	
٥١٥	٥٢٠	
٥٢٠	٥٢٤	
٥٢٥	٥٣٠	
٥٣٠	٥٣٤	
٥٣٥	٥٤٠	
٥٤٠	٥٤٤	
٥٤٥	٥٥٠	
٥٥٠	٥٥٤	
٥٥٥	٥٦٠	
٥٦٠	٥٦٤	
٥٦٥	٥٧٠	
٥٧٠	٥٧٤	
٥٧٥	٥٨٠	
٥٨٠	٥٨٤	
٥٨٥	٥٩٠	
٥٩٠	٥٩٤	
٥٩٥	٦٠٠	
٦٠٠	٦٠٤	
٦٠٥	٦١٠	
٦١٠	٦١٤	
٦١٥	٦٢٠	
٦٢٠	٦٢٤	
٦٢٥	٦٣٠	
٦٣٠	٦٣٤	
٦٣٥	٦٤٠	
٦٤٠	٦٤٤	
٦٤٥	٦٥٠	
٦٥٠	٦٥٤	
٦٥٥	٦٦٠	
٦٦٠	٦٦٤	
٦٦٥	٦٧٠	
٦٧٠	٦٧٤	
٦٧٥	٦٨٠	
٦٨٠	٦٨٤	
٦٨٥	٦٩٠	
٦٩٠	٦٩٤	
٦٩٥	٧٠٠	
٧٠٠	٧٠٤	
٧٠٥	٧١٠	
٧١٠	٧١٤	
٧١٥	٧٢٠	
٧٢٠	٧٢٤	
٧٢٥	٧٣٠	
٧٣٠	٧٣٤	
٧٣٥	٧٤٠	
٧٤٠	٧٤٤	
٧٤٥	٧٥٠	
٧٥٠	٧٥٤	
٧٥٥	٧٦٠	
٧٦٠	٧٦٤	
٧٦٥	٧٧٠	
٧٧٠	٧٧٤	
٧٧٥	٧٨٠	
٧٨٠	٧٨٤	
٧٨٥	٧٩٠	
٧٩٠	٧٩٤	
٧٩٥	٨٠٠	
٨٠٠	٨٠٤	
٨٠٥	٨١٠	
٨١٠	٨١٤	
٨١٥	٨٢٠	
٨٢٠	٨٢٤	
٨٢٥	٨٣٠	
٨٣٠	٨٣٤	
٨٣٥	٨٤٠	
٨٤٠	٨٤٤	
٨٤٥	٨٥٠	
٨٥٠	٨٥٤	
٨٥٥	٨٦٠	
٨٦٠	٨٦٤	
٨٦٥	٨٧٠	
٨٧٠	٨٧٤	
٨٧٥	٨٨٠	
٨٨٠	٨٨٤	
٨٨٥	٨٩٠	
٨٩٠	٨٩٤	
٨٩٥	٩٠٠	
٩٠٠	٩٠٤	
٩٠٥	٩١٠	
٩١٠	٩١٤	
٩١٥	٩٢٠	
٩٢٠	٩٢٤	
٩٢٥	٩٣٠	
٩٣٠	٩٣٤	
٩٣٥	٩٤٠	
٩٤٠	٩٤٤	
٩٤٥	٩٥٠	
٩٥٠	٩٥٤	
٩٥٥	٩٦٠	
٩٦٠	٩٦٤	
٩٦٥	٩٧٠	
٩٧٠	٩٧٤	
٩٧٥	٩٨٠	
٩٨٠	٩٨٤	
٩٨٥	٩٩٠	
٩٩٠	٩٩٤	
٩٩٥	١٠٠٠	

ตารางที่ ๒.๑ บุคคลในครอบครัว จำแนกตามอายุ (ภาคกลาง)

ช่วงอายุ	จำนวน	%
๐ – ๑๐	๓๑๒	๒๒
๑๑ – ๒๐	๓๔๗	๒๕
๒๑ – ๓๐	๒๗๗	๒๐
๓๑ – ๔๐	๑๒๔	๑๒
๔๑ – ๕๐	๑๓๔	๙
๕๑ – ๖๐	๑๐๓	๗
๖๑ – ๗๐	๓๕	๓
๗๑ ปีขึ้นไป	๒๓	๒
รวม	๑,๔๐๐	๑๐๐
ค่าเฉลี่ยบุคคลในครอบครัวจำแนกตามอายุ ๒๘.๑๒ ปี		

ตารางที่ ๗.๑ การศึกษา (ภาคเหนือ)

การศึกษา	จำนวน	%
ไม่เคยเรียน	๓๐๑	๓๘
จบชั้นประถม	๓๖๓	๔๕
จบชั้นมัธยม อาชีวะ	๘	๑
กำลังเรียน	๑๓	๑๖
รวมจำนวนคนที่ไปสำรวจ	๗๘๔	๑๐๐

ตารางที่ ๗.๒ การศึกษา (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

การศึกษา	จำนวน	%
ไม่เคยเรียน	๔๑๔	๓๒
จบชั้นประถม	๖๓๘	๕๐
จบชั้นมัธยม, อาชีวะ	๑๐	๑
กำลังเรียน	๒๑๗	๑๗
รวมจำนวนคนที่ได้สำรวจ	๑,๒๗๕	๑๐๐

ตารางที่ ๗.๓ การศึกษา (ภาคกลาง)

การศึกษา	จำนวน	ร้อย
ไม่เคยเรียน	๘๘๖	๓๙
จบชั้นประถม	๙๙๔	๔๐
จบชั้นมัธยม อาชีวะ	๕๖	๔
กำลังเรียน	๓๓๔	๑๗
รวมจำนวนคนที่ให้สำรวจ	๑,๔๐๐	๑๐๐

ตารางที่ ๙.๔ การศึกษา (ภาคใต้)

การศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยเรียน	๒๓๔	๓๗
จบชั้นประถม	๒๕๖	๔๑
จบชั้นมัธยม อาชีวะ	๑๓	๒
กำลังเรียน	๑๒๕	๒๐
รวมจำนวนคนที่ได้สำรวจ	๖๑๔	๑๐๐

ตารางที่ ๘.๑ กรรมสิทธิ์ในที่ดินอยู่อาศัย (ภาคเหนือ)

การถือกรรมที่ดิน	จำนวน	%
โดยเป็นของตนเอง	๑๐๖	๗๑
เช่าอยู่อาศัยโดยเสียค่าเช่า	๑๑	๗
อยู่อาศัยโดยไม่เสียค่าเช่า	๓๒	๒๒
ไม่ตอบ	—	—
รวมจำนวนครอบครัวที่ได้สำรวจ	๑๔๙	๑๐๐

ตารางที่ ๘.๒กรรมสิทธิ์ในที่ดินอยู่อาศัย (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

การยึดครองที่ดิน	จำนวน	%
โดยเป็นของตนเอง	๑๕๘	๘๔
เช่าอยู่อาศัยโดยเสียค่าเช่า	๑๔	๗
อยู่อาศัยโดยไม่เสียค่าเช่า	๑๓	๗
ไม่ตอบ	๓	๒
รวมจำนวนครอบครัวที่ได้สำรวจ	๑๘๕	๑๐๐

ตารางที่ ๘.๓ กรรมสิทธิ์ในที่ดินอยู่อาศัย (ภาคกลาง)

การถือครองที่ดิน	จำนวน	%
โดยเป็นของตนเอง	๑๓๐	๖๖
เช่าอยู่อาศัยโดยเสียค่าเช่า	๓๘	๑๖
อยู่อาศัยโดยไม่เสียค่าเช่า	๔๔	๒๓
ไม่ตอบ	๖	๓
รวมจำนวนครอบครัวที่ได้สำรวจ	๑๙๕	๑๐๐

ตารางที่ ๔.๔ กรรมสิทธิ์ในที่ดินที่อยู่อาศัย (ภาคใต้)

การถือครองที่ดิน	จำนวน	ร้อยละ
โดยเป็นของตนเอง	๔๙	๔๗
เช่าอยู่อาศัยโดยเสียค่าเช่า	๖	๖
อยู่อาศัยโดยไม่เสียค่าเช่า	๔๘	๔๖
ไม่ตอบ	-	-
รวมจำนวนครอบครัวที่ได้สำรวจ	๑๐๕	๑๐๐

ตารางที่๔.๑ กรรมสิทธิ์ในที่ดินทำการเกษตร (ภาคเหนือ)

การถือครองที่ดิน	จำนวน	%
โดยเป็นเจ้าของ	๑๐๖	๖๘.๓๔
เช่าทำการเกษตรโดยเสียค่าเช่า	๒๓	๑๕.๔๑
อาศัยทำการเกษตรโดยไม่เสียค่าเช่า	๖	๑.๓๔
ไม่ประกอบอาชีพการเกษตร (เมื่อมีที่ทำการเกษตร)	๑๖	๘.๐๔
โดยการเช่าส่วนหนึ่ง เป็นของตนเองส่วนหนึ่ง	๗	๔.๖๔
โดยอาศัยทำการเกษตรไม่เสียค่าเช่าส่วนหนึ่ง และ เป็นเจ้าของที่ส่วนหนึ่ง	๒	๑.๓๔
โดยเช่าที่ส่วนหนึ่ง อาศัยไม่เสียค่าเช่าส่วนหนึ่ง และ เป็นเจ้าของส่วนหนึ่ง	๑	๐.๖๗
รวมจำนวนครอบครัวที่ได้สำรวจ	๑๔๙	๑๐๐

ตารางที่ ๔.๒ กรรมสิทธิ์ในที่ดินทำการเกษตร (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

การถือครองที่ดิน	จำนวน	%
โดยเป็นของตนเอง	๑๓๓	๗๖
เช่าทำการเกษตรโดยเสียค่าเช่า	๑๖	๙
อาศัยทำการเกษตรโดยไม่เสียค่าเช่า	๖	๓
ไม่ได้ประกอบอาชีพทางการเกษตร (ไม่มีที่ทำกินทางการเกษตร)	๒๓	๑๖
โดยการเช่าส่วนหนึ่งเป็นของตนเองส่วนหนึ่ง	๗	๔
ไม่ตอบ	-	-
รวม จำนวนครอบครัวที่ได้สำรวจ	๑๘๕	๑๐๐

ตารางที่ ๔.๓ กรรมสิทธิ์ในที่ดินทำการเกษตร (ภาคกลาง)

การถือครองที่ดิน	จำนวน	%
โดยเป็นของตนเอง	๑๐๓	๕๓
เช่าทำการเกษตรโดยเสียค่าเช่า	๑๐	๕
อาศัยทำการเกษตรโดยไม่เสียค่าเช่า	๒๔	๑๒
ไม่ได้ประกอบอาชีพทางการเกษตร (ไม่มีที่ทำกินทางการเกษตร)	๔๗	๒๔
โดยการเช่าส่วนหนึ่ง เป็นของตนเองส่วนหนึ่ง	๘	๔
ไม่ตอบ	๓	๒
รวมจำนวนครอบครัวที่ได้สำรวจ	๑๙๕	๑๐๐

ตารางที่ ๔.๔ กรรมสิทธิ์ในที่ดินทำการเกษตร (ภาคใต้)

การถือครองที่ดิน	จำนวน	%
โดยเป็นของตนเอง	๓๖	๓๘
เช่าทำการเกษตรโดยเสียค่าเช่า	๖	๖
อาศัยทำการเกษตรโดยไม่เสียค่าเช่า	—	—
ไม่ได้ประกอบอาชีพการเกษตร (ไม่มีที่ทำกินทางการเกษตร)	๕๔	๕๘
โดยการเช่าส่วนหนึ่ง เป็นของตนเองส่วนหนึ่ง	๑	๑
ไม่ตอบ	—	—
รวมจำนวนครอบครัวที่ได้สำรวจ	๙๕	๑๐๐

ตารางที่ ๑๐.๑ขนาดเนื้อที่กรรมสิทธิ์ที่ดินทำการเกษตร (ภาคเหนือ)

ขนาดเนื้อที่	จำนวน	%
๑๐ ไร่ และต่ำกว่า	๗๖	๔๔
๑๑ – ๒๐ "	๖๖	๑๕
๒๑ – ๓๐ "	๑๙	๑๓
๓๑ – ๔๐ "	๓	๒
๔๑ – ๕๐ "	๖	๔
๕๑ – ๖๐ "	๒	๑
๖๑ – ๗๐ "	๑	๑
มากกว่า ๗๐ ไร่	๕	๓
ไม่มีที่ดินทำการเกษตร เพราะประกอบอาชีพอื่น ๆ	๑๒	๘
ไม่ตอบ	๖	๔
รวมจำนวนครอบครัวที่ได้สำรวจ	๑๔๘	๑๐๐
ขนาดเนื้อที่กรรมสิทธิ์ที่ดินทำการเกษตรเฉลี่ย ๑๗.๑๖ ไร่		

ตารางที่ ๑๑ ขนาดเนื้อที่กรรมสิทธิ์ที่ดินทำการเกษตร (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

ขนาดเนื้อที่	จำนวน	ร้อยละ
๑๐ ไร่ และต่ำกว่า	๒๘	๑๕
๑๑ – ๒๐ "	๔๐	๒๒
๒๑ – ๓๐ "	๔๑	๒๒
๓๑ – ๔๐ "	๑๘	๑๐
๔๑ – ๕๐ "	๑๓	๗
๕๑ – ๖๐ "	๑๒	๖
๖๑ – ๗๐ "	๓	๒
มากกว่า ๗๐ ไร่	๘	๓
ไม่มีที่ดินทำการเกษตร เพราะประกอบอาชีพอื่น	๓	๒
ไม่ตอบ	๒	๑
รวมจำนวนครอบครัวที่ได้สำรวจ	๑๘๔	๑๐๐

ขนาดเนื้อที่กรรมสิทธิ์ที่ดินทำการเกษตรเฉลี่ย ๒๖.๓๑ ไร่

ตารางที่ ๑๐.๓ ขนาดเนื้อที่กรรมสิทธิ์ที่ดินทำการเกษตร (ภาคกลาง)

ขนาดเนื้อที่	จำนวน	ร้อย
๑๐ ไร่ และต่ำกว่า	๔๗	๒๘
๑๑ – ๒๐ "	๒๔	๑๕
๒๑ – ๓๐ "	๓๕	๒๘
๓๑ – ๔๐ "	๑๖	๑๐
๔๑ – ๕๐ "	๙	๕
๕๑ – ๖๐ "	๓	๒
๖๑ – ๗๐ "	๑	(๑)
มากกว่า ๗๐ ไร่	๒	๑
ไม่ได้ทำการเกษตร เพราะประกอบอาชีพอื่น ๆ	๔๗	๒๔
ไม่ทราบ	๖	๓
รวมจำนวนครัวที่ได้สำรวจ	๑๙๕	๑๐๐

ขนาดเนื้อที่กรรมสิทธิ์ที่ดินทำการเกษตรเฉลี่ย ๑๘.๘๗ ไร่

ตารางที่ ๑๑๔ ขนาดเนื้อที่กรรมสิทธิ์ที่ดินทำการเกษตร (ภาคใต้)

ขนาดเนื้อที่	จำนวน	ร้อยละ
๑๐ ไร่ และต่ำกว่า	๑๙	๑๘
๑๑ – ๒๐ "	๒	๒
๒๑ – ๓๐ "	๑๗	๑๘
๓๑ – ๔๐ "	๔	๔
๔๑ – ๕๐ "	๓	๓
๕๑ – ๖๐ "	๑	๑
๖๑ – ๗๐ "	–	–
มากกว่า ๗๐ ไร่	–	–
ไม่มีที่ดินทำการเกษตร เพราะประกอบอาชีพอื่น ๆ	๕๓	๕๘
ไม่ตอบ	–	–
รวมจำนวนครอบครัวที่ได้สำรวจ	๙๕	๑๐๐

ขนาดเนื้อที่กรรมสิทธิ์ที่ดินทำการเกษตร ๑๘.๘๗ ไร่

ตารางที่ ๑๑.๑ อาชีพ (ภาคเหนือ)

ประเภทของอาชีพ	อาชีพหลัก		อาชีพรอง	
	จำนวน	%	จำนวน	%
ทำนา	๔๓	๓๖	๑๖	๑๑
ทำไร่	๔๔	๓๙	๔๓	๖๙
ทำสวน	๑๐	๗	๖	๔
ค้าขาย	๔	๓	๑	(๑)
เก็บของป่า	๑๓	๙	๖	๔
เลี้ยงสัตว์	—	—	๓	๔
รับจ้าง	๑๓	๙	๘	๑๙
ช่างไม้หรือช่างปูน	—	—	๔	๓
รับราชการ	๓	๒	—	—
อื่น ๆ	๔	๔	—	—
ประกอบอาชีพหลักอย่างเดียว	—	—	๓๗	๒๔
รวม	๑๔๔	๑๐๐	๑๔๔	๑๐๐

ตารางที่ ๑๑๒ อาชีพ (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

ประเภทของอาชีพ	อาชีพหลัก		อาชีพรอง	
	จำนวน	%	จำนวน	%
ทำนา	๑๓๑	๗๑	๑๘	๑๐
ทำไร่	๒๔	๑๓	๘๘	๒๖
ทำสวน	๑	(๑)	๖	๓
ค้าขาย	๔	๒	๔	๒
ประมง	๑	(๐)	๖	๓
เพาะเห็ด	—	—	๕	๓
รับจ้าง	๑๗	๙	๓๓	๑๒
เลี้ยงไหม	๒	๑	๓	๑๒
เผาถ่าน	—	—	๑๔	๘
รับราชการ	๒	๑	—	—
ช่างไม้	๒	๑	๒	๑
อื่น ๆ	—	—	๔	๒
ประกอบอาชีพหลักอย่างเดียว	—	—	๓๒	๑๘
รวม	๑๘๕	๑๐๐	๑๘๕	๑๐๐

ตารางที่ ๑๙ อาชีพ (ภาคกลาง)

ประเภทอาชีพ	อาชีพหลัก		อาชีพรอง	
	จำนวน	ร้อย	จำนวน	ร้อย
ทำนา	๔๔	๕๘	๑๔	๖๖
ทำไร่	๔๐	๑๐	๑๖	๒๔
ทำสวน	๑๑	๖	๗	๑๐
ค้าขาย	๗	๔	—	—
ประมง	๔	๔	—	—
เลี้ยงสัตว์	๓	๒	๓	๔
รับจ้าง	๑๑	๔	๖	๔
ช่างไม้หรือช่างปูน	๗	๔	๗	๑๐
ช่างเหล็ก	๑๗	๔	—	—
รับราชการ	๔	๒	—	—
อื่น ๆ	๑๕	๑๓	๗	๑๐
ไม่ตอบ	๕	๓	๕	๗
ประกอบอาชีพหลักอย่างเดียว	—	—	(๑๖๖)	—
รวม	๑๔๔	๑๐๐	๖๔	๑๐๐

ตารางที่ ๑๑.๔อาชีพ (ภาคใต้)

ประเภทของอาชีพ	อาชีพหลัก		อาชีพรอง	
	จำนวน	ร้อย	จำนวน	ร้อย
ทำนา	๕	๕	—	—
ทำไร่	๑๐	๑๓	—	—
ทำสวน	๑๓	๑๔	๑	๑
ค้าขาย	๓	๓	—	—
ประมง	๖๖	๗	—	—
เลี้ยงสัตว์	๑	๑	—	—
รับจ้าง	๑๓	๑๔	๑๐	๒๓
รอนแร่	๑๓	๑๔	—	—
สวนยางพารา	๔	๔	—	—
รับราชการ	—	—	—	—
อื่น ๆ	—	—	๔	๔
ประกอบอาชีพหลักอย่างเดียว	—	—	๖๔	๗๐
รวม	๔๕	๑๐๐	๔๕	๑๐๐

ตารางที่ ๑๓๑ เกี่ยวกับการประกอบอาชีพ (ภาคเหนือ)

ระยะเวลา	จำนวน	%
ย้ายไปอยู่ในที่ทำกินตลอดระยะการทำงาน	๑	๑
ย้ายไปอยู่ในที่ทำกินเป็นระยะเวลาสั้น ๆ	๘	๖
ไปที่ทำกินและกลับทุก ๆ วัน	๗๖	๖๘
ทำในบริเวณหรือรอบ ๆ ที่พักอาศัย	๔๖	๒๘
อื่น ๆ นอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้ว	๑๖	๑๖
รวมจำนวนครัวเรือนที่ได้สำรวจ	๑๔๘	๑๐๐

ตารางที่ ๑๒.๒เกี่ยวกับการประกอบอาชีพ (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

ระยะเวลา	จำนวน	%
ย้ายไปอยู่ในที่ทำกินตลอดระยะการทำงาน	—	—
ย้ายไปอยู่ในที่ทำกินเป็นระยะเวลาสั้น ๆ	๓	๒
ไปที่ทำกินและกลับทุก ๆ วัน	๑๒๙	๗๐
ทำในบริเวณหรือรอบ ๆ ที่พักอาศัย	๒๓	๑๒
อื่น ๆ นอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้ว	๓๐	๑๖
รวมจำนวนครอบครัวที่ได้สำรวจ	๑๘๕	๑๐๐

ตารางที่ ๑๖.๓ เกี่ยวกับการประกอบอาชีพ (ภาคกลาง)

ระยะเวลา	จำนวน	%
ย้ายไปอยู่ในที่ทำกินตลอดระยะการทำงาน	๔	๔
ย้ายไปอยู่ในที่ทำกินเป็นระยะเวลาสั้น ๆ	๑๐	๕
ไปที่ทำกินและกลับทุก ๆ วัน	๔๙	๕๐
ทำในบริเวณหรือรอบ ๆ ที่พักอาศัย	๖๔	๓๕
อื่น ๆ นอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้ว	๑๐	๕
รวมจำนวนครอบครัวที่ได้สำรวจ	๑๙๕	๑๐๐

ตารางที่ ๑๒.๔เกี่ยวกับการประกอบอาชีพ (ภาคใต้)

ระยะเวลา	จำนวน	%
ย้ายไปอยู่ในที่ทำกินตลอดระยะเวลาการทำงาน	—	—
ย้ายไปอยู่ในที่ทำกินเป็นระยะเวลาสั้น ๆ	๑๕	๑๖
ไปที่ทำกินและกลับทุก ๆ วัน	๕๑	๕๔
ทำในบริเวณหรือรอบ ๆ ที่พักอาศัย	๒๒	๒๓
อื่น ๆ นอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้ว	๗	๗
รวมจำนวนครอบครัวที่ได้สำรวจ	๙๕	๑๐๐

(ಮೊದಲನೆಯ ಪುಟದಿಂದ) ಆಕರಗಳಿಂದ ಪಡೆದ ಮಾಹಿತಿ

ಆದಾಯ ಗುಂಪು	ಗ್ರಾಮೀಣ				ನಗರ			
	ಕುಟುಂಬಗಳು		ಜನಸಂಖ್ಯೆ		ಕುಟುಂಬಗಳು		ಜನಸಂಖ್ಯೆ	
	ಸಂಖ್ಯೆ	%	ಸಂಖ್ಯೆ	%	ಸಂಖ್ಯೆ	%	ಸಂಖ್ಯೆ	%
೧	೨	೩	೪	೫	೬	೭	೮	೯
೫೦೦ ರೂ.ಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ	—	—	—	—	—	—	—	—
೫೦೦ — ೧೦೦೦ ರೂ.	೬೦	೧೦	೩೦೦	೧೦	೨೦	೫	೧೦೦	೫
೧೦೦೦ — ೧೫೦೦ ರೂ.	೧೨೦	೨೦	೬೦೦	೨೦	೪೦	೧೦	೨೦೦	೧೦
೧೫೦೦ — ೨೦೦೦ ರೂ.	೧೮೦	೩೦	೯೦೦	೩೦	೬೦	೧೫	೩೦೦	೧೫
೨೦೦೦ — ೨೫೦೦ ರೂ.	೧೨೦	೨೦	೬೦೦	೨೦	೮೦	೨೦	೪೦೦	೨೦
೨೫೦೦ — ೩೦೦೦ ರೂ.	೬೦	೧೦	೩೦೦	೧೦	೮೦	೨೦	೪೦೦	೨೦
೩೦೦೦ ರೂ.ಗಿಂತ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು	೩೦	೫	೧೫೦	೫	೭೦	೧೭	೩೫೦	೧೭
ಒಟ್ಟು	೬೦೦	೧೦೦	೩೦೦೦	೧೦೦	೪೦೦	೧೦೦	೨೦೦೦	೧೦೦

(ظاهرة الإفلاس بين الأسباب والعلاج) مؤتمر الاقتصاد الإسلامي واقعه ومستقبله بحث مقدم

عدد المؤسسات حسب رقم الأعمال بالدينار	الجزائر		تونس		المغرب		ليبيا		مصر	
	العدد	%	العدد	%	العدد	%	العدد	%	العدد	%
أقل من ٥٠٠	٥٥٥		٥		٥٥٥		٥		٥٥٥	
٥٠٠ - ١٠٠٠	٥٥٥		٥		٥٥٥		٥		٥٥٥	
١٠٠٠ - ٢٥٠٠	٥٥٥		٥		٥٥٥		٥		٥٥٥	
٢٥٠٠ - ٥٠٠٠	٥٥٥		٥		٥٥٥		٥		٥٥٥	
٥٠٠٠ - ١٠٠٠٠	٥٥٥		٥		٥٥٥		٥		٥٥٥	
١٠٠٠٠ - ٢٥٠٠٠	٥٥٥		٥		٥٥٥		٥		٥٥٥	
٢٥٠٠٠ - ٥٠٠٠٠	٥٥٥		٥		٥٥٥		٥		٥٥٥	
٥٠٠٠٠ - ١٠٠٠٠٠	٥٥٥		٥		٥٥٥		٥		٥٥٥	
١٠٠٠٠٠ - ٢٥٠٠٠٠	٥٥٥		٥		٥٥٥		٥		٥٥٥	
٢٥٠٠٠٠ - ٥٠٠٠٠٠	٥٥٥		٥		٥٥٥		٥		٥٥٥	
٥٠٠٠٠٠ - ١٠٠٠٠٠٠	٥٥٥		٥		٥٥٥		٥		٥٥٥	
١٠٠٠٠٠٠ - ٢٥٠٠٠٠٠	٥٥٥		٥		٥٥٥		٥		٥٥٥	
٢٥٠٠٠٠٠ - ٥٠٠٠٠٠٠	٥٥٥		٥		٥٥٥		٥		٥٥٥	
٥٠٠٠٠٠٠ - ١٠٠٠٠٠٠٠	٥٥٥		٥		٥٥٥		٥		٥٥٥	
١٠٠٠٠٠٠٠ فأكثر	٥٥٥		٥		٥٥٥		٥		٥٥٥	

ตารางที่ ๑๓.๓ รายได้แยกตามอาชีพ (ภาคกลาง)

รายได้ต่อเดือน	ทำนา		ทำไร่		ทำสวน		ประมง		อื่น ๆ	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
๕๐๐ บาท และต่ำกว่า	๑๗	๘	๑๔	๕๓	๑	๑๖	๑	๑๔	๑๐	๑๗
๖๐๐ – ๑,๐๐๐ "	๑๐	๑๗	๑๑	๑๔	๓	๔๑	๑	๑๔	๑๔	๑๔
๑,๑๐๐ – ๑,๔๐๐ "	๑๐	๑๗	๑	๔	๑	๑๖	–	–	๑๐	๑๔
๑,๖๐๐ – ๑,๐๐๐ "	–	–	๓	๖	–	–	–	–	๔	๑๑
๑,๑๐๐ – ๑,๔๐๐ "	๓	๔	–	–	–	–	๑	๑๓	๕	๗
๑,๖๐๐ – ๓,๐๐๐ "	–	–	–	–	–	–	–	–	๑	๓
๓,๐๐๐ บาท ขึ้นไป	๔	๗	๓	๖	–	–	๓	๓๗	๗	๔
ไม่ทราบ หรือไม่ตอบ	๑๕	๑๔	๓	๖	๑	๑๖	–	–	๔	๔
รวมจำนวนครอบครัว	๕๔	๑๐๐	๔๔	๑๐๐	๖	๑๐๐	๔	๑๐๐	๗๔	๑๐๐

ตารางที่ ๑๔.๒สาเหตุของหนี้สิน (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

สาเหตุ	จำนวน	%
การลงทุน	๔๖	๒๕
การสร้างบ้านพักอาศัย	๖	๓
การศึกษา	๘	๔
ใช้จ่ายประจำวัน	๖๗	๓๖
ซื้อสิ่งของเครื่องใช้	๕๐	๒๗
ค่ารักษาพยาบาล	๓๐	๑๖
อื่น ๆ	๙	๖
ไม่มีหนี้สิน	๓๐	๑๖

จำนวนบ้านที่ทำการสำรวจ ๑๘๕ หลัง

ตารางที่ ๑๘๓สาเหตุของหนี้สิน (ภาคกลาง)

สาเหตุ	จำนวน	ร้อยละ
การลงทุน	๗๕	๓๔
การสร้างบ้านพักอาศัย	๔	๓
การศึกษา	๑๔	๔
ใช้จ่ายประจำวัน	๔๖	๓๗
ซื้อสิ่งของเครื่องใช้	๔๔	๒๓
ค่ารักษาพยาบาล	๓๔	๑๔
อื่น ๆ	๓	๖
ไม่มีหนี้สิน	๔๔	๔๔

จำนวนบ้านที่ทำการสำรวจ ๑๔๔ หลัง

ตารางที่ ๑๔.๔สาเหตุของหนี้สิน (ภาคใต้)

สาเหตุ	จำนวน	ร้อย
การลงทุน	๒๗	๒๙
การสร้างบ้านพักอาศัย	๕	๕
การศึกษา	๖	๖
ใช้จ่ายประจำวัน	๓๐	๓๓
ซื้อสิ่งของเครื่องใช้	๔	๔
ค่ารักษาพยาบาล	๘	๙
อื่น ๆ	๒	๒
ไม่มีหนี้สิน	๓๔	๔๒
รวมจำนวนครอบครัว	๔๕	

ตารางที่ ๑๘ การกู้ยืม (ภาคเหนือ)

	จำนวน	%
กู้ยืมจากสหกรณ์	๑๓	๗
กู้ยืมจากธนาคาร	๗	๕
กู้ยืมจากนายทุน	๒๙	๑๙
กู้ยืมจากญาติพี่น้อง	๓๓	๒๒
อื่น ๆ	๒๗	๑๘
ไม่มีหนี้สินและไม่เคยกู้ยืม	๔๐	๒๗
รวมจำนวนครัวครัว	๑๔๙	๑๐๐

ตารางที่ ๑๕.๒ การกู้ยืม (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

	จำนวน	%
กู้ยืมจากสหกรณ์	๑๕	๘
กู้ยืมจากธนาคาร	๑๐	๕
กู้ยืมจากนายทุน	๓๖	๒๐
กู้ยืมจากญาติพี่น้อง	๒๗	๑๕
อื่น ๆ	๑๕	๘
ไม่มีหนี้สินและไม่เดือดร้อน	๘๒	๔๔
รวมจำนวนครัวครัว	๑๘๕	๑๐๐

ตารางที่ ๑๕.๓การกู้ยืม (ภาคกลาง)

	จำนวน	%
กู้ยืมจากสหกรณ์	๑๓	๗
กู้ยืมจากธนาคาร	๑๕	๘
กู้ยืมจากนายทุน	๗๕	๓๘
กู้ยืมจากญาติพี่น้อง	๙	๔
อื่น ๆ	๔	๒
ไม่มีหนี้สิน และ ไม่เคยกู้ยืม	๘๐	๔๐
รวมจำนวนครอบครัว	๑๙๕	๑๐๐

ตารางที่ ๑๕.๔การกู้ยืม (ภาคใต้)

	จำนวน	%
กู้ยืมจากสหกรณ์	๗	๗
กู้ยืมจากธนาคาร	๑	๑
กู้ยืมจากนายทุน	๕	๕
กู้ยืมจากญาติพี่น้อง	๑๖	๑๗
อื่น ๆ	๒๗	๒๙
ไม่มีหนี้สิน และ ไม่เดือดร้อน	๓๙	๔๑
รวมจำนวนครอบครัว	๙๕	๑๐๐

ตารางที่ ๑๖.๑ ลักษณะและชนิดของบ้านพักอาศัย (ภาคเหนือ)

ลักษณะของบ้าน	ชนิดบ้าน			
	เดี่ยว		กลุ่ม	
	จำนวน	%	จำนวน	%
ชั้นเดียวติดดิน	๔	๓	-	-
ชั้นเดียวใต้ถุนเตี้ย	๔๑	๒๗	๗	๕
ชั้นเดียวใต้ถุนสูง	๗๐	๔๗	๒๖	๑๔
สองชั้น	๔	๓	๑	(๑)
รวมจำนวน ๑๔๘ ครอบครัว				

ชั้นเดียวใต้ถุนเตี้ย คือ พื้นบ้านอยู่สูงจากพื้นดิน ๐ - ๙๐ ซม.
ชั้นเดียวใต้ถุนสูง คือ พื้นบ้านอยู่สูงจากพื้นดิน ตั้งแต่ ๑๐๐ ซม. ขึ้นไป

ตารางที่ ๑๖ ๒ลักษณะและชนิดของบ้านพักอาศัย (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

ลักษณะบ้าน	ชนิดบ้าน			
	เดี่ยว		กลุ่ม	
	จำนวน	%	จำนวน	%
ชั้นเดียวติดดิน	๒	๑	—	—
ชั้นเดียวใต้ถุนเตี้ย	๑๕	๘	—	—
ชั้นเดียวใต้ถุนสูง	๑๕๘	๘๕	๖	๔
สองชั้น	๔	๒	—	—
รวมจำนวน ๑๘๕ ครอบครัว				

ชั้นเดียวใต้ถุนเตี้ย คือ พื้นบ้านอยู่สูงจากพื้นดิน ๐ – ๙๐ ซม.
ชั้นเดียวใต้ถุนสูง คือ พื้นบ้านอยู่สูงจากพื้นดิน ตั้งแต่ ๑๐๐ ซม. ขึ้นไป

ตารางที่ ๑๖.๓ลักษณะและชนิดของบ้านพักอาศัย (ภาคกลาง)

ลักษณะบ้าน	ชนิดบ้าน			
	เดี่ยว		กลุ่ม	
	จำนวน	%	จำนวน	%
ชั้นเดียวติดดิน	๓	๒	—	—
ชั้นเดียวใต้ถุนเตี้ย	๒๘	๑๔	—	—
ชั้นเดียวใต้ถุนสูง	๑๒๘	๖๕	๑๕	๘
สองชั้น	๒๑	๑๑	—	—
รวมจำนวนครอบครัว ๑๙๕ ครอบครัว				

ชั้นเดียวใต้ถุนเตี้ย คือ พื้นบ้านอยู่สูงจากพื้นดิน ๐ – ๙๐ ซม.
ชั้นเดียวใต้ถุนสูง คือ พื้นบ้านอยู่สูงจากพื้นดิน ตั้งแต่ ๑๐๐ ซม. ขึ้นไป

ตารางที่ ๑๖. ลักษณะและชนิดของบ้านพักอาศัย (ภาคใต้)

ลักษณะบ้าน	ชนิดบ้าน			
	เดี่ยว		กลุ่ม	
	จำนวน	%	จำนวน	%
ชั้นเดียวติดดิน	๖๖	๖๗	๓	๓
ชั้นเดียวใต้ถุนเตี้ย	๓๐	๓๑	๑	๑
ชั้นเดียวใต้ถุนสูง	๒๔	๓๑	—	—
สองชั้น	๖	๖	—	—
รวมจำนวน ๙๕ ครอบครัว				

ชั้นเดียวใต้ถุนเตี้ย คือ พื้นบ้านอยู่สูงจากพื้นดิน ๐ – ๙๐ ซม.
ชั้นเดียวใต้ถุนสูง คือ พื้นบ้านอยู่สูงจากพื้นดินตั้งแต่ ๑๐๐ ซม. ขึ้นไป

ตารางที่ ๑๗.๑ สภาพการใช้ที่อยู่อาศัย (ภาคเหนือ)

สภาพการใช้ที่อยู่อาศัย	จำนวน	%
ใช้เป็นที่อยู่อาศัยแต่เพียงอย่างเดียว	๑๑๔	๗๔
ใช้เป็นที่อยู่อาศัยและเป็นร้านค้า	๔	๓
ใช้เป็นที่อยู่อาศัย และมีกิจกรรมในครัวเรือน	๔	๓
ใช้เป็นที่อยู่อาศัยและเลี้ยงสัตว์	๒๐	๑๓
ใช้เป็นที่อยู่อาศัยและเป็นโรงงาน โรงฆ่า	-	-
ใช้เป็นที่อยู่อาศัยและใช้เป็นประโยชน์อย่างอื่น นอกจากที่กล่าวมาแล้วข้างต้น	๓	๒
รวมจำนวนครอบครัว	๑๔๕	๑๐๐

ตารางที่ ๑๗.๒สภาพการใช้ที่อยู่อาศัย (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

สภาพการใช้ที่อยู่อาศัย	จำนวน	%
ใช้เป็นที่อยู่อาศัยแต่เพียงอย่างเดียว	๑๓๘	๗๕
ใช้เป็นที่อยู่อาศัยและเป็นร้านค้า	๔	๒
ใช้เป็นที่อยู่อาศัยและประกอบอุตสาหกรรมในครัวเรือน	๒๘	๑๕
ใช้เป็นที่อยู่อาศัยและเลี้ยงสัตว์	๑๕	๘
ใช้เป็นที่อยู่อาศัยและเป็นโรงงาน โรงซ่อม	-	-
ใช้เป็นที่อยู่อาศัยและใช้เป็นประโยชน์อย่างอื่นนอกจากที่กล่าวมาแล้วข้างต้น	-	-
รวมจำนวนครอบครัว	๑๘๕	๑๐๐

ตารางที่ ๑๗.๓สภาพการใช้ที่อยู่อาศัย (ภาคกลาง)

สภาพการใช้ที่อยู่อาศัย	จำนวน	%
ใช้เป็นที่อยู่อาศัยแต่เพียงอย่างเดียว	๑๒๗	๖๕
ใช้เป็นที่อยู่อาศัยและเป็นร้านค้า	๙	๕
ใช้เป็นที่อยู่อาศัยและประกอบอุตสาหกรรมในครัวเรือน	๒๘	๑๔
ใช้เป็นที่อยู่อาศัยและเลี้ยงสัตว์	๒๘	๑๔
ใช้เป็นที่อยู่อาศัย และเป็นโรงงาน โรงซ่อม	๒	๑
ใช้เป็นที่อยู่อาศัยและใช้เป็นประโยชน์อย่างอื่นนอกจากที่กล่าวมาแล้วข้างต้น	๑	(๑)
รวมจำนวนครอบครัว	๑๙๕	๑๐๐

ตารางที่ ๑๘๓ประมาณเนื้อที่ของห้องต่าง ๆ ในบ้าน (ภาคกลาง)

เนื้อที่	ห้องนอน		ห้องนั่งเล่น		ชานนอกบ้าน		ครัว		ห้องน้ำ		เก็บของ		อุตสาหกรรมในครอบครัว		ยุ้งหรือฉาง	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
๕ ตรม. หรือต่ำกว่า	๔	๕	๑๐	๕	๓๐	๑๕	๕๑	๒๖	๔๑	๒๑	๒๑	๑๑	๑	(๑)	๖	๓
๖ – ๑๐ " "	๒๖	๑๑	๒๔	๑๕	๕๘	๓๐	๔๐	๑๖	๔	๒	๒๑	๑๑	๓	๒	๘	๖
๑๑ – ๑๕ " "	๕๗	๒๔	๓๔	๑๙	๒๔	๑๔	๒๔	๑๕	๑	(๑)	๑๐	๕	๔	๔	๑๐	๕
๑๖ – ๒๐ " "	๓๘	๑๙	๓๔	๑๗	๑๖	๘	๑๑	๖	–	–	๘	๔	๖	๓	๕	๒
๒๑ – ๒๕ " "	๓๔	๑๗	๑๘	๙	๑๑	๖	๒	๑	–	–	๓	๒	๔	๒	–	–
๒๖ – ๓๐ " "	๑๖	๘	๑๕	๗	๗	๓	๒	๑	–	–	๑	(๑)	๓	๒	–	–
๓๑ – ๓๕ " "	๙	๓	๒	๑	๑	(๑)	๑	(๑)	–	–	–	–	๑	(๑)	๑	(๑)
๓๖ – ๔๐ " "	๔	๒	๑๒	๖	๕	๒	–	–	–	–	–	–	๑	(๑)	–	–
๔๑ – ๔๕ " "	๒	๑	๓	๒	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
๔๖ – ๕๐ " "	๑	(๑)	๓	๒	๑	(๑)	–	–	–	–	–	–	–	–	๑	(๑)
๕๑ – ๕๕ " "	๑	(๑)	๒	(๑)	๑	(๑)	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
๕๖ – ๖๐ " "	๑	(๑)	๓	๒	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
๖๑ – ๖๕ " "	–	–	๑	(๑)	–	–	–	–	–	–	๒	๑	–	–	–	–
๖๖ – ๗๐ " "	๑	(๑)	๑	(๑)	๑	(๑)	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
๗๐ ตรม. และมากกว่า	๓	๒	๑๐	๕	–	–	–	–	–	–	–	–	๓	๒	๑	(๑)
ไม่ทราบ หรือ ไม่ตอบ	๑	(๑)	๑๔	๗	๓๖	๑๘	๑๐	๕	๑๔๔	๗๖	๑๖๔	๖๗	๑๖๕	๘๔	๑๖๓	๘๓
รวมจำนวนบ้าน	๑๔๕	๑๐๐	๑๔๕	๑๐๐	๑๔๕	๑๐๐	๑๔๕	๑๐๐	๑๔๕	๑๐๐	๑๔๕	๑๐๐	๑๔๕	๑๐๐	๑๔๕	๑๐๐
ค่าเฉลี่ย (ตารางเมตร)	๑๘.๖๑		๒๒.๓๖		๑๖.๓๗		๗.๔๘		๓.๑๕		๑๐.๕๓		๒๓.๐๐		๗.๐๕	

ตารางที่ ๑๘.๑ ประมาณเนื้อที่ของห้องต่าง ๆ ในบ้าน (ภาคเหนือ)

เนื้อที่	ห้องนอน		ห้องนั่งเล่น		ชานนอกบ้าน		ครัว		ห้องน้ำ		เก็บของ		อุตสาหกรรมในครอบครัว		ยุ้งหรือฉาง		เนื้อที่
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
๕ ตรม. หรือต่ำกว่า	๑	(๑)	๘	๖	๒๖	๑๗	๕๔	๓๖	๑๙	๑๓	๑๔	๙	๑	(๑)	๔	๕	๕ ตรม. หรื
๖ – ๑๐ ตรม. หรือต่ำกว่า	๓๔	๒๖	๓๖	๒๑	๒๘	๑๘	๖๙	๔๖	๔	๓	๒๖	๑๕	๖	๑	๙	๑๒	๖ – ๑๐ "
๑๑ – ๑๕ " "	๓๗	๒๕	๓๖	๒๑	๑๓	๗	๑๔	๙	–	–	๘	๕	๓	๒	๑๐	๗	๑๑ – ๑๕ "
๑๖ – ๒๐ " "	๒๕	๑๗	๒๖	๑๕	๑๔	๙	๔	๓	๑	(๑)	๙	๖	๖	๒	๘	๕	๑๖ – ๒๐ "
๒๑ – ๒๕ " "	๑๔	๙	๑๖	๑๑	๙	๖	๓	๒	–	–	๑	(๑)	๓	๑	–	–	๒๑ – ๒๕ "
๒๖ – ๓๐ " "	๑๒	๘	๔	๓	๗	๕	๑	(๑)	–	–	–	–	–	–	๓	๒	๒๖ – ๓๐ "
๓๑ – ๓๕ " "	๔	๓	๕	๔	๒	๑	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	๓๑ – ๓๕ "
๓๖ – ๔๐ " "	๙	๖	๖	๔	๘	๔	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	๓๖ – ๔๐ "
๔๑ – ๔๕ " "	๔	๓	๔	๓	–	–	–	–	–	–	–	–	๑	(๑)	–	–	๔๑ – ๔๕ "
๔๖ – ๕๐ " "	๓	๒	๒	๑	๑	(๑)	–	–	–	–	๑	(๑)	–	–	๑	(๑)	๔๖ – ๕๐ "
๕๑ – ๕๕ " "	๑	(๑)	๓	๒	๑	(๑)	–	–	–	–	–	–	–	–	๑	(๑)	๕๑ – ๕๕ "
๕๖ – ๖๐ " "	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	๕๖ – ๖๐ "
๖๑ – ๖๕ " "	๑	(๑)	๒	๑	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	๖๑ – ๖๕ "
๖๖ – ๗๐ " "	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	๖๖ – ๗๐ "
๗๐ ตรม. และมากกว่า	๓	๒	๒	๑	๑	(๑)	–	–	–	–	–	–	๑	(๑)	–	–	๗๐ ตรม. และมากก
ไม่ทราบ หรือ ไม่ตอบ	–	–	๑๑	๗	๘๕	๓๐	๔	๓	๑๒๔	๘๓	๔๔	๒๓	๑๓๒	๔๒	๑๐๐	๘๓	ไม่ทราบ หรือ ไม่ตอ
รวมจำนวนบ้าน	๑๔๔	๑๐๐	๑๔๔	๑๐๐	๑๔๔	๑๐๐	๑๔๔	๑๐๐	๑๔๔	๑๐๐	๑๔๔	๑๐๐	๑๔๔	๑๐๐	๑๔๔	๑๐๐	รวมจำนว
ค่าเฉลี่ย (ตารางเมตร)	๑๙.๘๑		๑๘.๘๐		๑๔.๔๔		๖.๘๔		๓.๔๕		๔.๕๔		๒๐.๔๖		๑๒.๖๕		ค่าเฉลี่ย (ตารางเ

ตารางที่ ๑๗.๔สภาพการใช้ที่อยู่อาศัย (ภาคใต้)

สภาพการใช้ที่อยู่อาศัย	จำนวน	%
ใช้เป็นที่อยู่อาศัยแต่เพียงอย่างเดียว	๙๓	๙๔
ใช้เป็นที่อยู่อาศัยและเป็นร้านค้า	๑	๑
ใช้เป็นที่อยู่อาศัย และประกอบอุตสาหกรรมในครัวเรือน	๑	๑
ใช้เป็นที่อยู่อาศัยและเลี้ยงสัตว์	—	—
ใช้เป็นที่อยู่อาศัยและเป็นโรงงาน โรงซ่อม	—	—
ใช้เป็นที่อยู่อาศัยและใช้เป็นประโยชน์อย่างอื่นนอกจากที่กล่าวมาแล้วข้างต้น	—	—
รวมจำนวนครอบครัว	๙๕	๑๐๐

ตารางที่ ๑๘.๒ ประมาณเนื้อที่ของห้องต่าง ๆ ในบ้าน (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

ยุ้งหรือฉาง																			
จำนวน	%	เนื้อที่	ห้องนอน		ห้องนั่งเล่น		ชานนอกบ้าน		ครัว		ห้องน้ำ		เก็บของ		อุตสาหกรรมในครอบครัว		ยุ้งหรือฉาง	
			จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
๘		๕ ตรม. หรือต่ำกว่า	๓	๒	๘	๔	๒๓	๑๒	๓๙	๒๑	๔๖	๒๕	๑๙	๑๐	๑	๑	๙	๕
๑๗	๑๒	๖ – ๑๐ " "	๒๑	๑๑	๒๓	๑๓	๕๐	๒๗	๑๐๓	๕๖	๔	๒	๒๔	๑๓	๓	๑	๔๕	๒๔
๑๐	๗	๑๑ – ๑๕ " "	๒๕	๑๔	๑๕	๘	๒๗	๑๕	๒๒	๑๔	–	–	๑๐	๕	๑	๑	๓๕	๑๙
๘	๕	๑๖ – ๒๐ " "	๓๙	๒๑	๓๔	๑๘	๑๙	๑๐	๗	๔	–	–	๔	๒	๔	๒	๑๓	๗
–	–	๒๑ – ๒๕ " "	๓๒	๑๗	๑๘	๑๐	๙	๕	๒	๑	–	–	๓	๒	๔	๒	๓	๓
๓	๒	๒๖ – ๓๐ " "	๒๓	๑๒	๑๙	๑๐	๑๐	๕	–	–	–	–	–	–	๓	๑	๑	๑
–	–	๓๑ – ๓๕ " "	๗	๔	๘	๔	๘	๒	–	–	–	–	๑	๑	๑	๑	๑	๑
–	–	๓๖ – ๔๐ " "	๑๒	๖	๑๕	๘	๒	๑	–	–	–	–	–	–	๑	๑	๑	๑
–	–	๔๑ – ๔๕ " "	๙	๕	๑๘	๘	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
๑	(๑)	๔๖ – ๕๐ " "	๖	๓	๙	๕	–	–	–	–	–	–	–	–	๓	๑	–	–
๑	(๑)	๕๑ – ๕๕ " "	๑	๑	๗	๔	๑	๑	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
–	–	๕๖ – ๖๐ " "	๓	๒	๙	๕	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
–	–	๖๑ – ๖๕ " "	๒	๑	๕	๓	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
–	–	๖๖ – ๗๐ " "	๒	๑	๑	๑	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
–	–	๗๐ ตรม. และมากกว่า	๒	๑	๑	๑	–	–	–	–	–	–	–	–	๒	๑	–	–
๑๐๐	๖๗	ไม่ทราบ หรือ ไม่ตอบ	๓	๒	๑๒	๗	๔๐	๒๒	๘	๔	๑๓๕	๗๓	๑๖๔	๖๗	๑๖๓	๘๘	๗๗	๔๑
๑๔๔	๑๐๐	รวมจำนวนบ้าน	๑๘๕	๑๐๐	๑๘๕	๑๐๐	๑๘๕	๑๐๐	๑๘๕	๑๐๐	๑๘๕	๑๐๐	๑๘๕	๑๐๐	๑๘๕	๑๐๐	๑๘๕	๑๐๐
๑๒.๒๔		ค่าเฉลี่ย (ตารางเมตร)	๒๓.๔๘		๒๕.๒๒		๑๒.๒๒		๗.๒๘		๒.๔๐		๘.๕๒		๒๑.๓๒		๑๑.๐๑	

ตารางที่ ๑๘.๔ประมาณเนื้อที่ของห้องต่าง ๆ ในบ้าน (ภาคใต้)

เนื้อที่	ห้องนอน		ห้องนั่งเล่น		ชานนอกบ้าน		ครัว		ห้องน้ำ		เก็บของ		บุคลสาหกรรมในครอบครัว		ยุ้งหรือฉาง	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
๕ ตรม. หรือต่ำกว่า	๓	๓	๑๖	๑๗	๙	๑๐	๓๑	๓๓	๑๔	๑๕	๑๓	๑๔	–	–	๓	๓
๖ – ๑๐ " "	๒๔	๒๖	๒๔	๓๑	๑๕	๑๖	๔๖	๔๘	–	–	๑๕	๑๖	๔	๔	๑	๑
๑๑ – ๑๕ " "	๒๐	๒๑	๑๘	๑๙	๙	๙	๑๐	๑๑	–	–	๘	๙	๑	๑	–	–
๑๖ – ๒๐ " "	๑๕	๑๖	๑๐	๑๑	๓	๓	๔	๔	–	–	๔	๔	–	–	–	–
๒๑ – ๒๕ " "	๘	๘	๑	๑	–	–	๒	๒	–	–	๑	๑	–	–	–	–
๒๖ – ๓๐ " "	๑๒	๑๓	๙	๙	๑	๑	–	–	–	–	๒	๒	๑	๑	–	–
๓๑ – ๓๕ " "	๕	๕	๑	๑	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
๓๖ – ๔๐ " "	๒	๒	๒	๒	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
๔๑ – ๔๕ " "	–	–	๑	๑	–	–	๑	๑	–	–	–	–	–	–	–	–
๔๖ – ๕๐ " "	๑	๑	๑	๑	–	–	๑	๑	–	–	–	–	–	–	–	–
๕๑ – ๕๕ " "	๑	๑	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
๕๖ – ๖๐ " "	–	–	๑	๑	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
๖๑ – ๖๕ " "	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
๖๖ – ๗๐ " "	๒	๒	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
๗๐ ตรม. และมากกว่า	๒	๒	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
ไม่ทราบ หรือ ไม่ตอบ	–	–	๗	๗	๕๔	๖๒	–	–	๘๑	๘๕	๕๔	๕๔	๘๘	๔๓	๔๐	๔๕
รวมจำนวนบ้าน	๔๕	๑๐๐	๔๕	๑๐๐	๔๕	๑๐๐	๔๕	๑๐๐	๔๕	๑๐๐	๔๔	๑๐๐	๔๕	๑๐๐	๔๕	๑๐๐
ค่าเฉลี่ย (ตารางเมตร)	๑๔.๒๓		๑๓.๑๖		๘.๗๕		๗.๗๑		๑๔.๐๐		๘.๕๖		๑๖.๕๐		๖.๘๗	

ตารางที่ ๑๙.๑ เนื้อที่ทั้งหมดในบ้านเป็นตารางเมตร (ภาคเหนือ)

เนื้อที่	จำนวน	%
๑๐ ตรม. หรือต่ำกว่า	—	—
๑๑ – ๒๐ " "	๕	๓
๒๑ – ๓๐ " "	๑๙	๑๒
๓๑ – ๔๐ " "	๑๗	๑๑
๔๑ – ๕๐ " "	๒๔	๑๖
๕๑ – ๖๐ " "	๒๒	๑๕
๖๑ – ๗๐ " "	๑๐	๗
๗๑ – ๘๐ " "	๙	๖
๘๑ – ๙๐ " "	๖	๔
๙๑–๑๐๐ " "	๑๑	๗
๑๐๑–๑๑๐ " "	๗	๕
๑๑๑–๑๒๐ " "	๖	๔
๑๒๑– ๑๓๐ " "	๕	๔
๑๓๑–๑๔๐ " "	๑	(๑)
๑๔๐ ตรม.และมากกว่า	๗	๕
รวมจำนวนบ้านที่ได้สำรวจ	๑๔๙	๑๐๐

ค่าเฉลี่ย เนื้อที่ทั้งหมดในบ้าน ๖๓.๘๕ ม^2

ตารางที่ ๑๙.๒ เนื้อที่ทั้งหมดในบ้านเป็นตารางเมตร (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

เนื้อที่	จำนวน	%
๑๐ ตรม. หรือต่ำกว่า	๑	๑
๑๑ – ๒๐ " "	๗	๒
๒๑ – ๓๐ " "	๑๔	๘
๓๑ – ๔๐ " "	๒๓	๑๓
๔๑ – ๕๐ " "	๑๙	๙
๕๑ – ๖๐ " "	๒๒	๑๔
๖๑ – ๗๐ " "	๑๕	๘
๗๑ – ๘๐ " "	๑๗	๙
๘๑ – ๙๐ " "	๑๕	๘
๙๑ – ๑๐๐ " "	๙	๕
๑๐๑ – ๑๑๐ " "	๑๔	๘
๑๑๑ – ๑๒๐ " "	๑๐	๕
๑๒๑ – ๑๓๐ " "	๔	๒
๑๓๑ – ๑๔๐ " "	๖	๓
๑๔๐ ตรม. และมากกว่า	๑๐	๕
รวมจำนวนบ้านที่ได้สำรวจ	๑๙๕	๑๐๐

ค่าเฉลี่ย เนื้อที่ทั้งหมดในบ้าน ๖๙.๖๕ ม^{๒}

ตารางที่ ๑๔.๓ เนื้อที่ทั้งหมดในบ้านเป็นตารางเมตร (ภาคกลาง)

เนื้อที่	จำนวน	%
๑๐ ตรม. หรือต่ำกว่า	—	—
๑๑ — ๒๐ " "	๔	๔
๒๑ — ๓๐ " "	๑๗	๘
๓๑ — ๔๐ " "	๑๔	๑๐
๔๑ — ๕๐ " "	๒๔	๑๒
๕๑ — ๖๐ " "	๓๓	๑๗
๖๑ — ๗๐ " "	๒๐	๑๐
๗๑ — ๘๐ " "	๑๑	๕๗
๘๑ — ๙๐ " "	๑๑	๕๗
๙๑ — ๑๐๐ " "	๑๐	๕
๑๐๑ — ๑๑๐ " "	๑๐	๕
๑๑๑ — ๑๒๐ " "	๖	๓
๑๒๑ — ๑๓๐ " "	๔	๒
๑๓๑ — ๑๔๐ " "	๓	๒
๑๔๑ ตรม. และมากกว่า	๑๖	๘
รวมจำนวนบ้านที่ได้สำรวจ	๑๙๕	๑๐๐
ค่าเฉลี่ยเนื้อที่ทั้งหมดในบ้าน ๖๙.๐๕ ม.^{2}		

ตารางที่ ๑๙.๔ เนื้อที่ทั้งหมดในบ้านเป็นตารางเมตร (ภาคใต้)

เนื้อที่	จำนวน	%
๑๐ ตรม. หรือต่ำกว่า	๑๑	๑
๑๑ – ๒๐ " "	๑๑	๑๒
๒๑ – ๓๐ " "	๑๘	๑๙
๓๑ – ๔๐ " "	๒๓	๒๔
๔๑ – ๕๐ " "	๑๓	๑๔
๕๑ – ๖๐ " "	๘	๘
๖๑ – ๗๐ " "	๑๐	๑๑
๗๑ – ๘๐ " "	๓	๓
๘๑ – ๙๐ " "	๑	๑
๙๑ – ๑๐๐ " "	๒	๒
๑๐๑ – ๑๑๐ " "	๔	๔
๑๑๑ – ๑๒๐ " "	—	—
๑๒๑ – ๑๓๐ " "	๓	๓
๑๓๑ – ๑๔๐ " "	๑	๑
๑๔๐ ตรม. และมากกว่า	๒	๒
รวมจำนวนบ้านที่ได้สำรวจ	๙๕	๑๐๐
ค่าเฉลี่ย เนื้อที่ทั้งหมดในบ้าน ๘๘.๘๙ ม^{2}		

ตารางที่ ๒๑.๑ เนื้อที่บ้านเป็นตารางเมตรต่อคน (ภาคเหนือ)

เนื้อที่	จำนวน	%
๑ ตรม. และต่ำกว่า	—	—
๒ — ๔ " "	๖	๔
๕ — ๗ " "	๒๒	๑๕
๘ — ๑๐ " "	๓๔	๒๓
๑๑ — ๑๓ " "	๒๕	๑๗
๑๔ — ๑๖ " "	๒๒	๑๕
๑๗ — ๑๙ " "	๑๔	๙
๒๐ — ๒๒ " "	๑๔	๙
๒๓ — ๒๕ " "	๓	๒
๒๖ — ๒๘ " "	๒	๑
๒๙ — ๓๑ " "	๒	๑
๓๑ ตรม. และมากกว่า	๕	๔
รวมจำนวนบ้านที่ได้สำรวจ	๑๔๙	๑๐๐
ค่าเฉลี่ย เนื้อที่บ้าน ๑๓.๒๙ ม^{๒} ต่อ ๑ คน		

ตารางที่ ๒๐ : เนื้อที่บ้านเป็นตารางเมตร ต่อคน (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

เนื้อที่	จำนวน	%
๐ ตรม. และต่ำกว่า	—	—
๖ -- ๘ " "	๑๐	๖
๘ — ๗ " "	๔๕	๒๔
๘ — ๑๐ " "	๓๖	๑๙
๑๐ — ๑๓ " "	๒๘	๑๕
๑๔ — ๑๖ " "	๒๔	๑๖
๑๗ — ๑๙ " "	๑๐	๕
๒๐ — ๒๖ " "	๑๑	๖
๒๓ — ๒๔ " "	๕	๓
๒๖ — ๒๘ " "	๕	๓
๒๘ — ๓๐ " "	๓	๒
๓๐ ตรม. และมากกว่า	๒	๑
รวมจำนวนบ้านที่ได้สำรวจ	๑๘๕	๑๐๐

ค่าเฉลี่ย เนื้อที่บ้าน ๑๑.๙๘ ม^{๒} ต่อ ๑ คน

ตารางที่ ๒๐.๓ เนื้อที่บ้านเป็นตารางเมตร ต่อคน (ภาคกลาง)

เนื้อที่	จำนวน	%
๑ ตรม. และต่ำกว่า	—	—
๒ — ๔ " "	๑๒	๖
๕ — ๗ " "	๕๙	๓๐
๘ — ๑๐ " "	๕๑	๒๖
๑๑ — ๑๓ " "	๑๙	๑๐
๑๔ — ๑๖ " "	๒๑	๑๑
๑๗ — ๑๙ " "	๑๕	๗
๒๐ — ๒๒ " "	๕	๓
๒๓ — ๒๕ " "	๔	๒
๒๖ — ๒๘ " "	๓	๒
๒๙ — ๓๑ " "	—	—
๓๑ ตรม. และมากกว่า	๓	๑
รวมจำนวนบ้านที่ได้สำรวจ	๑๙๕	๑๐๐

ค่าเฉลี่ย เนื้อที่บ้าน ๑๑.๐๔ ม.² ต่อ ๑ คน

ตารางที่ ๒๑. ขนาดเนื้อที่บ้านเป็นตารางเมตรต่อคน (ภาคใต้)

เนื้อที่	จำนวน	%
๑ ตร.ม. และต่ำกว่า	—	—
๒ — ๔ " "	๑๖	๑๗
๕ — ๗ " "	๒๙	๓๑
๘ — ๑๐ " "	๒๑	๒๓
๑๑ — ๑๓ " "	๑๐	๑๑
๑๔ — ๑๖ " "	๔	๔
๑๗ — ๑๙ " "	๓	๓
๒๐ — ๒๒ " "	๔	๔
๒๓ — ๒๕ " "	๑	๑
๒๖ — ๒๘ " "	๑	๑
๒๙ — ๓๑ " "	—	—
๓๑ ตร.ม. และมากกว่า	๑	๑
รวมจำนวนบ้านที่ได้สำรวจ	๙๕	๑๐๐

ค่าเฉลี่ย เนื้อที่บ้าน ๙.๒๗ ม.^{2} ต่อ ๑ คน

ตารางที่ ๒๐.๑ ส่วนที่อำนวยความสะดวก (ครัว) ภาคเหนือ

ลักษณะ	จำนวน	%
ลักษณะครัวซึ่งไม่แยกจากตัวบ้าน	๑๓๗	๙๒
ลักษณะครัวซึ่งแยกออกจากตัวบ้าน	๑๒	๘
ไม่ทราบ หรือ ไม่ตอบ	–	–
รวมจำนวนบ้านที่สำรวจ	๑๔๙	๑๐๐

ตารางที่ ๒๐.๒ ส่วนที่อำนวยความสะดวก (ครัว) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ลักษณะ	จำนวน	%
ลักษณะครัวซึ่งไม่แยกจากตัวบ้าน	๑๕๘	๘๕
ลักษณะครัวซึ่งแยกออกจากตัวบ้าน	๒๗	๑๕
ไม่ทราบ หรือ ไม่ตอบ	–	–
รวมจำนวนบ้านที่สำรวจ	๑๘๕	๑๐๐

ตารางที่ ๒๑๓ ส่วนที่อำนวยความสะดวก (ครัว) ภาคกลาง

ลักษณะ	จำนวน	%
ลักษณะครัวซึ่งไม่แยกจากตัวบ้าน	๑๖๔	๘๖
ลักษณะครัวซึ่งแยกออกจากตัวบ้าน	๒๖	๑๓
ไม่ทราบ หรือ ไม่ตอบ	๑	(๑)
รวมจำนวนบ้านที่สำรวจ	๑๙๕	๑๐๐

ตารางที่ ๒๑๔ ส่วนที่อำนวยความสะดวก (ครัว) ภาคใต้

ลักษณะ	จำนวน	%
ลักษณะครัวซึ่งไม่แยกจากตัวบ้าน	๔๒	๙๗
ลักษณะครัวซึ่งแยกออกจากตัวบ้าน	๓	๓
ไม่ทราบ หรือ ไม่ตอบ	–	–
รวมจำนวนบ้านที่สำรวจ	๔๕	๑๐๐

ตารางที่ ๒๖ ส่วนที่อำนวยความสะดวก (ห้องน้ำและห้องส้วม) ภาคเหนือ

ลักษณะ	จำนวน	%
ลักษณะห้องน้ำซึ่งไม่แยกจากตัวบ้าน	๑๕	๑๐
ลักษณะห้องน้ำซึ่งแยกจากตัวบ้าน	๓๐	๒๐
ไม่มีห้องน้ำเป็นสัดส่วน	๑๐๔	๗๐
รวมจำนวนบ้านที่สำรวจ	๑๔๙	๑๐๐

ตารางที่ ๒๗ ส่วนที่อำนวยความสะดวก (ห้องน้ำและห้องส้วม) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ลักษณะ	จำนวน	%
ลักษณะห้องน้ำซึ่งไม่แยกจากตัวบ้าน	๕	๓
ลักษณะห้องน้ำซึ่งแยกจากตัวบ้าน	๗๙	๔๓
ไม่มีห้องน้ำเป็นสัดส่วน	๑๐๑	๕๔
รวมจำนวนบ้านที่สำรวจ	๑๘๕	๑๐๐

ตารางที่ [illegible] ส่วนที่อำนวยความสะดวก (ห้องน้ำ และ ห้องส้วม) ภาคกลาง

ลักษณะ	จำนวน	%
ลักษณะห้องน้ำซึ่งไม่แยกจากตัวบ้าน	๑๘	๙
ลักษณะห้องน้ำซึ่งแยกจากตัวบ้าน	๖๓	๓๒
ไม่มีห้องน้ำเป็นสัดส่วน	๑๑๔	๕๙
รวมจำนวนบ้านที่สำรวจ	๑๙๕	๑๐๐

ตารา[illegible] ส่วนที่อำนวยความสะดวก (ห้องน้ำ และ ห้องส้วม) ภาคใต้

ลักษณะ	จำนวน	%
ลักษณะห้องน้ำซึ่งไม่แยกจากตัวบ้าน	๔	๔
ลักษณะห้องน้ำซึ่งแยกจากตัวบ้าน	๑๐	๑๑
ไม่มีห้องน้ำเป็นสัดส่วน	๘๑	๘๕
รวมบ้านที่สำรวจ	๙๕	๑๐๐

ตารางที่ ๒๓.๑ ส่วนก่อสร้างอื่นประกอบบ้านพักอาศัย (ภาคเหนือ)

สิ่งประกอบ	จำนวน	%
ยุ้ง, ฉางเก็บข้าว	๘๓	๕๖
ถนน, สะพานเข้าบ้าน	—	—
คอกสัตว์	๓๗	๒๕
อื่น ๆ	๐๒	๘
ไม่มี หรือ ไม่ตอบ	๐๗	๐๑
รวมจำนวนบ้านที่สำรวจ	๑๔๙	๑๐๐

ตารางที่ ๒๓.๒ ส่วนก่อสร้างอื่นประกอบบ้านพักอาศัย (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

สิ่งประกอบ	จำนวน	%
ยุ้ง, ฉางเก็บข้าว	๑๑๕	๖๘
ถนน, สะพานเข้าบ้าน	๘	๔
คอกสัตว์	๑๕	๘
อื่น ๆ	๒๓	๑๒
ไม่มี หรือ ไม่ตอบ	๑๔	๘
รวมจำนวนบ้านที่สำรวจ	๑๘๕	๑๐๐

ตารางที่ ๒๓.๓ ส่วนก่อสร้างอื่นประกอบบ้านพักอาศัย (ภาคกลาง)

สิ่งประกอบ	จำนวน	%
ยุ้ง, ฉางเก็บข้าว	๓๓	๑๗
ถนน, สะพานเข้าบ้าน	๑๙	๑๐
คอกสัตว์	๒๖	๑๓
อื่น ๆ	๓๖	๑๘
ไม่มี หรือ ไม่ตอบ	๘๑	๔๒
รวมจำนวนบ้านที่สำรวจ	๑๙๕	๑๐๐

ตารางที่ ๒๓.๔ ส่วนก่อสร้างอื่นประกอบบ้านพักอาศัย (ภาคใต้)

สิ่งประกอบ	จำนวน	%
ยุ้ง, ฉางเก็บข้าว	๔	๔
ถนน, สะพานเข้าบ้าน	-	-
อื่น ๆ	๓๙	๔๑
ไม่มี หรือ ไม่ตอบ	๕๖	๕๕
รวมจำนวนบ้านที่สำรวจ	๙๕	๑๐๐

<u>หมายเหตุ</u> ภาคใต้บ้านที่ทำการสำรวจ ไม่มีคอกสัตว์เลย

ตารางที่ ๒๔.๑การก่อสร้างบ้านอยู่อาศัย (ภาคเหนือ)

การสร้าง	จำนวน	%
สร้างเสร็จในครั้งเดียว	๔๔	๖๖
สร้างเสร็จเป็นขั้น ๆ	๕๐	๓๔
ไม่ทราบ หรือ ไม่ตอบ	-	-
รวมจำนวนบ้านที่สำรวจ	๑๔๔	๑๐๐

ตารางที่ ๒๔.๒การก่อสร้างบ้านอยู่อาศัย (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

การสร้าง	จำนวน	%
สร้างเสร็จในครั้งเดียว	๑๖๓	๘๘
สร้างเสร็จเป็นขั้น ๆ	๑๘	๑๐
อื่น ๆ	๔	๒
รวมจำนวนบ้านที่สำรวจ	๑๘๕	๑๐๐

ตารางที่ ๒๔.๓การก่อสร้างบ้านอยู่อาศัย (ภาคกลาง)

การสร้าง	จำนวน	%
สร้างเสร็จในครั้งเดียว	๑๖๙	๘๖
สร้างเสร็จเป็นขั้น ๆ	๒๕	๑๓
ไม่ทราบ หรือ ไม่ตอบ	๑	(๑)
รวมจำนวนบ้านที่สำรวจ	๑๙๕	๑๐๐

ตารางที่ ๒๔.๔การก่อสร้างบ้านอยู่อาศัย (ภาคใต้)

การสร้าง	จำนวน	%
สร้างเสร็จในครั้งเดียว	๘๐	๘๖
สร้างเสร็จเป็นขั้น ๆ	๑๐	๑๐
อื่น ๆ	๔	๔
รวมจำนวนบ้านที่สำรวจ	๙๕	๑๐๐

ตารางที่ ๖๕.๑ การก่อสร้าง สร้างโดย (ภาคเหนือ)

การสร้าง สร้างโดย	จำนวน	%
จ้างช่างรับเหมา	๑๑	๘
สร้างเอง	๔๘	๓๖
ขอแรงเพื่อนบ้านช่วยสร้าง	๘๔	๔๖
ผู้อื่นสร้างและยกให้	๓	๒
ไม่ทราบ หรือ ไม่ตอบ	๓	๒
รวมจำนวนบ้านที่สำรวจ	๑๔๙	๑๐๐

ตารางที่ ๖๕.๒ การก่อสร้าง สร้างโดย (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

การสร้าง สร้างโดย	จำนวน	%
จ้างช่างรับเหมา	๒๑	๑๑
สร้างเอง	๘๖	๔๗
ขอแรงเพื่อนบ้านช่วยสร้าง	๖๕	๓๕
ผู้อื่นสร้างและยกให้	๖	๓
ซื้อต่อมา	๗	๔
รวมจำนวนบ้านที่สำรวจ	๑๘๕	๑๐๐

ตารางที่ ๒๕.๓การก่อสร้าง สร้างโดย (ภาคกลาง)

การสร้าง สร้างโดย	จำนวน	%
จ้างช่างรับเหมา	๕๑	๒๖
สร้างเอง	๕๙	๓๐
ขอแรงเพื่อนบ้านช่วยสร้าง	๗๗	๔๐
ผู้อื่นสร้างและยกให้	๒	๑
ไม่ทราบ หรือ ไม่ตอบ	๖	๓
รวมจำนวนบ้านที่สำรวจ	๑๙๕	๑๐๐

ตารางที่ ๒๕.๔การก่อสร้าง สร้างโดย (ภาคใต้)

การสร้าง สร้างโดย	จำนวน	%
จ้างช่างรับเหมา	๑๖	๑๗
สร้างเอง	๔๗	๕๐
ขอแรงเพื่อนบ้านช่วยสร้าง	๒๓	๒๔
ผู้อื่นสร้างและยกให้	๒	๒
ซื้อต่อมา	๗	๗
รวมจำนวนบ้านที่สำรวจ	๙๕	๑๐๐

ตารางที่ ๒๖๑ อายุของบ้านพักอาศัย (ภาคเหนือ)

อายุของบ้าน	จำนวน	%
๑ – ๕ ปี	๘๔	๕๖
๖ – ๑๐ ปี	๒๘	๑๙
๑๑ – ๑๕ ปี	๑๑	๗
๑๖ – ๒๐ ปี	๑๔	๙
๒๑ – ๒๕ ปี	–	–
๒๖ – ๓๐ ปี	๓	๒
๓๑ – ๓๕ ปี	๑	(๑)
๓๖ – ๔๐ ปี	–	–
๔๑ – ๔๕ ปี	–	–
๔๖ – ๕๐ ปี	๑	(๑)
มากกว่า ๕๐ ปี	–	–
ไม่ทราบ หรือ ไม่ตอบ	๗	๕
รวมจำนวนบ้านที่สำรวจ	๑๔๙	๑๐๐

ตารางที่ ๒๖.๑ อายุของบ้านพักอาศัย (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

อายุของบ้าน	จำนวน	%
๐ – ๕ ปี	๘๔	๔๕
๖ – ๑๐ ปี	๓๑	๑๗
๑๑ – ๑๕ ปี	๑๔	๘
๑๖ – ๒๐ ปี	๒๔	๑๓
๒๑ – ๒๕ ปี	๗	๔
๒๖ – ๓๐ ปี	๑๐	๕
๓๑ – ๓๕ ปี	๖	๓
๓๖ – ๔๐ ปี	๗	๔
๔๑ – ๔๕ ปี	๑	๑
๔๖ – ๕๐ ปี	–	–
มากกว่า ๕๐ ปี	๒	๑
ไม่ทราบ หรือ ไม่ตอบ	๘	๔
รวมจำนวนบ้านที่สำรวจ	๑๘๕	๑๐๐

ตารางที่ ๒๖.๓อายุของบ้านพักอาศัย (ภาคกลาง)

อายุของบ้าน	จำนวน	%
๑ – ๕ ปี	๘๓	๔๒
๖ – ๑๐ ปี	๓๒	๑๖
๑๑ – ๑๕ ปี	๙	๕
๑๖ – ๒๐ ปี	๒๒	๑๑
๒๑ – ๒๕ ปี	๙	๕
๒๖ – ๓๐ ปี	๙	๕
๓๑ – ๓๕ ปี	๓	๒
๓๖ – ๔๐ ปี	๘	๔
๔๑ – ๔๕ ปี	๑	(๑)
๔๖ – ๕๐ ปี	๔	๒
มากกว่า ๕๐ ปี	๕	๓
ไม่ทราบ หรือ ไม่ตอบ	๑๐	๕
รวมจำนวนบ้านที่สำรวจ	๑๙๕	๑๐๐

ตารางที่ ๒๖๔ อายุของบ้านพักอาศัย (ภาคใต้)

อายุของบ้าน	จำนวน	ร้อยละ
๑ – ๕ ปี	๕๖	๖๐
๖ – ๑๐ ปี	๑๘	๑๙
๑๑ – ๑๕ ปี	๓	๓
๑๖ – ๒๐ ปี	๓	๓
๒๑ – ๒๕ ปี	๔	๔
๒๖ – ๓๐ ปี	–	–
๓๑ – ๓๕ ปี	๑	๑
๓๖ – ๔๐ ปี	–	–
๔๑ – ๔๕ ปี	–	–
มากกว่า ๕๐ ปี	–	–
ไม่ทราบ หรือ ไม่ตอบ	๒	๒
รวมจำนวนบ้านที่สำรวจ	๙๕	๑๐๐

ตารางที่ ๒๗.๑ สภาพปัจจุบันของบ้านพักอาศัย (ภาคเหนือ)

สภาพปัจจุบัน	จำนวน	%
สภาพดีมาก	๔	๓
สภาพดี	๓๘	๒๕
สภาพพอใช้	๙๒	๖๒
สภาพเลว	๑๕	๑๐
รวมจำนวนครอบครัว	๑๔๙	๑๐๐

ตารางที่ ๒๗.๒ สภาพปัจจุบันของบ้านพักอาศัย (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

สภาพปัจจุบัน	จำนวน	%
สภาพดีมาก	๕	๓
สภาพดี	๒๙	๑๖
สภาพพอใช้	๑๒๕	๖๗
สภาพเลว	๒๖	๑๔
รวมจำนวนครอบครัว	๑๘๕	๑๐๐

ตารางที่ ๒๗.๓ สภาพปัจจุบันของบ้านพักอาศัย (ภาคกลาง)

สภาพ	จำนวน	%
สภาพดีมาก	๓	๒
สภาพดี	๔๔	๒๖
สภาพพอใช้	๑๒๘	๖๖
สภาพเสื่อม	๒๐	๑๐
รวมจำนวนครอบครัว	๑๙๕	๑๐๐

ตารางที่ ๒๗.๔ สภาพปัจจุบันของบ้านพักอาศัย (ภาคใต้)

สภาพ	จำนวน	%
สภาพดีมาก	๔	๔
สภาพดี	๒๗	๒๘
สภาพพอใช้	๔๖	๔๘
สภาพเสื่อม	๒๐	๒๓
รวมจำนวนครอบครัว	๙๕	๑๐๐

ตารางที่ ๒๘. ๑ความพอใจในลักษณะและคุณภาพของบ้านที่อาศัยอยู่ (ภาคเหนือ)

	จำนวน	%
พอใจในลักษณะและคุณภาพ	๑๖๔	๗๐
ไม่พอใจเพราะสภาพบ้านทรุดโทรม	๑๖	๑๑
ไม่พอใจเพราะเนื้อที่ใช้สอยเล็ก	๑๐	๖
ไม่พอใจเพราะยังทำไม่เสร็จ	๓	๒
ไม่พอใจเพราะเหตุผลอื่น	๔	๓
ไม่พอใจแต่ไม่มีเหตุผล	๘	๕
ไม่ตอบ	๔	๓
รวมจำนวนครอบครัว	๑๔๙	๑๐๐

ตารางที่ ๒๘. ความพอใจในลักษณะและคุณภาพของบ้านที่อาศัยอยู่ (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

	จำนวน	%
พอใจในลักษณะและคุณภาพ	๑๓๔	๗๖
ไม่พอใจเพราะสภาพบ้านทรุดโทรม	๒๐	๑๑
ไม่พอใจเพราะเนื้อที่ใช้สอยเล็ก	๔	๕
ไม่พอใจเพราะยังทำไม่เสร็จ	๓	๒
ไม่พอใจเพราะเหตุผลอื่น	๕	๓
ไม่พอใจแต่ไม่มีเหตุผล	๔	๓
ไม่ตอบ	๘	๔
รวมจำนวนครอบครัว	๑๘๕	๑๐๐

ตารางที่ ๒๘.๓ความพอใจในลักษณะและคุณภาพของบ้านที่อาศัยอยู่ (ภาคกลาง)

	จำนวน	%
พอใจในลักษณะและคุณภาพ	๑๕๑	๗๗
ไม่พอใจ เพราะสภาพบ้านทรุดโทรม	๓	๒
ไม่พอใจ เพราะเนื้อที่ใช้สอยเล็ก	๖	๓
ไม่พอใจ เพราะยังทำไม่เสร็จ	๒	๑
ไม่พอใจ เพราะเหตุผลอื่น ๆ	๒	๑
ไม่พอใจ แต่ไม่มีเหตุผล	๒๔	๑๒
ไม่ตอบ	๗	๔
รวมจำนวนครอบครัว	๑๙๕	๑๐๐

ตารางที่ ๒๘.๔ความพอใจในลักษณะและคุณภาพของบ้านที่อาศัยอยู่ (ภาคใต้)

	จำนวน	%
พอใจในลักษณะและคุณภาพ	๖๘	๗๒
ไม่พอใจเพราะสภาพบ้านทรุดโทรม	๑๓	๑๔
ไม่พอใจ เพราะเนื้อที่ใช้สอยเล็ก	๔	๔
ไม่พอใจ เพราะยังทำไม่เสร็จ	๔	๔
ไม่พอใจ เพราะเหตุผลอื่น	๓	๓
ไม่พอใจ แต่ไม่มีเหตุผล	๒	๒
ไม่ตอบ	—	—
รวม จำนวนครอบครัว	๙๕	๑๐๐

ตารางที่ ๒๕.๑ วัสดุโครงสร้างของบ้าน (ภาคเหนือ)

วัสดุโครงสร้าง	จำนวน	%
โครงสร้างเป็นไม้แปรรูป	๑๐๕	๗๖
โครงสร้างเป็นไม้แปรรูปและไม้ไผ่	๒๗	๑๘
โครงสร้างเป็นไม้แปรรูปและ ค.ส.ล.	๑๕	๑๐
โครงสร้างเป็นไม้ไผ่	๒	๒
รวมจำนวนบ้านที่สำรวจ	๑๔๙	๑๐๐

ตารางที่ ๒๕.๒ วัสดุโครงสร้างของบ้าน (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

วัสดุโครงสร้าง	จำนวน	%
โครงสร้างเป็นไม้แปรรูป	๑๗๓	๙๓
โครงสร้างเป็นไม้แปรรูปและไม้ไผ่	๙	๕
โครงสร้างเป็นไม้แปรรูป และ ค.ส.ล.	๓	๒
โครงสร้างเป็นไม้ไผ่	-	-
รวมจำนวนบ้านที่สำรวจ	๑๘๕	๑๐๐

ตารางที่ ๒๙๓ วัสดุโครงสร้างของบ้าน (ภาคกลาง)

วัสดุโครงสร้าง	จำนวน	%
โครงสร้างเป็นไม้แปรรูป	๑๖๖	๘๕
โครงสร้างเป็นไม้แปรรูปและไม้ไผ่	๑๖	๘
โครงสร้างเป็นไม้แปรรูป และ ค.ส.ล.	๑๑	๖
โครงสร้างเป็นไม้ไผ่	๒	๑
รวมจำนวนบ้านที่สำรวจ	๑๙๕	๑๐๐

ตารางที่ ๒๙๔ วัสดุโครงสร้างของบ้าน (ภาคใต้)

วัสดุโครงสร้าง	จำนวน	%
โครงสร้างเป็นไม้แปรรูป	๔๘	๕๑
โครงสร้างเป็นไม้แปรรูปและไม้ไผ่	๒๕	๒๖
โครงสร้างเป็นไม้แปรรูป และ ค.ส.ล.	๑๔	๑๕
โครงสร้างเป็นไม้ไผ่	๘	๘
รวมจำนวนบ้านที่สำรวจ	๙๕	๑๐๐

ตารางที่ ๓๐.๑ สาเหตุที่ทำให้เกิดความเสียหายด้านโครงสร้าง (ภาคเหนือ)

สภาพความเสียหาย	จำนวน	%
เสียหายเนื่องจากลมพายุ	๑๗	๙
เสียหายเนื่องจากแผ่นดินไหว	๒๔	๑๔
เสียหายเนื่องจากน้ำท่วม	-	-
เสียหายเนื่องจาก มอดปลวก	๙๔	๖๐
เสียหายเนื่องจากสิ่งอื่น ๆ	๑๔	๑๖
รวมจำนวนบ้านที่สำรวจ	๑๔๔	๑๐๐

ตารางที่ ๓๐.๒ สาเหตุที่ทำให้เกิดความเสียหายด้านโครงสร้าง (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

สภาพความเสียหาย	จำนวน	%
เสียหายเนื่องจากลมพายุ	๓๔	๓๑
เสียหายเนื่องจากแผ่นดินไหว	๔๐	๔๔
เสียหายเนื่องจากน้ำท่วม	-	-
เสียหายเนื่องจาก มอดปลวก	๑๓๗	๖๔
เสียหายเนื่องจากสิ่งอื่น ๆ	-	-
รวมจำนวนบ้านที่สำรวจ	๑๔๕	๑๐๐

ตารางที่ ๓๐.๓สาเหตุที่ทำให้เกิดความเสียหายด้านโครงสร้างของบ้าน (ภาคกลาง)

สาเหตุความเสียหาย	จำนวน	%
เสียหายเนื่องจากลมพายุ	๒๕	๑๓
เสียหายเนื่องจากแดด ฝน	๑๐	๕
เสียหายเนื่องจากน้ำท่วม	๗	๔
เสียหายเนื่องจาก มด ปลวก	๑๓๓	๘๓
เสียหายเนื่องจากสิ่งอื่น ๆ	๕๐	๓๕
รวมจำนวนบ้านที่สำรวจ	๑๙๕	๑๐๐

ตารางที่ ๓๐.๔สาเหตุที่ทำให้เกิดความเสียหายด้านโครงสร้างของบ้าน (ภาคใต้)

สาเหตุความเสียหาย	จำนวน	%
เสียหายเนื่องจากลมพายุ	๙๕	๑๐๐
เสียหายเนื่องจาก แดด ฝน	๙๙	๑๐๐
เสียหายเนื่องจากน้ำท่วม	๙๕	๑๐๐
เสียหายเนื่องจาก มด ปลวก	๙๙	๑๐๐
เสียหายเนื่องจากสิ่งอื่น ๆ	๙๘	๑๐๐
รวมจำนวนบ้านที่สำรวจ	๙๘	๑๐๐

ตารางที่ ๓๑. ระยะชวงเสาของบานภาคเหนือ

ระยะชวงเสา (ซม.)	จำนวน
๕๐ – ๙๐	๑๔
๑๐๐ – ๑๔๐	๕๖
๑๕๐ – ๑๙๐	๑๐๐
๒๐๐	๙๔
๒๑๐ – ๒๕๐	๖๘
๒๖๐	๖๐
๒๗๐ – ๒๙๐	๓๔
๓๐๐	๘๗
๓๑๐ – ๓๕๐	๓๖
๓๖๐ – ๔๐๐	๓๘
มากกวา ๔๑๐	๒๐

ตารางที่ ๓๑ ระยะช่วงเสาของบ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ระยะช่วงเสา (ม.)	จำนวน
๕.๐ – ๕.๙	๑
๖.๐ – ๖.๙	๓๕
๗.๐ – ๗.๙	๑๖
๘.๐	๘๓
๙.๐ – ๙.๙	๓๖
๑๐.๐ – ๑๐.๙	๑๓
๑๑.๐ – ๑๑.๙	๓
๑๒.๐ – ๑๒.๙	๑๐
๑๓.๐	๑๔๕
๑๓.๑ – ๑๓.๙	๕๑
๑๔.๐ – ๑๔.๙	๓๓
๑๕.๐ – ๑๕.๙	๑๔
๑๖.๐ – ๑๖.๙	๑๐
๑๗.๐ – ๑๗.๙	๑
๑๘.๐ – ๑๘.๙	๑
๑๙.๐ – ๑๙.๙	๑
๒๐.๐ – ๒๐.๙	๑
๒๑.๐ – ๒๑.๙	๑

ตารางที่ ๓๑ ระยะช่วงเสาของบ้านภาคกลาง

ระยะช่วงเสา (ซม.)	จำนวน
๕๐ – ๙๐	๔
๑๐๐ – ๑๔๐	๓๕
๑๕๐ – ๑๙๐	๘๕
๒๐๐	๑๓๑
๒๑๐ – ๒๔๐	๕๗
๒๕๐	๑๑๓
๒๖๐ – ๒๙๐	๒๔
๓๐๐	๑๒๒๖
๓๑๐ – ๓๕๐	๑๓
๓๖๐ – ๔๐๐	๓๖
มากกว่า ๔๐๐	๑๗

ตารางที่ ๓๑. ระยะช่วงเสาของบ้านภาคใต้

ระยะช่วงเสา (ซม.)	จำนวน
๕๐ – ๙๐	๘
๑๐๐ – ๑๔๐	๒๕
๑๕๐ – ๑๙๐	๒๖
๒๐๐	๑๖
๒๑๐ -- ๒๔๐	๓๒
๒๕๐	๑๖
๒๖๐ – ๒๙๐	๑๘
๓๐๐	๕๓
๓๑๐ – ๓๕๐	๒๑๖
๓๖๐ – ๔๐๐	๒๓๓
มากกว่า ๔๑๐	๑๙

ตารางที่ ๓๖ ระยะร่วงเสา ระยะแคบสุด ระยะกว้างสุด ของบ้านภาคเหนือ

ระยะร่วงเสา (เมตร)	ระยะแคบ		ระยะกว้าง	
	จำนวน	%	จำนวน	%
๐ - ๒ และต่ำกว่า	๐๖๔	๔๓	๐๔	๔
๓ - ๔ "	๐๔	๐๗	๐๖๐	๔๐
๕ - ๖ "	-	-	๐๓	๔
มากกว่า ๖ เมตร	-	-	๒	๐
ไม่ตอบ	-	-	-	-
รวม	๐๔๔	๐๐	๐๔๔	๐๐

ตารางที่ ๓๒ ระยะช่วงเสา, ระยะแคบสุด, ระยะกว้างสุด ของบ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ระยะช่วงเสา (เมตร)	ระยะแคบ		ระยะกวาง	
	จำนวน	%	จำนวน	%
๑ — ๒ และต่ำกว่า	๑๘	๕๘	๖	๑
๓ — ๔ "	๗๒	๓๙	๑๖๕	๘๙
๕ — ๖ "	—	—	๑๕	๘
มากกว่า ๖ เมตร	—	—	—	—
ไม่ตอบ	๔	๒	๓	๒
รวม	๑๘๕	๑๐๐	๑๘๕	๑๐๐

ตารางที่ ๕๓ ช่วงเสา, ระยะแคบสุด, ระยะกว้างสุด ของบ้านภาคกลาง

ระยะช่วงเสา (เมตร)	ระยะแคบ		ระยะกว้าง	
	จำนวน	%	จำนวน	%
๑ – ๒ และต่ำกว่า	๑๕๖	๘๐	๑๓	๗
๓ – ๔ "	๓๙	๒๐	๑๖๖	๘๕
๕ – ๖ "	–	–	๑๖	๘
มากกว่า ๖ เมตร	–	–	–	–
ไม่ตอบ	–	–	–	–
รวม	๑๙๕	๑๐๐	๑๙๕	๑๐๐

ตารางที่ ๓๖.๔ ระยะช่วงเสา, ระยะแคบสุด, ระยะกว้างสุด ของบ้านภาคใต้

ระยะช่วงเสา (เมตร)	ระยะแคบ		ระยะกว้าง	
	จำนวน	%	จำนวน	%
๑ – ๒ และต่ำกว่า	๕๓	๕๖	๖	๖
๓ – ๔ "	๔๑	๔๓	๗๖	๘๐
๕ – ๖ "	๑	๑	๑๒	๑๓
มากกว่า ๖ เมตร	–	–	๑	๑
ไม่ตอบ	–	–	–	–
รวม	๙๕	๑๐๐	๙๕	๑๐๐

ตารางที่ ๓.๑ ระยะความสูงของพื้นบ้าน (ภาคเหนือ)

ความสูง	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า ๒๐ ซม.	๓	๒
๒๐ - ๖๙ ซม.	๑๕	๑๐
๗๐ - ๑๑๙ ซม.	๓๕	๒๓
๑๒๐ - ๑๖๙ ซม.	๔๘	๓๒
๑๗๐ - ๒๑๙ ซม.	๒๓	๑๖
สูงกว่า ๒๒๐ ซม.	๒๓	๑๖
ไม่ตอบ	๒	๑
รวมจำนวนบ้านที่สำรวจ	๑๔๙	๑๐๐

ตารางที่ ๓๓ ระยะความสูงของพื้นบ้าน (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

ความสูง	จำนวน	%
ต่ำกว่า ๖๐ ซม.	๓	๒
๖๐ – ๖๙ "	๓	๒
๗๐ – ๑๑๙ "	๑๐	๘
๑๒๐ – ๑๖๙ "	๓๕	๑๙
๑๗๐ – ๒๑๙ "	๘๓	๔๕
สูงกว่า ๒๒๐ ซม.	๔๗	๒๕
ไม่ทราบ	๔	๒
รวมจำนวนบ้านที่สำรวจ	๑๘๐	๑๐๐

ตารางที่ ๓๓ ระยะความสูงของที่บ้าน (ภาคกลาง)

ช่วงความสูง	จำนวน	%
ต่ำกว่า ๖๐ ซม.	๔	๔
๖๐ – ๖๙ "	๘	๘
๗๐ – ๑๐๙ "	๖๘	๑๖
๑๖๐ – ๑๖๙ "	๕๔	๖๔
๑๗๐ – ๒๐๙ "	๓๖	๓๗
สูงกว่า ๒๑๐ ซม.	๖๐	๑๐
ไม่ตอบ	๗	๔
รวมจำนวนบ้านที่สำรวจ	๑๙๔	๑๐๐

ตารางที่ ๓๓.๔ ระยะความสูงของพื้นบ้าน (ภาคใต้)

ความสูง	จำนวน	%
ต่ำกว่า ๒๐ ซม.	๒๗	๒๘
๒๐ – ๖๐ ซม.	๑๔	๑๕
๗๐ – ๑๑๙ ซม.	๓๗	๓๙
๑๒๐ – ๑๖๙ ซม.	๑๓	๑๔
๑๗๐ – ๒๑๙ ซม.	๒	๒
สูงกว่า ๒๒๐ ซม.	๒	๒
รวมจำนวนบ้านที่สำรวจ	๙๔	๑๐๐

ตารางที่ ๓๔.๑ลักษณะวัสดุประกอบที่ใช้ทำพื้น (ภาคเหนือ)

วัสดุที่ใช้	จำนวน	%
ใช้ดินเป็นพื้น (ลักษณะบ้านติดดิน)	๓	๒
ใช้ไม้แปรรูป	๑๐๖	๗๑
ใช้ไม้แปรรูปและไม้ไผ่	๑๑	๗
ใช้ไม้แปรรูปและคอนกรีต	๑	(๑)
ใช้ไม้ไผ่	๒๘	๑๙
รวมจำนวนบ้านที่สำรวจ	๑๔๙	๑๐๐

ตารางที่ ๓๔.๒ลักษณะวัสดุประกอบที่ใช้ทำพื้น (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

วัสดุที่ใช้	จำนวน	%
ใช้ดินเป็นพื้น (ลักษณะบ้านติดดิน)	๔	๒
ใช้ไม้แปรรูป	๑๘๐	๙๗
ใช้ไม้แปรรูปและไม้ไผ่	–	–
ใช้ไม้แปรรูปและคอนกรีต	๑	๑
ใช้ไม้ไผ่	–	–
รวมจำนวนบ้านที่สำรวจ	๑๘๕	๑๐๐

ตารางที่ ๓๔๓ ลักษณะวัสดุประกอบที่ใช้ทำพื้น (ภาคกลาง)

วัสดุที่ใช้	จำนวน	%
ใช้ดินเป็นพื้น (ลักษณะบ้านติดดิน)	๒	๑
ใช้ไม้แปรรูป	๑๘๑	๙๓
ใช้ไม้แปรรูปและไม้ไผ่	๓	๒
ใช้ไม้แปรรูปและคอนกรีต	๑	(๑)
ใช้ไม้ไผ่	๘	๔
รวมจำนวนบ้านที่สำรวจ	๑๙๕	๑๐๐

ตารางที่ ๓๔๔ ลักษณะวัสดุประกอบที่ใช้ทำพื้น (ภาคใต้)

วัสดุที่ใช้	จำนวน	%
ใช้ดินเป็นพื้น (ลักษณะบ้านติดดิน)	๒๓	๒๔
ใช้ไม้แปรรูป	๓๗	๓๙
ใช้ไม้แปรรูปและไม้ไผ่	๕	๕
ใช้ไม้แปรรูปและคอนกรีต	๑๖	๑๗
ใช้ไม้ไผ่	๑๔	๑๕
รวมจำนวนบ้านที่สำรวจ	๙๕	๑๐๐

ตารางที่ ๓๕.๑ลักษณะวัสดุประกอบที่ใช้ทำผนัง (ภาคเหนือ)

วัสดุที่ใช้	จำนวน	%
ใช้ไม้แปรรูป	๗๕	๕๐
ใช้ใบจาก หรือหญ้าคา หรือตองตึง	๔	๓
ใช้ไม้ไผ่ (ฟาก)	๓๑	๒๑
ใช้ไม้ไผ่และกระดาษ	๑๐	๗
ใช้ไม้ไผ่และใบจาก	๓	๒
ใช้ไม้แปรรูปและสังกะสี	๕	๓
ใช้ไม้แปรรูปและใบจาก	๒	๑
ใช้ไม้แปรรูปและไม้ไผ่	๑๔	๑๒
อื่น ๆ	๑	(๑)
รวมจำนวนบ้านที่สำรวจ	๑๔๙	๑๐๐

ตารางที่ ๓๕.๒ลักษณะวัสดุประกอบที่ใช้ทำผนัง (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

วัสดุที่ใช้	จำนวน	%
ใช้ไม้แปรรูป	๑๐๕	๖๒
ใช้ไม้กับไม้ไผ่	๑๓	๗
ใช้ไม้กับสังกะสี	๖	๓
ใช้ไม้กับใบจาก	๑๐	๖
ใช้ไม้ไผ่	๒๐	๑๑
ใช้ไผ่กับใบจาก	๕	๓
ใช้ไผ่กับสังกะสี	๒	๑
ใช้ใบจาก	๘	๔
อื่น ๆ	๖	๓
รวมจำนวนบ้านที่สำรวจ	๑๘๕	๑๐๐

ตารางที่ ๓๔.๓ ลักษณะวัสดุประกอบที่ใช้ทำฝนัง (ภาคกลาง)

วัสดุที่ใช้	จำนวน	%
ใช้ไม้แปรรูป	๑๑๖	๕๘
ใช้สังกะสี	๔	๒
ใช้ใบจากเรือนผู้กา	๑๖	๘
ใช้ไม้ไผ่เรียงเดี่ยว	๒๗	๑๔
ใช้ไม้แปรรูปและสังกะสี	๓	๒
ใช้ไม้แปรรูปและใบจาก	๕	๓
ใช้ไม้แปรรูปและไม้ไผ่	๕	๓
อื่น ๆ	๑๑	๕
รวมจำนวนบ้านที่สำรวจ	๑๕๖	๑๐๐

ตารางที่ ๓๔.๔ ลักษณะวัสดุประกอบที่ใช้ทำฝนัง (ภาคใต้)

วัสดุที่ใช้	จำนวน	%
ใช้ไม้แปรรูป	๑๘	๑๙
ใช้ไม้กับไม้ไผ่	๖	๖
ใช้ไม้กับสังกะสี	๓	๓
ใช้ไม้กับอิฐ	๘	๘
ใช้ไม้ไผ่	๑๙	๒๑
ใช้ไม้กับใบจาก	๖	๖
ใช้ไม้ไผ่กับสังกะสี	๑	๑
ใช้สังกะสีกับใบจาก	๔	๔
ใช้สังกะสีกับอิฐ	๑	๑
ใช้สังกะสี	๙	๙
ใช้ใบจาก	๒๓	๒๕
รวมจำนวนบ้านที่สำรวจ	๙๕	๑๐๑

ตารางที่ ๓๖.๑ลักษะวัสดุประกอบที่ใช้ทำหลังคา (ภาคเหนือ)

วัสดุที่ใช้	จำนวน	%
ใช้สังกะสี	๓๖	๖๔
ใช้ใบจาก ใบจาก หรือทางตึง	๗๓	๔๙
ใช้กระเบื้อง	๑๗	๑๒
ใช้สังกะสีและใบจาก	๑๘	๑๖
ใช้กระเบื้องและสังกะสี	๒	๑
อื่น ๆ	๓	๒
รวมจำนวนบ้านที่สำรวจ	๑๔๙	๑๐๑

ตารางที่ ๓๖.๒ลักษะวัสดุประกอบที่ใช้ทำหลังคา (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

วัสดุที่ใช้	จำนวน	%
ใช้สังกะสี	๑๒๕	๖๗
ใช้ใบจาก	๒๔	๑๖
ใช้กระเบื้อง	๑	๑
ใช้สังกะสีและใบจาก	๒๓	๑๒
ใช้กระเบื้องและสังกะสี	๒	๑
อื่น ๆ	๕	๓
รวม จำนวนบ้านที่สำรวจ	๑๘๕	๑๐๐

ตารางที่ ๓๖.๓ ลักษณะวัสดุประกอบที่ใช้ทางลังคา (ภาคกลาง)

วัสดุที่ใช้	จำนวน	%
ใช้สังกะสี	๑๑๔	๕๘
ใช้ใบจากหรือหญ้าคา	๔๒	๒๑
ใช้กระเบื้อง	๑๓	๗
ใช้สังกะสีและใบจาก	๑๗	๙
ใช้กระเบื้องและสังกะสี	๔	๒
อื่น ๆ	๕	๓
รวมจำนวนบ้านที่สำรวจ	๑๙๔	๑๐๐

ตารางที่ ๓๖.๔ ลักษณะวัสดุประกอบที่ใช้ทางลังคา (ภาคใต้)

วัสดุที่ใช้	จำนวน	%
ใช้สังกะสี	๒๙	๓๑
ใช้ใบจากหรือหญ้าคา	๔๙	๕๑
ใช้กระเบื้อง	๕	๕
ใช้สังกะสีและใบจาก	๑๑	๑๒
ใช้กระเบื้องและสังกะสี	—	—
อื่น ๆ	๑	๑
รวมจำนวนบ้านที่สำรวจ	๙๕	๑๐๐

ตารางที่ ๓๗.๑ลักษณะวัสดุประกอบใช้ทำหน้าต่าง ฝาเพดาน (ภาคเหนือ)

วัสดุที่ใช้	หน้าต่าง		ฝาเพดาน	
	จำนวน	%	จำนวน	%
ใช้วัสดุไม้แปรรูป	๔๖	๖๔	๔	๖
ใช้วัสดุไม้ไผ่	–	–	๑	(๑)
ใช้วัสดุกระเบื้องกระดาษ	–	–	๓	(๖)
ใช้วัสดุสังกะสี	๑	(๑)	–	–
ใช้วัสดุใบจาก หรือหญ้าคา	–	–	–	–
ไม่ใช้วัสดุใดโดยเปิดโล่ง	๔	๕	๗	–
ไม่มี หรือ ไม่ตอบ	๔๘	๖๖	๑๔๑	๔๕
รวมจำนวนบ้านที่สำรวจ	๑๔๔	๑๐๐	๑๔๔	๑๐๐

ตารางที่ ๓๗.๒ลักษณะวัสดุประกอบใช้ทำหน้าต่าง (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

วัสดุที่ใช้	จำนวน	%
ใช้วัสดุไม้แปรรูป	๔๘	๓๖
ใช้วัสดุไม้ไผ่	๑	๑
ใช้วัสดุกระเบื้องกระดาษ	–	–
ใช้วัสดุสังกะสี	๑	๑
ใช้วัสดุใบจากหรือหญ้าคา	–	–
ไม่ใช้วัสดุใดโดยเปิดโล่ง	๑๓	๗
ไม่มี หรือ ไม่ตอบ	๑๐๔	๕๔
รวม	๑๔๕	๑๐๐

หมายเหตุ - ภาคตะวันออกเฉียงเหนือในการสำรวจ ไม่พบบ้านที่มีฝาเพดาน

ตารางที่ ๓๗.๓ลักษณะวัสดุประกอบใช้ทำหน้าต่าง ฝาเพดาน (ภาคกลาง)

วัสดุที่ใช้	หน้าต่าง		ฝาเพดาน	
	จำนวน	%	จำนวน	%
ใช้วัสดุไม้แปรรูป	๔๔	๘๘	๔	๒
ใช้วัสดุกระจก	๓	๖	—	—
ใช้วัสดุกระเบื้องกระดาษ	—	—	๓	๑
ใช้วัสดุสังกะสี	๓	๔	—	—
ใช้วัสดุใบจาก หรือ หญ้าคา	๓	๖	—	—
ไม่ใช้วัสดุใด โดยเปิดโล่ง	๓	๔	—	—
ไม่มี หรือ ไม่ทราบ	๘๐	๘๗	๑๘๘	๙๔
รวมจำนวนบ้านที่สำรวจ	๑๙๕	๑๐๐	๑๙๕	๑๐๐

ตารางที่ ๓๗.๔ลักษณะวัสดุประกอบใช้ทำหน้าต่าง (ภาคใต้)

วัสดุที่ใช้	หน้าต่าง	
	จำนวน	%
ใช้วัสดุไม้แปรรูป	๒๓	๒๔
ใช้วัสดุไม้ไผ่	๒	๒
ใช้วัสดุกระเบื้องกระดาษ	—	—
ใช้วัสดุสังกะสี	๖	๖
ใช้วัสดุใบจาก หรือ หญ้าคา	—	—
ไม่ใช้วัสดุใด โดยเปิดโล่ง	๘	๘
ไม่มี หรือ ไม่ทราบ	๕๙	๖๓
รวม	๙๘	๑๐๐

หมายเหตุ ภาคใต้ ในการสำรวจ ไม่พบบ้านที่มีฝาเพดาน

ตารางที่ ๓๘.๑ลักษณะวัสดุประกอบใช้ทำบันได (ภาคเหนือ)

วัสดุที่ใช้	จำนวน	ร้อยละ
ใช้วัสดุไม้	๑๒๘	๘๖
ใช้วัสดุไม้ไผ่	๑	(๑)
ไม่ต้องใช้บันได	๒๐	๑๓
รวมจำนวนบ้านที่สำรวจ	๑๔๙	๑๐๐

ตารางที่ ๓๘.๒ลักษณะวัสดุประกอบใช้ทำบันได (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

วัสดุที่ใช้	จำนวน	ร้อยละ
ใช้วัสดุไม้	๑๕๑	๘๒
ใช้วัสดุไม้ไผ่	๒๔	๑๓
อื่น ๆ ที่ไม่ต้องใช้บันได	๑๐	๕
รวม	๑๘๕	๑๐๐

ตารางที่ ๓๘.๓ ลักษณะวัสดุประกอบใช้ทำบันได (ภาคกลาง)

วัสดุที่ใช้	จำนวน	%
ใช้วัสดุไม้	๑๖๐	๘๓
ใช้วัสดุไม้ไผ่	๑๐	๕
ไม่ต้องใช้บันได	๒๔	๑๒
รวมจำนวนบ้านที่สำรวจ	๑๙๕	๑๐๐

ตารางที่ ๓๘.๔ ลักษณะวัสดุประกอบใช้ทำบันได (ภาคใต้)

วัสดุที่ใช้	จำนวน	%
ใช้วัสดุไม้	๕๑	๕๘
ใช้วัสดุไม้ไผ่	—	—
ไม่ต้องใช้บันได	๔๔	๔๒
รวมจำนวนบ้านที่สำรวจ	๙๕	๑๐๐

ตารางที่ ๓๔.๑การขนส่งวัสดุ (ภาคเหนือ)

การขนส่ง	จำนวน	%
โดยรถบรรทุก	๑๒	๔
โดยเกวียนและรถบรรทุก	๓๓	๒๒
โดยเกวียน	๖๘	๔๖
โดยสัตว์เลี้ยงและเกวียน	๔	๒
โดยแบกมาเอง	๒๒	๑๕
อื่น ๆ	๑๐	๗
รวมจำนวนบ้านที่สำรวจ	๑๔๙	๑๐๐

ตารางที่ ๓๔.๒การขนส่งวัสดุ (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

การขนส่ง	จำนวน	%
โดยรถบรรทุก	๒๗	๑๕
โดยเรือ	๒	๑
โดยเกวียน	๗๑	๓๘
โดยเกวียนและรถ	๔๔	๒๔
โดยแบกมาเอง	๑๖	๙
อื่น ๆ	๒๕	๑๓
รวม	๑๘๕	๑๐๐

ตารางที่ ๓๙.๓ การขนส่งวัสดุ (ภาคกลาง)

การขนส่ง	จำนวน	%
โดยรถบรรทุก	๒๘	๑๔
โดยเรือ	๘๗	๔๔
โดยเกวียน	๓๑	๑๖
โดยสัตว์เลี้ยง	๙	๓
อื่น ๆ	๑๙	๑๐
ไม่ทราบ หรือ ไม่ตอบ	๒๕	๑๓
รวมจำนวนบ้านที่สำรวจ	,๑๔๕	๑๐๐

ตารางที่ ๓๙.๔ การขนส่งวัสดุ (ภาคใต้)

การขนส่ง	จำนวน	%
โดยรถบรรทุก	๖๖	๗๐
โดยเรือ	๑๕	๑๖
โดยเกวียน	๑	๑
โดยเรือ และรถ	๕	๕
โดยแบกมาเอง	๗	๗
อื่น ๆ	๑	๑
รวม	๙๕	๑๐๐

ตารางที่ ๔๐.๗ ครุภัณฑ์บริเวณห้องนอน (ภาคเหนือ)

ครุภัณฑ์	จำนวน	%
เตียง	๑๐	๗
โต๊ะ	๑๐	๗
เก้าอี้	๖	๔
ตู้เสื้อผ้า	๑๓๑	๘๘
หิ้งห้อยเสื้อผ้า	๑๓๗	๙๒
อื่น ๆ	๗๖	๔๘
	๒๔	๑๖
	๔๘	๓๖

จำนวนบ้านที่ทำการสำรวจ ๑๔๘ หลัง

ตารางที่ ๔๐.๘ครุภัณฑ์บริเวณห้องนอน (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

ครุภัณฑ์	จำนวน	%
เตียง	๖	๓
โต๊ะ	๕	๓
เก้าอี้	๔	๒
ตู้เสื้อผ้า	๑๑๐	๕๖
หิ้งห้อยเสื้อผ้า	๑๔๔	๔๔
อื่น ๆ	๕๐	๒๗
	๔	๔
	๓๖	๔๑

จำนวนบ้านที่ทำการสำรวจ ๑๔๕ หลัง

ตารางที่ ๔๐๑ครุภัณฑ์บริเวณห้องนอน (ภาคกลาง)

ครุภัณฑ์	จำนวน	%
เตียง	๕๐	๒๖
โต๊ะ	๑๐	๕
เก้าอี้	๑๐	๕
ฟูก	๑๑๘	๖๑
เสื่อ	๑๖๘	๘๖
หิ้ง	๔๘	๒๕
ตู้เสื้อผ้า	๖๐	๓๑

จำนวนบ้านที่ทำการสำรวจ ๑๙๕ หลัง

ตารางที่ ๔๐๒ครุภัณฑ์บริเวณห้องนอน (ภาคใต้)

ครุภัณฑ์	จำนวน	%
เตียง	๓๐	๓๑
โต๊ะ	๑๕	๑๖
เก้าอี้	๑๔	๑๕
ฟูก	๔๔	๔๖
เสื่อ	๘๖	๙๐
หิ้ง	๓๖	๓๘
ตู้เสื้อผ้า	๒๘	๒๙
อื่น ๆ	๔๑	๔๓

จำนวนบ้านที่ทำการสำรวจ ๙๕ หลัง

ตารางที่ ๔๑.๑ครุภัณฑ์บริเวณเนื้อที่เอนกประสงค์ (ภาคเหนือ)

ครุภัณฑ์	จำนวน	%
วิทยุ	๑๐๖	๗๑
โต๊ะ	๒๖	๑๕
เก้าอี้	๒๐	๑๔
ที.วี.	๑	(๑)
จักรเย็บผ้า	๑๑	๗
หิ้ง	๕๑	๓๔
ตู้	๑๖	๑๑
อื่น ๆ	๔๐	๒๗

จำนวนบ้านที่ทำการสำรวจ ๑๕๔ หลัง

ตารางที่ ๔๑.๒ครุภัณฑ์บริเวณเนื้อที่เอนกประสงค์ (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

ครุภัณฑ์	จำนวน	%
หิ้ง	๕๓	๒๔
วิทยุ	๑๑๑	๖๐
ที.วี.	๒	๑
จักรเย็บผ้า	๘	๔
โต๊ะ	๑๐	๕
เก้าอี้	๑๑	๖
ตู้	๙	๕
อื่น ๆ	๖๔	๓๓

จำนวนบ้านที่ทำการสำรวจ ๑๘๕ หลัง

ตารางที่ ๔๑.๓ครุภัณฑ์บริเวณเนื้อที่อเนกประสงค์ (ภาคกลาง)

ครุภัณฑ์	จำนวน	%
หิ้ง	๔๗	๒๔
วิทยุ	๑๕๑	๗๗
ที.วี.	๑๑	๖
จักรเย็บผ้า	๒๒	๑๑
โต๊ะ	๒๓	๑๒
เก้าอี้	๑๙	๑๐
ตู้	๒๓	๑๒

จำนวนบ้านที่ทำการสำรวจ ๑๙๕ หลัง

ตารางที่ ๔๑.๔ครุภัณฑ์บริเวณเนื้อที่อเนกประสงค์ (ภาคใต้)

ครุภัณฑ์	จำนวน	%
หิ้ง	๓๘	๔๑
วิทยุ	๖๓	๖๖
ที.วี.	๑	๑
จักรเย็บผ้า	๑๕	๑๖
โต๊ะ	๒๖	๒๗
เก้าอี้	๒๕	๒๖
ตู้	๑๔	๑๕
อื่น ๆ	๑๗	๑๘

จำนวนบ้านที่ทำการสำรวจ ๙๕ หลัง

ตารางที่ ๔๖ ครุภัณฑ์บริเวณห้องครัว (ภาคเหนือ)

ครุภัณฑ์	จำนวน	%
ตู้กับข้าว	๕๗	๓๘
เตาถ่าน	๑๔๗	๙๙
ที่เก็บถ่าน	๙๐	๖๐
ตุ่ม	๑๐๖	๗๑
ถ้วย จาน ชาม	๑๔๙	๑๐๐
กะละมัง	๑๓๙	๙๓
อ่างน้ำขาว	๑๑๖	๗๘
โม่	๑๘	๑๒
ชั้นวางของ	๗๙	๕๓
โต๊ะ	๑๔	๙
เก้าอี้	๑๕	๑๐
อื่น ๆ	๑๙	๑๓

จำนวนบ้านที่ทำการสำรวจ ๑๔๙ หลัง

ตารางที่ ๔๓. ๒ครุภัณฑ์บริเวณห้องครัว (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

ครุภัณฑ์	จำนวน	%
ตู้กับข้าว	๖๖	๓๖
เตาถ่าน	๑๘๑	๙๘
ที่เก็บถ่าน	๑๓๙	๗๕
ตุ่ม	๑๖๗	๙๐
ถ้วย จาน ชาม	๑๘๕	๑๐๐
กะละมัง	๑๕๙	๘๖
อ่างน้ำข้าว	๑๔๐	๗๖
โม่	๖	๓
ชั้นวางของ	๓๗	๒๐
โต๊ะ	๕	๓
เก้าอี้	๒	๑
อื่น ๆ	๓๓	๑๙

จำนวนบ้านที่ทำการสำรวจ ๑๘๕ หลัง

ตารางที่ ๔๖.๓ครุภัณฑ์บริเวณห้องครัว (ภาคกลาง)

ครุภัณฑ์	จำนวน	%
ตู้กับข้าว	๑๒๓	๖๓
เตาถ่าน	๑๙๕	๑๐๐
ที่เก็บถ่าน	๑๑๔	๕๘
ตุ่ม	๑๓๙	๗๑
ถ้วย จาน ชาม	๑๙๕	๑๐๐
กะละมัง	๑๕๑	๗๗
อ่างน้ำข้าว	๑๓๑	๖๗
โม่	๕๕	๒๘
ชั้นวางของ	๒๓	๑๒
โต๊ะ	๑๓	๗
เก้าอี้	๑๐	๕

จำนวนบ้านที่ทำการสำรวจ ๑๙๕ หลัง

ตารางที่ ๔๖.๔ครุภัณฑ์บริเวณห้องครัว (ภาคใต้)

ครุภัณฑ์	จำนวน	%
ตู้กับข้าว	๒๗	๒๘
เตาถ่าน	๔๓	๔๘
ที่เก็บถ่าน	๖๙	๗๓
ตุ่ม	๗๘	๘๒
ถ้วย จาน ชาม	๙๕	๑๐๐
กะละมัง	๙๐	๙๕
อ่างน้ำข้าว	๕๐	๕๓
โม่	๑๒	๑๓
ชั้นวางของ	๖๖	๖๙
โต๊ะ	๓๒	๓๔
เก้าอี้	๒๖	๒๗
อื่น ๆ	๙	๙

จำนวนบ้านที่ทำการสำรวจ ๙๕ หลัง

<u>ลักษณะดินฟ้าอากาศของประเทศไทย</u>

ลักษณะดินฟ้าอากาศโดยทั่วไป ดินฟ้าอากาศของประเทศไทยอยู่ภายใต้อิทธิพลของลมมรสุม มีมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งพัดอยู่ในระหว่างเดือนพฤศจิกายน จนถึง เดือนกุมภาพันธ์ ตลอดช่วงนี้จะมีอากาศเย็นและแห้งจากแผ่นดินใหญ่ในประเทศจีนพัดเข้าสู่ประเทศไทย และมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ซึ่งพักอยู่ในระหว่างเดือนพฤษภาคม จนถึง เดือน กันยายน มรสุมนี้จะนำกระแสอากาศอุ่นและชื้นจากมหาสมุทรอินเดียเข้ามาทำให้ฝนตกทั่วไปในประเทศไทย นอกจากนั้นยังมีกระแสลมอีกกระแสหนึ่งพัดจากทะเลจีนใต้เข้าสู่อาวไทย และประเทศไทยในทางทิศใต้ และตะวันตกเฉียงใต้ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ จนถึง เดือนเมษายน ซึ่งเป็นระยะที่มีอากาศร้อน และแล้งทั่วประเทศ

ฤดูกาล แบ่งออกเป็น ๓ ฤดู ดังนี้ .—

<u>ฤดูฝน</u> เริ่มเมื่อมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดเข้าสู่ประเทศไทย ซึ่งเริ่มประมาณกลางเดือนพฤษภาคม และจะไปหมดเอาประมาณกลางเดือนตุลาคม เป็นฤดูที่มีระยะเวลานาน ประมาณ ๕ เดือน แต่ในภาคใต้ ในเดือนตุลาคม และพฤศจิกายน ยังมีฝนตกหนาแน่นอยู่

ในตอนเหนือของประเทศ คือตั้งแต่ภาคกลางขึ้นไป ฝนจะตกชุกในเดือนสิงหาคม และ กันยายน ส่วนตอนใต้ของประเทศ คือตั้งแต่กันอาวไทยลงไป ฝนจะตกชุกในเดือนตุลาคม ตั้งแต่กลางเดือนตุลาคม เป็นต้นไป เป็นระยะที่ลมจะเปลี่ยนจากตะวันตกเฉียงใต้ เป็นตะวันออกเฉียงเหนือ ฝนจะน้อยลงเป็นลำดับ โดยจะเริ่มขาดทางภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือก่อน ในตอนปลายเดือนตุลาคม ฝนทางภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียง-เหนือจะหมดลง และจะตกประปรายในภาคกลาง กลุ่มฝนส่วนใหญ่จะไปตกในอาวไทยและภาคใต้ในเดือนพฤศจิกายน ฤดูฝนในตอนเหนือประเทศไทย สิ้นสุดลงตั้งแต่เดือนนี้เป็นต้นไป

ในภาคใต้ ฤดูฝนมีลักษณะแตกต่างจากภาคอื่น ๆ โดยจะมีฝนเป็น ๒ ช่วง ช่วงหนึ่งจะอยู่ในระยะมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ คือจากเดือนพฤษภาคม ถึงเดือนตุลาคม จะมีฝนตกชุกทางฝั่งตะวันตกของภาค ซึ่งเป็นด้านรับมรสุมตะวันตกเฉียงใต้เต็มที่ ส่วนอีกช่วงหนึ่ง อยู่ในระยะมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ จากเดือนพฤศจิกายน ถึงเดือนกุมภาพันธ์ จะมีฝนตกชุกทางฝั่งตะวันออกของภาค ซึ่งเป็นด้านที่รับลมมรสุม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ตั้งแต่จังหวัดชุมพรลงไปทางใต้

<u>ฤดูหนาว</u> เริ่มต้นประมาณเดือนพฤศจิกายน จะถึงประมาณกลางเดือนกุมภาพันธ์ เมื่อมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือพัดเข้าสู่ประเทศไทย มีระยะเวลาประมาณ ๓ เดือน ฤดูหนาวในประเทศไทยมีลักษณะแตกต่างกันในภาคต่าง ๆ ของประเทศ ในภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อากาศเย็นจากประเทศจีนพัดมาถึงสองภาคนี้ก่อน อากาศเย็นยังรักษาคุณสมบัติความหนาวเย็นไว้ได้มาก ภาคทั้งสองจึงหนาวเย็นจริง ๆ ในฤดูหนาว อากาศเย็นมากในระหว่าง

เดือนธันวาคม และมกราคม ส่วนในภาคกลาง อากาศเย็นซึ่งพัฒนาได้คลายความหนาวเย็นลง อุณหภูมิอากาศได้สูงขึ้นเนื่องจากอิทธิพลของอากาศท้องถิ่น ฉะนั้น ภาคกลางจึงมีลักษณะอากาศไม่สู้หนาวเย็นในฤดูหนาว ส่วนภาคใต้เนื่องจากมีฝั่งทะเลอยู่ทางด้านตะวันออกและตะวันตก กระแสลมฝ่ายเหนือต้องพัดผ่านทะเล ทำให้เกิดอากาศคลายความเย็นหมดไป และยังรับเอาความร้อนและความชื้นของอากาศทะเลเข้าไว้อีก ฉะนั้น ในภาคใต้จะมีลักษณะของอากาศหนาวเย็นของลมฝ่ายเหนืออยู่น้อยที่สุด

ฤดูร้อน เมื่อมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือกำลังลงในเดือนกุมภาพันธ์ กระแสลมจากทะเลจีนใต้ก็เริ่มพัดเข้าสู่ประเทศไทย ในทางทิศใต้หรือตะวันออกเฉียงใต้ และระยะนี้เป็นเวลาที่ดวงอาทิตย์อยู่ในละติจูดของประเทศไทย จึงเป็นระยะที่อากาศร้อนอบอ้าวมาก เริ่มตั้งแต่ประมาณกลางเดือนกุมภาพันธ์ ถึงประมาณกลางเดือนพฤษภาคม อากาศจะร้อนมากระหว่างปลายเดือนเมษายน กับต้นเดือนพฤษภาคม

อุณหภูมิ อุณหภูมิสูงสุดโดยทั่วไป มีค่าระหว่าง ๓๓ – ๓๔ องศาเซลเซียส ในเดือนเมษายน อุณหภูมิต่ำสุด ในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เฉลี่ยประมาณ ๑๖°C ภาคกลางอุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ยประมาณ ๒๐°C ส่วนภาคใต้จะอบอุ่นอยู่ตลอดปี เนื่องจากอยู่ใกล้ทะเล ในฤดูหนาวอุณหภูมิเฉลี่ยประมาณ ๒๐°C ในฤดูร้อนอุณหภูมิเฉลี่ยประมาณ ๒๗°C

<u>ลักษณะพื้นที่และสิ่งแวดล้อม</u>

<u>ภาคเหนือ</u> ลักษณะภูมิประเทศของภาคเหนือมีภูเขามากกว่าภาคใด ๆ ในประเทศไทย มีภูเขาสลับซับซ้อนหลายอยู่ในแนวเหนือ – ใต้ เป็นต้นเหตุที่ทำให้มีฝนตกชุกในภาคเหนือ เมื่อมรสุมตะวันตกเฉียงใต้จากอ่าวเบงกอลพัดเข้าสู่ประเทศไทย ก็ปะทะกับเทือกเขาเหล่านี้ ทำให้เกิดฝนตกได้มาก และเป็นต้นกำเนิดของแม่น้ำสำคัญ น้ำหมดเกิดจากน้ำป่าไหลบ่าอย่างรวดเร็ว และแห้งเร็ว ลักษณะดิน แข็ง ร่วน

ลมผิวพื้น ตั้งแต่กลางเดือนตุลาคมเป็นต้นไป จนถึง เดือนมกราคม – ลมผิวพื้นส่วนมากเป็นลมจากทิศเหนือและทิศตะวันออกเฉียงเหนือ และค่อย ๆ เปลี่ยนเป็นลมฝ่ายใต้ ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ในฤดูร้อนลมจะพัดมาจากทิศใต้ และค่อย ๆ เปลี่ยนไปทางตะวันตกเฉียงใต้ ในประมาณกลางเดือนพฤษภาคม ความเร็วสูงสุดเฉลี่ยในภาคนี้ประมาณ ๕๖ กิโลเมตร ต่อชั่วโมง (๓๐.๕ นอต)

<u>ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ</u> ภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นที่ราบสูง ลักษณะผิวพื้นดินโดยทั่วไปเป็นดินร่วนปนทราย ส่วนใต้ดินระดับไม่สู้ลึก เป็นดินกะถอนหรือหินทราย ตะแคงลาดลงไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ลักษณะพื้นดินไม่เก็บรับน้ำ เมื่อฝนตกน้ำจะไหลเทลงสู่ตอนน้ำสำคัญอย่างรวดเร็ว ถ้าฝนตกติดต่อกันหลายวัน ก็ทำให้ระดับน้ำในแม่น้ำสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว ถ้าฝนไม่ตกเป็นระยะเวลานานสัก ๒ – ๓ สัปดาห์ ก็เกิดการแห้งแล้งขึ้นทั่วไป ทั้งนี้ เนื่องด้วยอิทธิพลของลักษณะพื้นภูมิประเทศเป็นมูลเหตุสำคัญ

ลมผิวพื้นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจน จากทิศเหนือ หรือตะวันออกเฉียง-เหนือ ในเดือนพฤศจิกายน ถึง มกราคม เป็นทิศตะวันออก และตะวันออกเฉียงใต้ ในเดือนกุมภาพันธ์ มีนาคม และเมษายน แล้วเป็นทิศใต้และตะวันตกเฉียงใต้ หรือทิศตะวันตก ในเดือนพฤษภาคม เป็นต้นไป แล้วทิศทางลมจึงจะกลับเป็นทิศตะวันออกเฉียงเหนืออีกในเดือนตุลาคม ความเร็วลมสูงสุดเฉลี่ย ๔๐ – ๖๑ กิโลเมตร ต่อชั่วโมง (๒๒ – ๓๓ น็อต)

<u>ภาคกลาง</u> ภูมิประเทศของภาคกลางเป็นที่ราบลุ่ม มีแม่น้ำเจ้าพระยาเปรียบเสมือนเส้นโลหิตใหญ่หล่อเลี้ยงที่ราบลุ่มภาคกลางให้มีความอุดมสมบูรณ์ โดยนอกจากจะหาน้ำมาหล่อเลี้ยงเรือกสวนไร่นาแล้ว ยังนำโคลนตมปะปนมาพอกพูนเนื้อดินในภาคกลางให้เป็นปุ๋ยธรรมชาติสำหรับการกสิกรรมอีกด้วย ลักษณะดิน อ่อน เหนียว ระดับสูงกว่าน้ำทะเลเฉลี่ย ๑ – ๕๐ เมตร น้ำท่วมเกิดจากน้ำฝนและน้ำเอ่อจากแม่น้ำ ท่วมเออยู่เป็นเวลานาน และแห้งช้ามาก

ลมผิวพื้น มรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ จะเริ่มเข้าปกคลุมในระยะตอนกลางเดือนตุลาคม และจะหมดกำลังในเดือนกุมภาพันธ์ ทิศทางของลมผิวพื้นส่วนใหญ่จะมาจากทิศเหนือ ตะวันออกเฉียงเหนือ และตะวันออก ในเดือนมีนาคม จะเปลี่ยนเป็นทิศใต้และตะวันออกเฉียงใต้ ติดต่อไปจนถึงเดือนเมษายน หรือครึ่งแรกของเดือนพฤษภาคม สำหรับในระหว่างเดือนมีนาคม และเมษายน ในตอนเช้า ๆ ลมมีกำลังอ่อนแปรปรวน หรือเป็นลมสงบ ต่อมาในตอนบ่ายมีกำลังแรงขึ้น และจะพัดสมทบกับลมเฉื่อยทะเลในตอนเย็นด้วย ลมจะมีกำลังเฉลี่ย ๑๑ – ๑๖ น็อต มรสุมตะวันตกเฉียงใต้จะเริ่มพัดเข้าสู่ประเทศไทยในตอนกลางเดือนพฤษภาคม และติดต่อเรื่อยไปจนถึงสิ้นเดือนกันยายน ทิศทางของลมที่พัดตลอดระยะเวลานี้จะเป็นลมจากทิศใต้ ตะวันตกเฉียงใต้ และตะวันตก ต่อมาในเดือนตุลาคม ลมส่วนใหญ่จะมีทิศทางไม่แน่นอน แต่ในระยะตอนปลายเดือนจะค่อย ๆ เปลี่ยนเป็นทิศตะวันออกเฉียงเหนือและตะวันออก

<u>ภาคตะวันออก</u> ลักษณะภูมิประเทศ มีชายฝั่งทะเลเป็นระยะยาวติดต่อกับอ่าวไทย ตอนกลางของภาคเป็นป่าไม้ที่มีค่าและภูเขาสูง ๆ ระหว่างเทือกเขาบรรทัดและเทือกเขาจันทบุรีเป็นที่ราบ ทางบริเวณชายฝั่งทะเลติดต่อกับอ่าวไทยนั้น มีเกาะแก่งที่ปกคลุมด้วยป่าไม้ขึ้นหนาทึบ เป็นที่กำบังกลั่นลมจากมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ได้อย่างดี ลักษณะดินเป็นดินร่วนปนทราย หรือดินทราย โดยทั่วไปน้ำไม่ท่วมนอกจากที่ราบริมฝั่งแม่น้ำเกิดจากน้ำเอ่อเนื่องจากน้ำทะเลหนุน

ลมผิวพื้น มรสุมตะวันออกเฉียงเหนือจะเริ่มเข้าปกคลุมภาคตะวันออกในเดือนพฤศจิกายน และจะหมดกำลังลงในราวกลางเดือนกุมภาพันธ์ ทิศทางของลมผิวพื้นในระยะนี้ส่วนใหญ่มาจากทิศเหนือ และทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ในเดือนกุมภาพันธ์ ลมจะเปลี่ยนทิศทางเป็นทิศใต้ และตะวันออกเฉียงใต้ ติดต่อไปจนถึงเดือนเมษายน หรืออาจถึงต้นเดือนพฤษภาคม ในเดือนมีนาคม และเมษายน ตอนบ่าย ลมจะมีกำลังแรงขึ้น เนื่องจากกระแสลมฝ่ายตะวันออก – เฉียงใต้ และลมเฉื่อยทะเลจากอ่าวไทยพัดเข้าสมทบกันเป็นลมฝ่ายใต้และตะวันออกเฉียงใต้ ในตอนเหนือของภาค และเป็นทิศตะวันตกเฉียงใต้ในตอนใต้ของภาค และจะมีกำลังเฉลี่ยอยู่ระหว่าง ๖ – ๕ น็อต มรสุมตะวันตกเฉียงใต้

จะเริ่มพัดเข้าปกคลุมภาคตะวันออกในตอนกลางเดือนพฤษภาคม และติดต่อเรื่อยไปจนถึงเดือนกันยายน ทิศทางของลมที่พัดตลอดจะเป็นทิศตะวันตกเฉียงใต้และตะวันตก ต่อมาในต้นเดือนตุลาคม ลมจะมีทิศทางไม่แน่นอน แต่มีลักษณะค่อนไปทางทิศเหนือ ต่อมาในระยะปลายเดือน ลมจะเปลี่ยนทิศทางเป็นทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ทิศเหนือ และทิศตะวันออก ความแรงลมสูงสุดในฤดูร้อน คือ มีนาคม เมษายน กับในระหว่างฤดูมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ตั้งแต่ ๔๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง (๔๔ น็อต) จนถึง ๑๓๕ กิโลเมตรต่อชั่วโมง (๗๓ น็อต) ดีเพรสชั่นเคยปรากฏในเดือนพฤษภาคม กรกฎาคม กันยายน ตุลาคม พายุโซนร้อนเคยปรากฏในเดือนตุลาคม

<u>ภาคใต้</u> ทางฝั่งตะวันตกของภาค ประกอบด้วยภูเขาและลาดผาที่สูงชันเป็นส่วนมาก มีเกาะแก่งที่สูงชันและน้ำลึก ส่วนทางฝั่งตะวันออกเป็นที่ราบ มีแม่น้ำหลายสายหล่อเลี้ยง ทำให้พื้นที่ราบแถบนี้มีความอุดมสมบูรณ์ มีการทำสวนยาง ทำนา และทำสวนผลไม้ได้ผลดีมาก ลักษณะดินเป็นดินร่วนปนทราย หรือดินทราย น้ำท่วมเกิดจากน้ำฝนและน้ำเอ่อจากน้ำทะเลหนุน

ลมผิวพื้น ลมผิวพื้นตามแนวฝั่งทะเลนี้ กล่าวได้เป็นฤดู ดังนี้ .-

ฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ เดือนพฤศจิกายน ถึง เดือนมกราคม ทิศทางของลมผันแปรอยู่ระหว่างทิศเหนือกับทิศตะวันตก

ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึง เดือนเมษายน ลมจะแปรเป็นทิศตะวันออกเฉียงใต้ หรือทิศใต้ ในระยะนี้ลมมีกำลังอ่อน ในเดือนเมษายน หรือพฤษภาคม เป็นระยะที่มีพายุฝ่าคะนองมากกว่าในเดือนอื่น ๆ ในระยะนี้อาจมีลมกรรโชคแรงถึง ๘๐ หรือ ๑๐๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง ซึ่งเกิดเฉพาะในเวลาที่เกิดพายุเท่านั้น

ฤดูมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ประมาณกลางเดือนพฤษภาคม ถึง กันยายน ลมจะพัดตามฤดูกาล คือ เป็นลมทิศตะวันตกเฉียงใต้ เป็นลมอ่อนความเร็วเฉลี่ยไม่เกิน ๑๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง เว้นแต่เวลาที่มีพายุฝ่าคะนอง ลมอาจแรงขึ้นถึง ๘๐ หรือ ๑๐๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมงได้ ในเดือนตุลาคม ลมทางส่วนเหนือจะค่อย ๆ แปรเป็นทิศเหนือหรือตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนทางตอนใต้ยังคงเป็นตะวันตกเฉียงใต้อยู่ และจะค่อยแปรเป็นทิศตะวันออก กำลังลมเฉลี่ยยังอ่อนอยู่ไม่เกิน ๑๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง

ข้อมูลได้จากหนังสือ "เรื่องดินฟ้าอากาศต่าง ๆ ของประเทศไทย
โดย พลเรือโท สนิท เวสารัชชนันท์

<u>จำนวนประชากรและการใช้ที่ดิน</u>

สถิติปี ๒๕๑๘ ของภาคต่าง ๆ ในประเทศไทย

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

	ตะวันออกเฉียงเหนือ	เหนือ	ใต้	กลาง
ประชากร (ล้านคน)	๑๔.๕	๘.๙๖	๕.๑๓	๗.๕๖
เนื้อที่ (ล้านไร่)	๑๐๖.๔	๑๐๖.๓	๔๓.๘	๖๐.๓
ความหนาแน่น ประชากร/ไร่	๐.๑๔	๐.๐๘	๐.๑๓	๐.๑๒
การใช้ที่ดิน (ล้านไร่)				
ทำนา	๕๐.๖	๑๘.๕	๔.๔	๑๗.๘
พืชไร่	๘.๔๗	๖.๑๖	๑.๒๑	๘.๘๗
ป่าไม้	๓๔.๐	๗๗.๒	๑๖.๘	๓๐.๔
อื่น ๆ	๘.๓๓	๔.๔๔	๒๑.๓๔	๒.๗๓

(หมายเหตุ : ภาคกลางไม่รวมกรุงเทพฯ – ธนบุรี)

- การใช้ที่ดินทั่วประเทศ
  - ทำนา ๔๒.๓๐ ล้านไร่
  - พืชไร่ ๒๓.๗๑ "
  - ป่าไม้ ๑๖๓.๔๐ "
  - อื่น ๆ ๓๖.๔๔ "
- ประชากร ทั้งหมด ๔๖.๐๖ ล้านคน
  - อยู่ในชนบท ๓๕.๖๖ " (คิดเป็นร้อยละ ๘๔.๗๘)
  - อยู่ในเมือง ๖.๔๐ " (" ๑๕.๒๒)

<u>รายได้ของประชากร</u> (สถิติปี ๒๕๐๔ : สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)

ภาค	รายได้เฉลี่ยต่อคน/ปี ของผู้มีรายได	
ตะวันออกเฉียงเหนือ	๖,๔๑๖	บาท
เหนือ	๔,๗๒๖	"
ใต้	๖,๔๕๖	"
กลาง	๔,๐๘๔	"

<u>รายได้ของประชากรในเขตชนบท</u>

<u>ความยากจนของประชากรในเขตชนบทกำลังขยายตัว</u>

การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยที่ผ่านมา ได้ก่อให้เกิดความเจริญแก่บางเขตและคนบางกลุ่ม กำลังผลิตส่วนรวมของประเทศขยายตัวขึ้นเรื่อย ๆ แต่ปัญหาหลักของสังคมเมืองไทย คือความยากจนในเขตชนบทยังเป็นปัญหาที่แก้ไม่ตก จะเห็นได้ว่า สัดส่วนของประชาชนที่ยากจนในชนบทยังมีระดับสูงอยู่

	ร้อยละของครอบครัวในชนบท ที่มีรายได้ต่ำกว่า ๖,๐๐๐ บาท ต่อปี	
	พ.ศ.๒๕๑๖	พ.ศ.๒๕๑๙ – ๒๕๐๖
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๗๓.๖	๗๔.๗
ภาคเหนือ	๕๑.๙	๖๓.๖
ภาคใต้	๕๓.๘	๔๕.๖
ภาคกลาง	๒๕.๑	๓๔.๙

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ นับว่าเป็นภาคที่มีความยากจนมากที่สุด คือ ร้อยละ ๖๖–๗๕ ของครอบครัวชนบท มีรายได้ต่ำกว่า ๖,๐๐๐ บาท ต่อปี

ค่าใช้จ่ายของชาวนา

สถิติปี ๒๕๑๔ ของภาคต่าง ๆ ในประเทศไทย

ที่มา : กองเศรษฐกิจการเกษตร สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตร

มูลค่าของเครื่องอุปโภคและบริโภคที่สำคัญที่ชาวนาจ่ายเงินซื้อในระยะเวลา ๑ เดือน

(ประกอบด้วย ข้าวและแป้ง, เนื้อสัตว์, ผัก, ยารักษาโรค, ยาสูบยาเส้น, หมากพลู, ผงซักฟอก, ยาสีฟัน

		เดือนละ (บาท)	ปีละ (บาท)
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ค่าใช้จ่าย	๑๕๗.๕๐	๑,๘๙๐.๐๐
ภาคเหนือ	"	๑๘๐.๐๖	๒,๑๖๐.๖๘
ภาคใต้	"	๒๑๔.๕๕	๒,๕๘๖.๖๐
ภาคกลาง	"	๓๓๑.๑๐	๓,๙๗๓.๖๐
เฉลี่ยทั่วประเทศ	"	๒๐๕.๗๖	๒,๔๖๙.๑๖

การบริโภคอาหารหลักของครัวเรือนชาวนา เมื่อจำแนกตามวิชาการที่ได้มาและมูลค่าที่ชาวนาต้องจ่ายเงินเพื่อซื้อต่อเดือนแล้ว จะเห็นว่า สำหรับข้าวและแป้ง ซึ่งชาวนาผลิตได้เองนั้น เมื่อเฉลี่ยทั่วประเทศ มีจำนวนชาวนาร้อยละ ๖๗ ที่ไม่ต้องซื้อข้าวและแป้งมาบริโภคเลย อีกประมาณร้อยละ ๒๖ ต้องซื้อมาบริโภคเพียงบางส่วน ที่เหลืออีกร้อยละ ๖ ต้องซื้อมาบริโภคทั้งหมด ชาวนาในภาคเหนือต้องซื้อข้าวมาบริโภคทั้งที่ซื้อบางส่วน หรือซื้อทั้งหมดมีมากที่สุดร้อยละ ๙๗ ของชาวนาทั้งภาค รองลงมาได้แก่ภาคกลาง ภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตามลำดับ

ต้นทุนการผลิตข้าวเปลือกต่อที่นา ๑ ไร่ของภาคต่าง ๆ

(ประกอบด้วย ค่าที่นา, ค่าพันธุ์ข้าว, ค่าปุ๋ยและยาปราบศัตรูพืช, ค่าแรงงานคน สัตว์ และเครื่องจักร ค่าเสื่อมราคาของเครื่องมือเครื่องใช้, ค่าดอกเบี้ยเงินกู้ และอื่น ๆ)

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ต้นทุนการผลิตข้าวเปลือกต่อที่นา ๑ ไร่	๓๓๑.๒๖	บาท
ภาคเหนือ	"	๒๔๒.๕๔	"
ภาคใต้	"	๓๖๙.๐๕	"
ภาคกลาง	"	๓๑๓.๙๐	"
เฉลี่ยทั่วประเทศ	"	๒๙๕.๗๓	"

โดยเฉลี่ยทั่วประเทศ ชาวนาครอบครัวหนึ่งมีเนื้อที่ปลูกข้าวประมาณ ๑๗ ไร่

ตัวอย่างแบบสอบถาม

แบบสอบถามที่
ระหัสฟิล์ม

โครงการพัฒนาที่อยู่อาศัยในเขตชนบท
แบบสอบถามความต้องการของเกษตรกรด้านที่พักอาศัยและสิ่งก่อสร้าง

จังหวัด ..... วันที่สัมภาษณ์ .....

อำเภอ ..... ผู้ให้สัมภาษณ์ .....

ตำบล ..... สถานะภาพของผู้ให้สัมภาษณ์ .....

หมู่บ้านที่ ..... ผู้สัมภาษณ์ .....

บ้านเลขที่ ..... ประเภทอาชีพ .....

๑. <u>หมวดโครงสร้างหมู่บ้าน</u> มีส่วนประกอบเหล่านี้หรือไม่? (สังเกตุการณ์และสอบถามชาวบ้าน)

๑.๑ ผู้ใหญ่บ้าน	○ มี	○ ไม่มี คือ	.....
๑.๒ โรงเรียน	○ มี	○ ไม่มี คือ	.....
๑.๓ ครู	○ มี	○ ไม่มี คือ	.....
๑.๔ ตลาด	○ มี	○ ไม่มี คือ	.....
๑.๕ สถานีตำรวจ	○ มี	○ ไม่มี คือ	.....
๑.๖ สถานีอนามัย	○ มี	○ ไม่มี คือ	.....
๑.๗ วัด	○ มี	○ ไม่มี คือ	.....
๑.๘ ไฟฟ้า	○ มี	○ ไม่มี คือ	.....
๑.๙ ประปา	○ มี	○ ไม่มี คือ	.....
๑.๑๐ คลองส่งน้ำ, อ่างเก็บน้ำ ฝายกักน้ำ	○ มี	○ ไม่มี คือ	.....

๑.๑๑ มีส่วนประกอบอื่น ๆ คือ .....

.....

.....

๑.๑๒ การคมนาคม

๑.๑๒.๑ การคมนาคมสู่ตัวอำเภอที่สังกัด มี ... ทาง คือ .....

๑.๑๒.๒ ทางที่สะดวก คือ .....

๑.๑๒.๓ พาหนะที่ใช้ คือ
- ○ รถ (ระยะ ... กม. ใช้เวลา ... ช.ม.)
- ○ เรือ (ระยะ ... กม. ใช้เวลา ... ช.ม.)
- ○ เกวียน (ระยะ ... กม. ใช้เวลา ... ช.ม.)
- ○ อื่น ๆ ระบุ .....

๒. <u>หมวดทั่วไป</u>

๒.๑ หัวหน้ากรอบครัว ชื่อ ..... อายุ .. ปี

ภริยา (สามี) ชื่อ ..... อายุ .. ปี

๒.๒ สถานะสมรส

○ โสด

○ แต่งงาน

ในกรณีที่ผู้ให้สัมภาษณ์ไม่ใช่หัวหน้า ○ หม้าย หย่าร้าง

ครอบครัว

๒.๓

๒.๓.๑ รายละเอียดเกี่ยวกับสมาชิกอื่น ๆ ในครอบครัว

หมายเหตุ	การทำงาน		การศึกษา		สถานะสมรส			
ระหว่าง ๑ ถึง	ประเภทของงานที่ทำ	สถานที่ทำงาน	ระดับการศึกษาสูงสุด	ประเภทของการศึกษา	โสด	แต่งงาน	หม้าย หย่าร้าง	ความสัมพันธ์กับหัวหน้าครอบครัว
								ชาย
								หญิง

๒.๓.๒ เคยได้รับการอบรมพิเศษบ้างหรือไม่ ถ้าเคย เกี่ยวกับอาชีพหรือไม่
- ○ เกี่ยว
- ○ ไม่เกี่ยว

๒.๓.๓ สนใจให้บุตรธิดามีการศึกษาสูงหรือไม่
- ○ สนใจ
- ○ ไม่สนใจ

บันทึกเหตุผลเพิ่มเติม .....

.....

.....

๒.๔ การเจ็บไข้ได้ป่วย

๒.๔.๑ การเจ็บไข้รักษาโดย
- ○ แพทย์แผนโบราณ
- ○ แพทย์แผนปัจจุบัน
- ○ โรงพยาบาล, สถานีอนามัย
- ○ ซื้อยากินเอง
- ○ อื่น ๆ

๒.๔.๒ การติดต่อกับสถานที่เหล่านั้น (ถ้าผู้ตอบระบุว่าซื้อยากินเอง ไม่สะดวกหรือไม่)
- ○ สะดวก
- ○ ไม่สะดวก

ถ้าไม่สะดวกโปรดอธิบายเหตุผล .....

.....

.....

๒.๔.๓ เดินทางประมาณ ... ชม. ระยะทาง ..... กม. โดยทาง
- ○ รถ
- ○ เรือ
- ○ เกวียน
- ○ อื่น ๆ ระบุ ....

๒.๕ ภัยจากโจรผู้ร้ายและธรรมชาติ (ภายใน ๕ ปีที่แล้ว)

๒.๕.๑ โจรผู้ร้ายชุกชุม
- ○ มาก (๕ ครั้ง/ปี ขึ้นไป)
- ○ ปานกลาง (๓–๕ ครั้ง/ปี)
- ○ นาน ๆ ครั้ง (๒ ครั้ง/ปี ลงไป)
- ○ บ่อยมาก (ปีละครั้ง)

๒.๕.๒ ภัยธรรมชาติต่อการทำกิน ทรัพย์สิน ชีวิต
- ○ ปานกลาง (๓ปี/ครั้ง)
- ○ นาน ๆ ครั้ง (๕ปี/ครั้ง)

๒.๕.๓ ภัยธรรมชาติส่วนใหญ่เกิดจาก
- ○ พายุ
- ○ ฝนตกหนัก
- ○ น้ำท่วม
- ○ แล้ง
- ○ แมลงต่าง ๆ
- ○ อื่น ๆ .....

๒.๕.๔ ภาวะแวดล้อมเป็นพิษ
(เจ้าหน้าที่สัมภาษณ์อธิบายและใช้การสังเกตุประกอบ)
- ○ เป็น
- ○ ไม่เป็น

๒.๕.๕ ถ้าเป็นเกิดจาก
- ○ น้ำเน่า
- ○ อากาศเสีย
- ○ อื่น ๆ เช่น

๒.๖ การพักผ่อน ทัศนาจร

๒.๖.๑ เคยทัศนาจรต่างถิ่นหรือไม่
- ○ เคย ถ้าเคยประมาณ .. ครั้ง ต่อปี
- ○ ไม่เคย

๒.๖.๒ กีฬาพยนต์ วิเก เพลง
- ○ เคย ถ้าเคยประมาณ .. ครั้งต่อปี
- ○ ไม่เคย

๒.๖.๓ เคยฟังวิทยุ โทรทัศน์ ข่าวสาร
(ลำดับก่อนหลังตามความสำคัญ)
- ○ เคย
  - ○ วิทยุ
  - ○ โทรทัศน์
  - ○ หนังสือพิมพ์
- ○ ไม่เคย

๒.๗ การคมนาคม

๒.๗.๑ เคยเดินทางไปตัวอำเภอหรือจังหวัดที่สังกัดหรือไม่
- ○ เคย
- ○ ไม่เคย

๒.๗.๒ ถ้าเคย ไปเดือนละ ... ครั้ง ใช้ ..... เป็นยานพาหนะ
ระยะทาง ... ก.ม. ใช้เวลาเดินทาง .... ช.ม.

<u>หมวดที่ดิน</u>

๓.๑ ที่ดินสำหรับอยู่อาศัย

๓.๑.๑ การถือครองที่ดิน
- ○ เป็นของตนเอง
- ○ เช่าผู้อื่น
- ○ ของญาติไม่เสียค่าเช่า
- ○ อื่น ๆ

๓.๑.๒ จำนวน ..... ไร่ ..... ตารางวา

๓.๑.๓ ถ้าเช่าผู้อื่น เสียค่าเช่าปีละ ..... บาท/ไร่

๓.๑.๔ ที่อยู่อาศัยห่างจากที่ทำกิน ..... กม. ใช้เวลาเดินทาง ..... ชม.
โดยทาง .....

๓.๑.๕ ที่ดินเป็นที่ ○ ลุ่ม ○ ดอน
○ อื่น ๆ .....

๓.๑.๖ สภาพของดิน ○ ดินทราย ○ ดินลูกรัง
○ ดินเลน ○ ดินเหนียว
○ อื่น ๆ ระบุ .....

๓.๑.๗ ความสามารถในการรับน้ำหนัก (ถามถึงวิธีการทำฐานรากและการทรุดตัวของบ้าน)

ชนิดของฐานราก	ความสามารถของการรับน้ำหนัก (สังเกตุ
○ ตีนกา, กงพัด, แระ	○
○ ตอม่อ ค.ส.ล.ปราศจากเข็ม	○
○ อื่น ๆ ระบุ	○

๓.๒ ที่ดินสำหรับทำการเกษตร

๓.๒.๑ การถือครองที่ดิน ○ เป็นของตนเอง
○ เช่าผู้อื่น
○ ของญาติไม่เสียค่าเช่า
○ อื่น ๆ ระบุ .....

๓.๒.๒ จำนวนทั้งหมด .... ไร่

๓.๒.๓ แยกประเภทที่ดินที่ใช้ทำการเกษตร
○ ทำนา ..... ไร่ ผลผลิตที่ได้ .....
○ ทำไร่ ..... ไร่ ผลผลิตที่ได้ .....
○ ทำสวน .... ไร่ ผลผลิตที่ได้ .....

๔. หมวดการทำงาน

๔.๑ อาชีพหลัก ในระยะเวลา ๑ ปี
○ ทำนา ..... ครั้ง
○ ทำสวน ..... ครั้ง
○ ทำไร่ ..... ครั้ง
○ ประมง ..... ครั้ง
○ อื่น ๆ ระบุ .....

๔.๒ ท่านพอใจกับอาชีพหลักปัจจุบันหรือไม่

- ○ พอใจ
- ○ ไม่พอใจ

ถ้าไม่พอใจ อธิบาย .....

.....

๔.๓ อาชีพพิเศษ

- ○ ช่างไม้
- ○ ช่างปูน
- ○ อื่น ๆ ระบุ .....

๔.๔ บุตรธิดาสนใจประกอบอาชีพเช่นเดียวกับท่านหรือไม่

- ○ สนใจ
- ○ ไม่สนใจ

บันทึกเหตุผลเพิ่มเติม .....

๔.๕ ในระยะ ๕ ปี มานี้ท่านหรือสมาชิกในบ้านเคยเปลี่ยนอาชีพหรือไม่

- ○ เคย โปรดระบุ
- ○ ไม่เคย

๕. <u>หมวดรายได้ รายจ่าย ออมทรัพย์ หนี้สิน</u>

๕.๑ รายได้ปีละ ..... บาท จาก

- ○ อาชีพหลัก ..... บาท
- ○ อาชีพพิเศษ ..... บาท

๕.๒ รายจ่ายปีละ ..... บาท

๕.๓ มีเงินเก็บหรือไม่

- ○ มี
- ○ ไม่มี

ถ้ามีเก็บที่

- ○ ธนาคาร
- ○ บ้าน
- ○ อื่น ๆ

๕.๔ มีเรื่องเดือดร้อนในด้านการเงินหรือไม่

- ○ มี
- ○ ไม่มี

ถ้ามีเกิดจากสาเหตุ ดังนี้

- ○ การลงทุน
- ○ สร้างบ้าน
- ○ การศึกษา
- ○ ใช้จ่ายประจำวัน
- ○ ซื้อสิ่งของเครื่องใช้
- ○ ยารักษาโรค
- ○ อื่น ๆ

๕.๕ ถ้ามีทำอย่างไร

- ○ กู้สหกรณ์
- ○ กู้ธนาคาร
- ○ กู้นายทุน
- ○ อื่น ๆ

๕.๖ ชอบระบบผ่อนส่งหรือไม่ ○ ชอบ
○ ไม่ชอบ

บันทึกเหตุผลเพิ่มเติม .....

.....

.....

๖. <u>หมวดชีวิตประจำวัน</u>

๖.๑ ฤดูทำงาน

		สามี	ภริยา	สมาชิกที่ทำงาน	สมาชิกที่ไม่ได้ทำงาน
เช้า	๕.๓๐				
	๖.๐๐				
	๗.๐๐				
	๘.๐๐				
	๙.๐๐				
	๑๐.๐๐				
	๑๑.๐๐				
เที่ยง	๑๒.๐๐				
	๑๓.๐๐				
	๑๔.๐๐				
	๑๕.๐๐				
บ่าย	๑๖.๐๐				
	๑๗.๐๐				
เย็น	๑๘.๐๐				
	๑๙.๐๐				
ค่ำ	๒๐.๐๐				
	๒๑.๐๐				
	๒๒.๐๐				
	๒๓.๐๐				
กลางคืน	๒๔.๐๐				

๖.๒ นอกฤดูทำงาน

		สามี	ภริยา	สมาชิกที่ทำงาน	สมาชิกที่ไม่ได้ทำงาน
เช้า	๕.๓๐				
	๖.๐๐				
	๗.๐๐				
	๘.๐๐				
	๙.๐๐				
	๑๐.๐๐				
	๑๑.๐๐				
เที่ยง	๑๒.๐๐				
	๑๓.๐๐				
	๑๔.๐๐				
	๑๕.๐๐				
บ่าย	๑๖.๐๐				
	๑๗.๐๐				
เย็น	๑๘.๐๐				
	๑๙.๐๐				
ค่ำ	๒๐.๐๐				
	๒๑.๐๐				
	๒๒.๐๐				
	๒๓.๐๐				
กลางคืน	๒๔.๐๐				

๖.๓ วันพระ วันนักขัตฤกษ์ มีกิจกรรมอะไรบ้าง .....

.....

.....

.....

.....

๗. เกี่ยวกับการพัฒนาหมู่บ้านในความเห็นของผู้ให้สัมภาษณ์ สมควรจะปรับปรุงอะไรก่อนตามความจำเป็นก่อนหลัง

๗.๑ รัฐบาลช่วยเหลือ

- ○ ก. โรงเรียน
- ○ ข. สถานีอนามัย
- ○ ค. ปรับปรุงวัด
- ○ ง. ปรับปรุงถนน
- ○ จ. ตลาดร้านค้า ที่พักผ่อน
- ○ ฉ. น้ำใช้
- ○ ช. ไฟฟ้า
- ○ ญ. อื่น ๆ (ให้ระบุก่อน)

๗.๒ ชาวบ้านจัดทำเอง

- ○ ก. โรงเรียน
- ○ ข. สถานีอนามัย
- ○ ค. ปรับปรุงวัด
- ○ ง. ปรับปรุงถนน
- ○ จ. ตลาดร้านค้า ที่พักผ่อน
- ○ ฉ. น้ำใช้
- ○ ช. ไฟฟ้า
- ○ ญ. อื่น ๆ (ให้ระบุก่อน)

๗.๑.๓ เนื้อที่ใช้สอย

- ○ ห้องนอนใหญ่ ..... ตรม.
- ○ ห้องนอน ..... ตรม.
- ○ ห้องนอน ..... ตรม.
- ○ นั่งเล่นนอกบ้าน ..... ตรม.
- ○ นั่งเล่นในบ้าน ..... ตรม.
- ○ ชาน ..... ตรม.
- ○ ครัว ..... ตรม.
  - ○ แยก
  - ○ ไม่แยก
- ○ ห้องน้ำ ..... ตรม.
  - ○ แยก
  - ○ ไม่แยก
- ○ เนื้อที่เก็บของ ..... ตรม.
- ○ เนื้อที่ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือน ..... ตรม.
- ○ ยุ้งฉาง ..... ตรม.
- ○ อื่น ๆ ..... ตรม.

๗.๑.๔ โครงสร้าง

- ○ ไม้ไผ่
- ○ ไม้ท้องถิ่น เนื้อแข็ง เนื้ออ่อน
- ○ ไม้แปรรูป
- ○ ค.ส.ล.

๗.๑.๔.๑ ระยะช่วงเสา
- ○ แคบสุด ..... เมตร
- ○ กว้างสุด .... เมตร

๗.๑.๔.๒ ก่อสร้างเมื่อ .....

๗.๑.๔.๓ สภาพปัจจุบัน (เจ้าหน้าที่สังเกตุจากลักษณะวัสดุและการกันแดดฝน)
- ○ ดีมาก
- ○ ดี
- ○ พอใช้
- ○ เสว

๗.๑.๔.๔ ความเสียหายของโครงสร้างเกิดจาก ○ ลมพายุ
○ แดด
○ ฝน
○ มด ปลวก
○ อื่น ๆ

๗.๑.๔.๕ ความสูงจากพื้น ชั้น ..... เมตร

๗.๑.๕ วัตถุประกอบ ฐาน .....
ผนัง.....
หลังคา .....
เฉลียง .....
ของตกแต่ง .....
บันได .....
ค้ำยัน .....
ฝ้าเพดาน .....
อุปกรณ์อาคาร .....
อุปกรณ์ไฟฟ้า.....

๗.๑.๖ ประโยชน์ใช้สอย

๗.๑.๖.๑ การต่อเติม ○ มี เมื่อปี พ.ศ. .... ส่วนของอาคาร .....
○ ไม่มี

๗.๑.๖.๒ การป้องกันแดดฝน ○ ดี
○ พอใช้
○ เสว

๗.๑.๘ การก่อสร้าง

๗.๑.๘.๑ สร้างโดย

- ○ ช่างรับเหมา
- ○ สร้างเอง
- ○ เพื่อนบ้านช่วยกันสร้าง
- ○ ผู้อื่นสร้างและยกให้
- ○ อื่น ๆ

๗.๑.๘.๒ การสร้าง

- ○ เสร็จในครั้งเดียว
- ○ เสร็จเป็นขั้น ๆ
- ○ อื่น ๆ

๗.๑.๘.๓ วัสดุก่อสร้างที่หาได้ในท้องถิ่นหรือละแวกใกล้เคียง

- ○ ปูนซีเมนต์
- ○ หิน
- ○ ทราย
- ○ ไม้
- ○ สังกะสี
- ○ ไม้ไผ่
- ○ วัสดุ, จาก, หญ้า, ใบไม้
- ○ กระเบื้องมุงหลังคา

๗.๑.๘.๔ การขนส่งวัสดุก่อสร้าง ขนส่งโดย

- ○ รถบรรทุก
- ○ เรือ
- ○ เกวียน
- ○ สัตว์เลี้ยง
- ○ อื่น ๆ

๗.๑.๙ การซ่อมแซม

- ○ มี
- ○ ไม่มี
- ○ ถาม มท .....

๗.๒ ท่านพอใจในลักษณะและคุณภาพของบ้านที่อยู่หรือไม่

ถ้าไม่พอใจให้อธิบายตามหัวข้อ ต่อไปนี้ .–

- ○ พอใจ
- ○ ไม่พอใจ
- ○ สภาพบ้านทรุดโทรมด้านโครงสร้าง
- ○ เนื้อที่ใช้สอยเล็ก
- ○ ยังทำไม่เสร็จ
- ○ อื่น ๆ .....

๗.๓ สิ่งก่อสร้างอื่น

๗.๓.๑ ส้วมยุ้งข้าว หรือฉาง

○ มี
ถ้ามี ขนาด .....
○ ไม่มี
ถ้าไม่มีใช้ที่ .....

๗.๓.๓ สิ่งก่อสร้างอื่น ๆ

บันทึกเพิ่มเติม สิ่งก่อสร้างอื่น ๆ ด้วยว่ามีอะไร? .....

.....

.....

.....

๗.๔ แบบสเก็ตประกอบ (แปลน, รูปตัด, รูปก่อ, Slope หลังคา)

๔. หมวดครุภัณฑ์

๔.๑ บริเวณครัว

ครุภัณฑ์	จำนวน	ขนาด	หมายเหตุ
○ ตู้กับข้าว			
○ เตาถ่านเดี่ยว			
○ เตาถ่านแถว			
○ ที่เก็บถ่าน			
○ ตุ่ม			
○ ถ้วย, จาน, ชาม			
○ กะละมัง			
○ อ่างน้ำขาว			
○ โม่			
○ ชั้นวางของ			
○ โต๊ะ			
○ เก้าอี้			
○ อื่น ๆ คือ			

๔.๒ บริเวณห้องนอนทั้งหมด

○ เตียง			
○ โต๊ะ			
○ เก้าอี้			
○ ฟูก			
○ เสื่อ			
○ หิ้ง			
○ อื่น ๆ คือ			

๘.๓ บริเวณห้องพระ

ครุภัณฑ์	จำนวน	ขนาด	หมายเหตุ
○ แท่นบูชา			
○ โต๊ะ			
○ เก้าอี้			
○ อื่น ๆ คือ			

๘.๔ บริเวณห้อง นำ-ตาม

○ ตู้นำ			
○ หิ้งแขวน			
○ อื่น ๆ คือ			

๘.๕ บริเวณเอนกประสงค์

○ หิ้ง			
○ วิทยุ			
○ ที.วี.			
○ จักรเย็บผ้า			
○ โต๊ะ			
○ เก้าอี้			
○ อื่น ๆ คือ			

๘.๖ เครื่องมือ เครื่องใช้ในการประกอบอาชีพ

○			
○			
○			
○			
○			
○			
○			
○			

๔.๗ ตุ่มเก็บน้ำฝนบริเวณบ้าน รวมใต้ถุนบ้าน

ครุภัณฑ์	จำนวน	ขนาด	หมายเหตุ
○ ตุ่มขนาดเล็ก			
○ ตุ่มขนาดใหญ่			
○ อื่น ๆ ถ้ามี			